

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CLUJ

SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 3968/2017

Ședința publică din 03 Iulie 2017

Completul compus din:

PREȘEDINTE Petru Urs

Asistent judiciar Carmen-Ecaterina Popa

Asistent judiciar Ioan Roșu

Grefier Larisa Daria Raț

Pe rol se află judecarea cauzei de Litigii de muncă privind pe reclamantul SINDICATUL USAMV CN în contradictoriu cu pârâții UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ și MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantului, av. Raluca Ivan, cu împuternicire avocațială la fila 6 din dosar și reprezentanta pârâtei de rang 1, consilier juridic Dagău Ioana-Georgiana, cu împuternicire la fila 58 din dosar, lipsă fiind părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței obiectul cauzei, părțile și legalitatea îndeplinirii procedurii de citare.

În temeiul art. 131 alin. 1 Cod de procedură civilă, instanța procedeează la verificarea din oficiu a competenței stabilind că este competentă general, material și teritorial în soluționarea prezentei cauze, conform art. 95 pct.1 Cod procedură civilă și art. 210 din Legea 62/2011 privind dialogul social.

Instanța, în baza art. 237 Cod procedură civilă, începe cercetarea procesului prin punerea în discuția părților a excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtului de rang 2, invocată de către acesta prin întâmpinare.

Reprezentanta reclamantului solicită respingerea excepției deoarece acesta are calitatea procesuală pasivă în prezenta cauză; finanțarea de bază se face de către Ministerul Educației Naționale, drepturile salariale achitându-se din aceste sume de bani virate de către acest pârât.

Reprezentanta pârâtei de rang 1 solicită respingerea excepției, întrucât Ministerul Educației Naționale este chemat ca și ordonator de credite, finanțarea de bază făcându-se de către acesta.

Instanța respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului de rang 2 invocată de către acesta prin întâmpinare, cu motivarea că acesta are obligația de a asigura cheltuielile privind finanțarea de bază în învățământ, potrivit Legii nr. 1/2011 a educației naționale.

Reprezentanta reclamantului solicită, potrivit art. 293 Cod procedură civilă, depunerea de către pârâtă, pentru fiecare membru în parte, o precizare a sumelor încasate cu titlu de salariu și sporuri, pentru perioada 1 martie 2014 – 1 august 2016, din care să reiasă dacă și în ce măsură sporul de 15 % pentru titlul de doctor a fost încasat.

Reprezentanta pârâtei de rang 1 arată că dacă ar fi acordat aceste sporuri s-ar fi prevalat de ele în întâmpinare.

Instanța respinge cererea în probațiune formulată de către reprezentanta reclamantului, nemotivând această respingere pentru a nu se antepunona.

Reprezentanta reclamantului arată că nu se poate stabili obiectul, ce și cât să plătească, fără a avea o situație a sumelor pentru fiecare.

La solicitarea reprezentantei reclamantului, instanța arată că salariile erau prevăzute în legile de salarizare începând cu Legea nr. 330/2009 pentru funcțiile din prezenta cauză.

Reprezentanta reclamantului depune factura privind cheltuielile de judecată, respectiv onorariul avocațial.

Constatând că părțile nu mai au cereri de formulat și că nu mai sunt alte incidente de soluționat, instanța, potrivit art. 244 Cod procedură civilă, declară cercetarea procesului încheiată și potrivit art. 392 Cod procedură civilă declară deschise dezbaterile asupra fondului acordând cuvântul părților în ordinea și în condițiile prevăzute la art. 216 Cod procedură civilă.

Reprezentanta reclamantului solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată prin cererea introductivă, respectiv obligarea USAMV să achite cu titlu de despăgubiri materiale sumele echivalente sporului de 15 % din indemnizația de încadrare lunară, sume datorate pentru obținerea titlului de doctor de către fiecare membru de sindicat în parte, pentru perioada 1 martie 2014- 1 august 2016, obligarea USAMV la achitarea tuturor dobânzilor legale aferente sumelor solicitate în cadrul capetelor principale de cerere, obligarea pârâtului de rang 2 în calitate de ordonator principal de credite să asigure fondurile necesare plății acestor drepturi salariale, cu cheltuieli de judecată, conform chitanței de la dosar.

Persoanele reprezentate prin sindicat în această acțiune au dobândit titlul de doctor înainte de 01.01.2010, Î.C.C.J. precizând că persoanele care au dobândit acest titlul, atât înainte cât și după data de 01.01.2010, sunt beneficiare de acest spor. Totodată, aceasta arată că va depune concluzii scrise.

Instanța arată că nu se poate amâna pronunțarea în această cauza, deoarece doamna asistent judiciar Popa Carmen intră în concediu de odihnă.

Reprezentanta reclamantului solicită admiterea acțiunii pentru motivele arătate pe larg în cererea de chemare în judecată și în răspunsul la întâmpinare.

Reprezentanta pârâtei de rang 1 solicită respingerea acțiunii ca nelegală și netemeinică pentru motivele arătate pe larg în întâmpinare. Persoanele care au titlul de doctor la momentul angajării beneficiază în continuare de acele drepturi, sub forma unor sume compensatorii, iar pentru contractele de muncă încheiate ulterior acelei date nu se mai acordă acele sume compensatorii, prin urmare, neavând un cadrul legal, nu se mai pot acorda acele sume de bani.

Instanța, în baza art. 394 Cod procedură civilă reține cauza în pronunțare pe baza actelor de la dosar.

INSTANȚA

Prin cererea de chemare în judecată formulată la data de 14.03.2017, reclamantul SINDICATUL USAMV CN a solicitat, în contradictoriu cu pârâții UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ și MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, obligarea pârâtei UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ să achite fiecărui membru de sindicat reprezentat cu titlu de despăgubiri materiale sumele echivalente sporului de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, actualizate cu rata inflației și la care să se adauge și dobânda legală, sume datorate pentru obținerea titlului științific de doctor pentru perioada 01.03.2014-01.08.2016 și obligarea pârâtului MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE în calitate de ordonator principal de credite să asigure fondurile necesare plății acestor drepturi salariale, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul susține că salariații pârâtei de rd.1, care dețineau titlul științific de doctor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 330/2009

beneficiau de un spor, reprezentând 15% din salariul de bază iar după intrarea în vigoare a acestei legi au beneficiat de spor sub denumire sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu inclusă în salariul de bază.

Membrii de sindicat reprezentați au obținut titlul științific de doctor după data de 01.01.2010 și nu au beneficiat de acest spor.

În drept, a invocat prevederile art. 30 alin. 6 din Legea nr. 330/2009, art. 4 alin. 1 și art. 6 alin. 1 din OUG nr. 1/2010, art. 1 alin. 5 din Legea nr. 285/2010, art. I pct. 6 din Legea nr. 71/2015.

În probațiune, a depus adeverințe eliberate de pârâta de rd.1 și diplomele din care rezultă titlul științific de doctor.

Prin întâmpinare, pârâta de rd.1 a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, motivând că salarizarea membrilor de sindicat reprezentați s-a făcut conform prevederilor legale în vigoare în perioada indicată în cererea de chemare în judecată.

Prin întâmpinare, pârâta de rd.2 a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, motivând că, potrivit Legii nr. 284/2010, personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază dacă îndeplinește cumulativ condițiile de la art. 19¹ din acest act normativ.

Asupra cauzei de față, instanța reține următoarele:

Membrii de sindicat reprezentați de sindicatul reclamant au calitatea de salariați ai pârâtei de rd.1, așa cum rezultă din adeverințele eliberate de către pârâta și dețin titlul științific de doctor, așa cum rezultă din diplomele de doctor depuse la dosar.

Potrivit prevederilor art. 40 alin. 2 lit. c C. muncii, angajatorul are ca obligație principală acordarea salariaților a tuturor drepturilor ce decurg din lege, din contractul colectiv de muncă aplicabil și din contractele individuale de muncă.

Până la data de 01.01.2010 sporul pentru titlul științific de doctor a fost acordat potrivit prevederilor art. 50 alin. 1 din Legea nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic.

Această lege a fost abrogată prin Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. 6 din Legea nr. 330/2009, pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare până la acoperirea integrală a acestora.

Conform prev. art. 4 alin. 1 din OUG nr. 1/2010, începând cu luna ianuarie 2010 întregul personal din sectorul bugetar încadrat în autorități și instituții publice prevăzute la art. 2 alin. 1 și 3 din Legea nr. 330/2009, va fi încadrat corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute la data de 31.12.2009.

În cazul în care potrivit prev. art. 6 alin. 1 din OUG nr. 1/2010, drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență, sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea.

Legea cadru nr. 330/2009 a fost abrogată prin art. 39 lit. W din Legea cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Această lege cadru nr. 284/2010 a fost aplicată prin legi anuale de salarizare pentru perioada 2011-2016.

Sporul pentru titlul științific de doctor nu se mai regăsește nici în Legea nr. 284/2010 și nici în legile anuale de salarizare din perioada 2011-2016.

Prin decizia nr. 329/2013 Curtea Constituțională a constatat faptul că sporul pentru titlul științific de doctor a fost eliminat începând cu data de 01.01.2010 potrivit Legii cadru nr. 330/2009 și a reținut faptul că sumele de bani aferente sporului pentru titlul științific de doctor

au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31.12.2009.

Membrii de sindicat reprezentați dețineau titlul științific de doctor la data de 31.12.2009 cu excepția d-nei Pall Eموke.

Conform prevederilor art. 1 alin. 5 din Legea nr. 285/2010, în salariul de bază aferent lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile care potrivit legii cadru nr. 330/2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare făceau parte din salariul de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu acordate potrivit OUG 1/2010. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale guvernului necuprinse în Legea nr. 330/2009 și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii, cu caracter tranzitoriu, se introduc în salariul de bază, fără ca acordarea lor să conducă la creșteri salariale altele decât cele din prezenta lege.

Din aceste prevederi legale se desprinde concluzia că în situația în care drepturile salariale determinate conform Legii nr. 330/2009 sunt mai mici după data de 01.01.2010 decât cele din luna decembrie 2009, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența și că această sumă se include în salariul de bază fără ca această adăugare să depășească limita salariul stabilit prin legea cadru.

Membrii de sindicat care dețineau titlul științific de doctor la data de 31.12.2009 au beneficiat de acesta sub forma unei sume compensatorii iar cei care la data de 31.12.2009 nu aveau în plată acest spor, nu pot beneficia de aceste sume compensatorii deoarece nu există temei legal pentru acordarea lor.

Potrivit prevederilor art. I pct. 6 din Legea nr. 71/2015, prin nivel de salarizare în plată pentru funcții similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse după data de 31.12.2009 sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii – medii, superioare, postuniversitare, doctorale – de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.

Acest text de lege reglementează nivelul de salarizare pentru persoanele angajate sau promovate și nu este aplicabil membrilor de sindicat cărora le-au fost aplicabile în ceea ce privește salarizarea reglementările legale arătate anterior.

Potrivit prevederilor art. 162 alin. 3 C. muncii, sistemul de salarizare a personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral sau în majoritate de la bugetul de stat se stabilește prin lege, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative.

Suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor are temei legal începând cu data de 01.08.2016 așa cum rezultă din prevederile art.3¹ alin. 8 din OUG nr. 57/2015 care prevede că personalul care obține titlul științific de doctor, își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut acest titlu și nu beneficiază de suma compensatorie inclusă în anul 2010 în salariul de bază, beneficiază de suma compensatorie aferentă acestui titlu stabilită la nivel similar în plată în cazul categoriilor de personal din instituția sau autoritatea publică respectivă sau într-o instituție sau autoritate publică similară, iar sporul pentru titlul științific de doctor are temei legal art. 19¹ din Legea nr. 284/2010, modificată care prevede că personalul care deține titlul științific de doctor indiferent de data obținerii acestuia, beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază.

Față de cele ce preced, cererea de chemare est nefondată și urmează să fie respinsă, întrucât sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu au fost incluse în salariul de bază, acest salar a fost acordat în limitele prevăzute de actele normative arătate și nu mai pot fi acordate încă o dată sub formă de despăgubiri., pe de o parte, iar, pe de altă parte, până la data de 01.08.2016 sporul pentru titlul științific de doctor nu a avut temei legal.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul SINDICATUL USAMV CN, CIF 215502549, cu sediul în Cluj-Napoca, Calea Mănăştur nr. 3-5, jud. Cluj, cu sediul procesual ales în Cluj-Napoca, SCPA Maxim Ivan și Asociații, str. Avram Iancu nr. nr. 8, et. 1, jud. Cluj – Vlad Laurențiu în numele membrilor de sindicat PAL EMOKE, STAN LAURA, HOSTIUC (POP) OANA-MIHAELA, GYORKE (TITILINCU) ADRIANA, RUGINĂ (PREDA) DUMITRIȚA - OLIVIA, COVRIG LLIE, PETRESCU MAG LOAN VALENTIN, COROIAN (PECE) AURELIA, MORARU (TEACĂ) PAULA IOANA SI BERINDEAN (PETRICELE) IOANA-VIRGINIA în contradictoriu cu pârâții UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINA VETERINARA CLUJ, cu sediul în Cluj-Napoca, Calea Mănăştur nr., 3-5, jud. Cluj și MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, cu sediul în București, str. G-ral Berthelot nr. 28-30, sector 1.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Cererea de apel se depune la Tribunalul Cluj.

Pronunțată în ședința publică din 03 Iulie 2017.

**Președinte,
Petru Urs**

**Asistent judiciar,
Carmen-Ecaterina Popa
Fiind în C.O., semnează
președintele completului**

**Asistent judiciar,
Ioan Roșu**

**Grefier,
Larisa Daria Raț**

Red.UP/tehn.MG
5 ex. 07.07.2017

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A IV-A PENTRU LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. 2012/117/2017

DECIZIA CIVILĂ NR. 1556/A/2017

Ședința publică din data de 15 decembrie 2017

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: NICOLAE MARIAN

JUDECĂTOR: IOANA-ROZALIA MAGYAROSI

GREFIER: NICOLAE DUMITRU

S-a luat în examinare apelul declarat de reclamantul SINDICATUL USAMV CN împotriva sentinței civile nr. 3968 din 03.07.2017, pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 2012/117/2017, privind pe pârâții UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ și MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantului-apelant, av. Raluca Ivan și reprezentanta pârâtei de rang 1, consilier juridic Dagău Ioana-Georgiana, fără delegație la dosar, lipsă fiind reprezentantul pârâtului-intimat al Ministerului Educației Naționale.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care se constată că soluționarea apelului a fost amânat în vederea depunerii la dosar a contractelor individuale de muncă pentru membrii de sindicat, pentru a se constata data dobândirii titlului de doctor.

La data de 08 decembrie 2017, prin serviciul de registratură al instanței, pârâta-intimată Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj a depus la dosar înscrisurile solicitate de instanță prin adresa din 14 noiembrie 2017.

La întrebarea instanței dacă mai are alte cereri de formulat în probațiune, reprezentanta reclamantului-apelant precizează că a solicitat niște înscrisuri în probațiune atât în fața instanței de fond, cât și în fața instanței de control judiciar, care privesc acordarea sau neacordarea sporului pentru titlul de doctor. Precizează că în fața instanței de fond pârâta Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj, precum și Ministerul Educației Naționale au recunoscut că sporul de doctorat nu s-a acordat membrilor de sindicat, însă prin sentința atacată instanța a considerat că s-a acordat sporul. Motiv pentru care apreciază că nu se impune efectuarea unei adrese suplimentare, însă în măsura în care Curtea consideră că se impune, se poate solicita efectuarea unei adrese.

Față de susținerile părții adverse, reprezentanta pârâtei-intimate a Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj confirmă că nu s-a acordat sporul de doctorat pentru membrii de sindicat.

La întrebarea instanței, reprezentantele părților arată că nu mai au de formulat cereri și nici excepții de invocat în probațiune.

Instanța constată că nu mai sunt alte cereri sau excepții de invocat, astfel că se consideră lămurită pe baza actelor de la dosar și închide faza cercetării judecătorești, iar în temeiul art. 392 C.pr.civ. declară deschise dezbaterile în fond asupra apelului și acordă cuvântul reprezentantei reclamantului-apelant.

Reprezentanta reclamantului-apelant solicită admiterea apelului așa cum a fost formulat. În principal anularea sentinței atacate și trimeterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond, iar în subsidiar, schimbarea în tot a sentinței atacate și în rejudecare să se admită acțiunea introductivă.

Precizează că niciunul dintre membrii de sindicat pe care-i reprezintă în cadrul acestei procedurii judiciare nu au primit sporul de doctorat, precum și compensația tranzitorie specifică.

Consideră că membrii de sindicat sunt discriminați față de angajații din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj, indiferent de data la care au obținut titlu de doctor care, au primit acest spor. Arată că în mod eronat instanța de fond a reținut că acțiunea introductivă nu este admisibilă pentru că membrii de sindicat ar fi primit sporul de doctorat și prin urmare nu se impune acordarea din nou a acestui spor. Susține că această concluzie nu este justificată față de cererea de chemare în judecată, față de înscrisurile și mijloacele de probă administrate în fața instanței de fond.

Menționează faptul că, deși în litigiile de dreptul muncii sarcina probei aparține angajatorului, acesta n-a propus niciun mijloc de probă și s-a opus admiterii probațiunii solicitate la instanța de fond. A subliniat în privința probelor solicitate la instanța de fond, că instanța a apreciat că nu se impune a fi administrate, cu motivarea că nu poate să le admită, existând riscul să se antepună.

Raportat la această apreciere a instanței a apreciat că nu a existat o dezbatere cu privire la problema pe care a semnalat-o, iar aceasta s-a pronunțat în fapt și în drept pe o stare pe care nu a invocat-o.

Consideră că instanța de fond prin hotărârea pe care a pronunțat-o a încălcat niște principii fundamentale de procedură civilă, respectiv principiul disponibilității, principiul contradictorialității și principiul legalității.

În opinia sa, față de ultimele acte depuse la dosar, consideră că acestea nu au relevanță. Aceasta întrucât față de cererea de apel, trebuie analizat dacă sentința pronunțată de instanța de fond este legală, dacă există motive de apel, și în consecință, analizând actele și apărările părților, instanța de apel să dispună în consecință.

Susține că sporul pentru obținerea titlului de doctor este un spor, de care beneficiază persoanele care s-au bucurat de o anumită pregătire profesională, care au făcut demersuri în acest sens.

Precizează că există angajații din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj care au fost încadrați în muncă în anul 2014 și au obținut titlul de doctor în anul 2013, iar aceștia primesc sporul de doctorat.

Pentru aceste considerente solicită admiterea apelului așa cum l-a susținut.

La întrebarea instanței cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Educației Naționale ce opinie are, reprezentanta reclamantului-apelant arată că a precizat în fața instanței de fond că ministerul a fost chemat în judecată, având în vedere că este ordonator principal de credite.

Arată că cheltuieli de judecată o să le solicite pe cale separată.

Reprezentanta părții-intimate a Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj solicită respingerea apelului, menținerea sentinței civile nr. 3968/03.07.2017 pronunțată de Tribunalul Cluj în care s-a reținut faptul că, deși membrii de sindicat au obținut titlul de doctor în anul 2010, nu exista un temei legal pentru acordarea sporului de doctorat, iar acest spor are temei legal de abia, începând cu anul 2016, în care se specifică în mod expres că se acordă persoanelor care au obținut titlul de doctorat în anul 2010 și se va acorda, sub forma unor compensații tranzitorii.

Drept consecință arată că deși membrii de sindicat au calitatea de angajați în cadrul unității pârâte, nu există aprobarea de la Ministerul Educației Naționale de acordare a sporului de doctorat, motivul chemării în judecată a acestui minister pentru acordarea fondurilor necesare plății sporului de doctorat.

Susține că pârâta are o obligație morală să acorde sporul de doctorat, însă atâta timp cât Ministerul Educației Naționale nu a aprobat acordarea acestui spor pentru membrii de sindicat, nu poate să acorde din bugetul propriu al Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj.

Pentru toate aceste considerente, precum și pentru motivele expuse în întâmpinare solicită respingerea apelului. Arată că nu solicită cheltuieli de judecată.

La întrebarea instanței cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Educației Naționale, reprezentanta părții-intimate a Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj precizează că ministerul are calitate procesuală pasivă, având în vedere că acesta este ordonatorul principal de credite.

În replică, reprezentanta reclamantului-apelant arată că instanța de fond a reținut faptul că, sumele pe care membrii de sindicate le pretind au fost achitate, fapt nereal.

În ceea ce privește susținerile părții adverse, reprezentanta reclamantului-apelant menționează că prin Decizia nr. 21/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în soluționarea unui recurs în interesul legii, respectiv paragrafele nr. 38 și următoarele din considerentele deciziei s-a precizat că se acordă sporul de doctorat. Potrivit paragrafelor cu nr. 44 și următoarele din considerentele deciziei se prevede că existența mai multor acte normative adoptate succesiv într-un interval de timp scurt, în baza cărora s-a efectuat salarizarea unică a bugetarilor, nu poate constitui un temei legal pentru constituirea unui tratament diferențiat. Criteriul temporar sau a acelor unor reglementări diferite nu poate justifica diferențele de salariu între persoanele care exercită aceeași funcție și care au aceeași pregătire profesională.

Prin urmare, pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice salarizarea trebuie să se facă la nivel de salarizare plată, pentru funcțiile similare etc.

Reprezentanta pârâtei-intimate a Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj arată că Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 21/2016 a stabilit că persoanele care au obținut titlul de doctor, ulterior anului 2010 beneficiază de sporul de doctorat, doar în cadrul legal creat din anul 2016.

Curtea reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Prin sentința civilă nr. 3968 din 03 iulie 2017 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 2012/117/2017 s-a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul SINDICATUL USAMV CN, în numele membrilor de sindicat PAL EMOKE, STAN LAURA, HOSTIUC (POP) OANA-MIHAELA, GYORKE (TITILINCU) ADRIANA, RUGINĂ (PREDA) DUMITRIȚA - OLIVIA, COVRIG LLIE, PETRESCU MAG IOAN VALENTIN, COROIAN (PECE) AURELIA, MORARU (TEACĂ) PAULA IOANA și BERINDEAN (PETRICELE) IOANA-VIRGINIA în contradictoriu cu pârâții UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINA VETERINARA CLUJ, și MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut că membrii de sindicat reprezentați de sindicatul reclamant au calitatea de salariați ai pârâtei de rd.1, așa cum a rezultat din adeverințele eliberate de către pârâtă și dețin titlul științific de doctor, așa cum a rezultat din diplomele de doctor depuse la dosar.

S-a reținut că potrivit prevederilor art. 40 alin. 2 lit. c C. muncii, angajatorul are ca obligație principală acordarea salariaților a tuturor drepturilor ce decurg din lege, din contractul colectiv de muncă aplicabil și din contractele individuale de muncă.

Instanța a avut în vedere că până la data de 01.01.2010 sporul pentru titlul științific de doctor a fost acordat potrivit prevederilor art. 50 alin. 1 din Legea nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, lege care a fost abrogată prin Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

S-a reținut incidența prevederilor art. 30 alin. 6 din Legea nr. 330/2009, conform cu care pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare până la acoperirea integrală a acestora și prev. art. 4 alin. 1 din O.U.G. nr. 1/2010, care prevăd că începând cu luna ianuarie 2010 întregul personal din sectorul bugetar încadrat în autorități și instituții publice prevăzute la art. 2 alin. 1 și 3 din Legea nr. 330/2009, va fi încadrat corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute la data de 31.12.2009.

De asemenea s-a avut în vedere că potrivit prev. art. 6 alin. 1 din O.U.G. nr. 1/2010, în cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență, sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași

condiții. Această sumă se include în salariul de bază, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea.

S-a reținut că Legea cadru nr. 330/2009 a fost abrogată prin art. 39 lit. W din Legea cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, această lege cadru nr. 284/2010 fiind aplicată prin legi anuale de salarizare pentru perioada 2011 - 2016.

Reține instanța că sporul pentru titlul științific de doctor nu se mai regăsește nici în Legea nr. 284/2010 și nici în legile anuale de salarizare din perioada 2011 - 2016.

S-a făcut referire la faptul că prin decizia nr. 329/2013 Curtea Constituțională a constatat faptul că sporul pentru titlul științific de doctor a fost eliminat începând cu data de 01.01.2010 potrivit Legii cadru nr. 330/2009 și a reținut faptul că sumele de bani aferente sporului pentru titlul științific de doctor au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31.12.2009.

A avut în vedere instanța că membrii de sindicat reprezentați dețineau titlul științific de doctor la data de 31.12.2009 cu excepția d-nei Pall Eموke.

S-a raportat instanța la prevederile art. 1 alin. 5 din Legea nr. 285/2010, conform cu care în salariul de bază aferent lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile care potrivit Legii cadru nr. 330/2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare făceau parte din salariul de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu acordate potrivit O.U.G. nr. 1/2010. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale guvernului necuprinse în Legea nr. 330/2009 și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii, cu caracter tranzitoriu, se introduc în salariul de bază, fără ca acordarea lor să conducă la creșteri salariale altele decât cele din prezenta lege.

Din aceste prevederi legale instanța a desprins concluzia că în situația în care drepturile salariale determinate conform Legii nr. 330/2009 sunt mai mici după data de 01.01.2010 decât cele din luna decembrie 2009, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența și că această sumă se include în salariul de bază fără ca această adăugare să depășească limita salariul stabilit prin legea cadru.

Instanța apreciază că numai membrii de sindicat care dețineau titlul științific de doctor la data de 31.12.2009 au beneficiat de acesta sub forma unei sume compensatorii nu și cei care la data de 31.12.2009 nu aveau în plată acest spor, deoarece nu există temei legal pentru acordarea lor.

S-a făcut trimitere la prevederile art. I pct. 6 din Legea nr. 71/2015, potrivit cu care prin nivel de salarizare în plată pentru funcții similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse după data de 31.12.2009 sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii – medii, superioare, postuniversitare, doctorale – de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.

A apreciat instanța că acest text de lege reglementează nivelul de salarizare pentru persoanele angajate sau promovate și nu este aplicabil membrilor de sindicat cărora le-au fost aplicabile în ceea ce privește salarizarea reglementările legale arătate anterior, având în vedere prevederile art. 162 alin. 3 C. muncii, conform cărora sistemul de salarizare a personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral sau în majoritate de la bugetul de stat se stabilește prin lege, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative.

A considerat instanța suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor are temei legal începând cu data de 01.08.2016 așa cum rezultă din prevederile art.3¹ alin. 8 din O.U.G. nr. 57/2015 care prevede că personalul care obține titlul științific de doctor, își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut acest titlu și nu beneficiază de suma compensatorie inclusă în anul 2010 în salariul de bază, beneficiază de suma compensatorie aferentă acestui titlu stabilită la nivel similar în plată în cazul categoriilor de personal din instituția sau autoritatea publică respectivă sau într-o instituție sau autoritate publică similară, iar sporul pentru titlul științific de doctor are temei legal art. 19¹ din Legea nr. 284/2010, modificată care prevede că personalul care deține titlul științific de doctor indiferent de data obținerii acestuia, beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază.

Față de cele ce preced, instanța a apreciat că cererea de chemare este nefondată și a fost respinsă, întrucât sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu au fost incluse în salariul de bază.

acest salariu a fost acordat în limitele prevăzute de actele normative arătate și nu mai pot fi acordate încă o dată sub formă de despăgubiri, pe de o parte, iar pe de altă parte, până la data de 01.08.2016 sporul pentru titlul științific de doctor nu a avut temei legal.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel reclamantul SINDICATUL USAMV CN, în reprezentarea membrilor de Sindicat: Pali Eموke, Stan Laura, Hostiuc (Pop) Oana-Mihaela, Gyorko (Titillncu) Adriana, Rugină (Preda) Dumitriță-Olivia, Covrig Ilie, Petrescu Mag Ioan Valentin, Coroian (Pece) Aurelia, Moraru (Teacă) Paula Ioana și Berindean (Petricele) Ioana-Virginia, solicitând admiterea apelului și, în consecință, în principal, anularea sentinței atacate, trimiterea cauzei spre rejudecare instanței competente și, pe fond, admiterea cererii introductive, iar în subsidiar, schimbarea în tot a sentinței atacate și, în rejudecare, admiterea cererii introductive, cu cheltuieli de judecată, ocazionate în fond și apel.

În motivarea apelului, apelantul a arătat că starea de fapt a fost reținută eronat de către instanța de fond.

În susținerea criticilor a precizat că toate cadrele didactice ale căror drepturi și interese legitime se doresc a fi protejate pe calea formulării prezentei acțiuni, au obținut distincția/titulatura de doctor înainte de 01.01.2010, conform documentelor justificative atașate prezentei cereri (Anexa IV), însă nicio persoană dintre membrii de sindicat reprezentați în cadrul acestei proceduri nu a beneficiat de sporul de 15% aferent obținerii titlului de doctor sau de suma compensatorie tranzitorie astfel cum prevedeau actele normative care au reglementat salarizarea personalului din sectorul învățământ până la data de 31.07.2016.

Astfel fiind apreciază apelantul că membrii de sindicat vizați au fost discriminați față de celelalte cadre didactice cărora li s-a stabilit salariul de baza prin includerea sumei compensatorii tranzitorii ce reprezenta valoarea sporului de doctorat până la data de 31.12.2009.”

Apelantul a precizat că momentul pentru care a solicitat despăgubiri se refera la o perioada care să nu fi fost corespunzătoare unor drepturi de creanță prescise.

S-a susținut de apelant că instanța de fond a respins solicitările în probațiune: ordonarea pârâtului de rang I, actualmente intimat, să depună la dosar o situație a plăților către membrii de sindicat în discuție, din care să rezulte defalcat sumele achitate acestora pentru perioada de referință (i.e. sporuri, compensații etc.), precum și o situație a salariilor USAMV care au beneficiat de spor ori de suma echivalentă (i.e. compensația tranzitorie), respingerea cererii în probațiune fiind dispusă fără motivare, cu mențiunea instanța nu poate spune mai multe spre a nu se antepunța.

Consideră apelantul că instanța de fond a avut o reprezentare cu totul eronată asupra situației de fapt și de drept incidența în prezenta cauză, ea pronunțându-se cu privire la o problema ce nu are nicio legătură cu realitatea faptică și cu obiectul prezentei cauze. Apelantul a menționat faptul că instanța a tratat cu superficialitate cu care instanța de fond a tratat această acțiune, fiind cel puțin alarmant.

Apelantul a menționat că, potrivit art. 425 alin. 1 lit. b) Cod procedura civilă, hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile pârâtului, motivarea este un element esențial al unei hotărâri judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisa a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar.

S-a susținut că pentru ca o hotărâre să poată fi considerată motivată, aceasta trebuie să fie adecvată și, în mod evident, să corespundă cererilor cu care instanța de judecată a fost investită.

Apreciază că în cauză, pretențiile nu au fost în concret analizate, motiv pentru care controlul de legalitate și temeinicie al sentinței atacate este în opinia lor, imposibil de realizat.

Ignorarea pretențiilor lor și pronunțarea unei soluții cu privire la probleme străine de obiectul dosarului reprezintă chestiuni ce nu pot conduce decât la nulitatea sentinței atacate. Sindicatul și membrii pe care îi reprezintă au fost privați de un grad de jurisdicție, atât timp cât instanța de fond nu a analizat problema dedusă judecării, ci una cu totul străină de obiectul cauzei.

Susține apelantul că reprezentarea instanței de fond cu privire la reamenajarea cadrului procesual nu a fost pusă în discuția părților și nu a făcut obiectul unei dezbateri contradictorii, întreaga cercetare judecătorească, culminând cu sentința pronunțată în cauză, a fost realizată cu nesocotirea principiilor fundamentale ce guvernează procesul civil:

- art. 6 C.pr.civ: Orice persoana are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, (...), de către o instanța independentă, imparțială (...);

- art. 7 C.pr.civ: Procesul civil se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legii;

- art. 8 C.pr.civ. în procesul civil, părților le este garantată exercitarea drepturilor procesuale, în mod egal și fără discriminări;

- art. 9 C.pr.civ. Obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților;

- art. 13 C.pr.civ: Dreptul la apărare este garantat (...) Părților li se asigură posibilitatea de a participa la toate fazele de desfășurare ale procesului (...) să își prezinte susținerile în scris și oral (...);

- art. 14 C.pr.civ: Părțile au dreptul de a discuta și argumenta orice chestiune de fapt sau de drept invocată în cursul procesului de către orice participant (...) inclusiv de către instanța (...)

- art. 20 C.pr.civ.: Judecătorul are îndatorirea să asigure respectarea și să respecte el însuși principiile fundamentale ale procesului civil (...);

- art. 22 C.pr.civ.: Judecătorul are îndatorirea să stăruie prin toate mijloacele legale pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză (...) în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

În ceea ce privește fondul cauzei, apelantul a arătat că își menține poziția evidențiată prin acțiunea introductivă, aspectele, toate aspectele reținute de către instanța de fond fiind eronate, sentința atacată fiind complet nelegală și netemeinică.

În susținerea criticii a arătat că starea de fapt este cu totul alta față de cea reținută de instanța de fond, în mod evident, membrii de sindicat vizați, nu au primit compensația tranzitorie la care a făcut referire instanța de fond, în plus, contrar celor reținute de către instanța de fond, Pali Eموke a dobândit titlul de doctor anterior anului 2010, astfel cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar, acestea i-a fost conferit titlul științific de doctor în baza Ordinului Ministerului Educației, Cercetării și Inovării nr. 6026 din 27.11.2009, aspect reieșit în mod clar din Diploma de Doctor acordată de Universitate. În plus, s-a arătat faptul că toate persoanele reprezentate de sindicat au obținut titlul de doctor înainte de 01.01.2010 reprezintă un aspect necontestat de către USAMV ori de către Minister.

Apelantul a arătat că pretențiile lor sunt fundamentate indiferent de momentul obținerii titlaturii de doctor, astfel cum a reținut și ICCJ prin Decizia 21/2016, pronunțată în recurs în interesul legii: independent dacă cadrele didactice au obținut titlul înainte de anul 2010 sau după anul 2010, cert este că se urmărește aplicarea unui tratament unitar, echitabil, egal pentru persoanele care au aceeași pregătire profesională și desfășoară aceeași activitate. Din examinarea dispozițiilor legale invocate, precum și a Deciziei ICCJ, este lipsit de echivoc faptul că: Atunci când este analizată identitatea de situații între doi angajați, nu trebuie verificată identitatea de reglementare, ci trebuie avută în vedere identitatea de activitate desfășurată și de pregătire profesională.

Intimata UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca nefondată a apelului formulat de către reclamant, și menținerea ca temeinică și legală a sentinței atacate.

În motivarea întâmpinării s-a arătat că hotărârea pronunțată de către instanța de fond este temeinică și legală, motivele de apel invocate de către reclamant, nefiind de natură a justifica admiterea apelului și nici schimbarea în tot a sentinței atacate.

S-a arătat că instanța în mod corect a reținut că reclamantii au calitatea de salariați ai intimatei, respectiv au obținut titlul științific de doctor după data de 01.01.2010, membrii de sindicat care dețineau titlul de doctor la data de 31.12.2009, beneficiind de acest spor sub forma unei sume compensatorii, iar cei care la data de 31.12.2009 nu aveau în plată acest spor, nu au putut beneficia de aceste sume compensatorii deoarece nu exista temei legal pentru acordarea lor.

Referitor la critica apelantului, în ceea ce privește starea de fapt reținută și soluția pronunțată intimata a arătat că la momentul angajării, respectiv în anul 2014 astfel cum a arătat prin apărările formulate în cauză și cum în mod corect a reținut instanța nu exista un cadrul legal pentru a se acorda sporul pentru titlul științific de doctor.

În acest sens a arătat că prin Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice începând cu data de 01.01.2010 s-a abrogat acordarea sporului pentru titlul de doctor, potrivit art. 50 alin. I din Legea nr. 128/1997 privind Statutul Personalului didactic.

Mai mult, nici în Legea nr. 285/2010 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, nu a mai fost prevăzută posibilitatea acordării sporului pentru titlul de doctor.

S-a menționat că la art. 8 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ s-a prevăzut următoarele „Persoanele care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de un spor pentru titlul științific de doctor beneficiază de o compensație tranzitorie calculată prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază stabilit potrivit prezentului capitol, calculat Ca sumă între lit. A, B, C, A E ale art. 3”, iar art. 11 alin. 2 din aceeași lege prevede următoarele: „Compensațiile tranzitorii se pot acorda doar persoanelor care la data de 31 decembrie 2010 beneficiau de sporurile pentru care se acordă aceste compensații. Prin contractele de muncă încheiate după intrarea în vigoare a prezentei legi nu pot fi stabilite compensații tranzitorii.

În contextul acestor dispoziții legale apelantul arată că reclamantii au dobândit calitatea de angajat în anul 2014.

S-a subliniat că sporul aferent titlului de doctor are temei legal începând cu data de 01.08.2016. Prin O.U.G. nr. 57/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare s-a prevăzut la art. 3¹ alin. 8, începând cu luna august 2016, personalul care deține titlul științific de doctor, își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut acest titlu și nu beneficiază de suma compensatorie inclusă în anul 2010 în salariul de bază, solda/salariul de funcție, indemnizația lunară de încadrare, beneficiază de suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor stabilită la nivelul similar în plată pentru aceeași funcție, grad didactic, transă de vechime, în învățământ pentru personalul didactic din învățământ, respectiv grad/treaptă profesională și, după caz, vechime în funcție în cazul celorlalte categorii de personal, din instituția sau autoritatea publică respectivă sau, după caz, într-o instituție sau autoritate publică similară.

În ceea ce privește respingerea solicitării în probațiune a reclamantului, a arătat că instanța în mod corect a respins administrarea probei cu înscrieri privind depunerea la dosar a situației plăților pentru membrii de sindicat în discuție, întrucât, USAMV Cluj-Napoca a recunoscut că în lipsa unui cadru legal, membrii de sindicat nu au beneficiat de sporul pentru titlul de doctor. În acest sens a invocat dispozițiile art. 237 alin. 7 C. pr. civ. conform cu care instanța poate încuviința probele solicitate de părți, pe care le găsește concludente, neaflându-se în prezența unei analize superficiale a acțiunii, astfel cum a susținut reclamantul.

În ceea ce privește „admiterea apelului declarat împotriva sentinței civile nr. 3968/2017 și anularea în tot a hotărârii judecătorești antemenționate având în vedere ignorarea pretențiilor și pronunțarea unei soluții străine”, intimata a solicitat respingerea acesteia.

A arătat că cercetarea judecătorească s-a făcut cu respectarea principiilor fundamentale ce guvernează dreptul procesual civil, sentința fiind legală și temeinică.

S-a susținut că sporul pentru titlul științific de doctor a fost eliminat începând cu data de 1 ianuarie 2010.

A apreciat că sumele de bani aferente sporului ce au fost menținute în continuare sub forma unei compensații cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îi aveau în piața la data de 31 decembrie 2009 nu vizează existența sau inexistența sporului, ci reprezintă o măsură tranzitorie.

Subliniază că la momentul încheierii contractului individual de muncă cu reclamantii, nu exista temei juridic de acordare de către USAMV Cluj-Napoca a sporului de 15% aplicabil la salariul de bază.

Invocă intimata că prin decizia nr. 820/2006, Curtea Constituțională a reținut că „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *temus regit actum*, nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților, publice fără privilegii și discriminări”, precum și că Curtea Constituțională prin Decizia nr. 130/2015 a constatat următoarele „sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție, și că legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, Ic poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula.”

Curtea a reținut că sporul pentru titlul științific de doctor a fost eliminat începând cu data de 1 ianuarie 2010, potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

Faptul că sumele de bani aferente sporului pentru titlul științific de doctor nu au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31 decembrie 2009 nu vizează existența sau inexistența sporului, ci reprezintă o măsură tranzitorie până la intrarea în vigoare, în totalitate, a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, lege în care nu se regăsește acest spor. Prin urmare, Curtea a statuat că este de competența legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea drepturilor salariale suplimentare, fără ca aceasta să aibă relevanță constituțională.

În consecință, a apreciat intimata că pretențiile reclamantilor fundamentate pe Decizia nr. 21/2016, constând în eliminarea discriminării existente între salariații care beneficiau de sporul de doctorat înainte de anul 2010 și care au rămas cu el în plată, prin mecanismul acordării sumelor compensatorii cu caracter tranzitoriu, pe de o parte și salariații care au solicitat acordarea acestui spor după data de 01.01.2010, când nu a mai fost prevăzut în legislație, nu pot fi admise în absența unui temei legal pentru includerea acestor sume.

A subliniat că legislația a instituit o interdicție de a acorda sporul de doctorat pentru persoanele care la momentul angajării nu beneficiau de acest spor, relevant fiind faptul că, deși membrii de sindicat au dobândit titlu de doctor anterior anului 2010, angajarea la USAMV Cluj-Napoca s-a făcut în anul 2014 când, potrivit art. 11 alin. 2 din Legea nr. 63/2011 s-a prevăzut că „ Prin contractele de muncă încheiate după intrarea în vigoare a prezentei legi nu pot fi stabilite compensații tranzitorii”. Așadar, la momentul încheierii contractului individual de muncă cu reclamantii, nu exista temei juridic de acordare de către USAMV Cluj-Napoca a sporului de 15% pentru titlul științific de doctor.

Referitor la legalitatea sentinței atacate, intimata a apreciat că se impune menținerea acesteia având în vedere inclusiv motivarea instanței, care în mod corect a reținut că membrii de sindicat au obținut titlul de doctor anterior anului 2010, aspect necontestat de către USAMV Cluj-Napoca, însă „până la data de 01.08.2016 sporul pentru titlul științific de doctor nu a avut temei legal”.

Examinând hotărârea atacată cu luarea în considerare a criticilor din motivele de apel, a apărărilor din întâmpinare precum și a dispozițiilor art. 476-478 din N.C.P.C., Curtea apreciază că apelul este nefondat, pentru motivele ce se vor prezenta în continuare.

Criticile aduse hotărârii sunt de ordin procedural și de fond.

În ce privește criticile de ordin procedural Curtea reține că prima instanță a respectat cadrul procesual subiectiv și obiectiv determinat prin acțiunea introductivă.

Neadministrarea unei probe solicitate de parte poate fi consecința aprecierii instanței asupra utilității acesteia, care se circumscrie dispozițiilor art. 255 al. 1 din N. C. P. C.

Aceasta nu înseamnă că se schimbă cadrul procesual, ci poate avea eventual consecința pronunțării unei hotărâri netemeinice.

În ce privește critica pe fond, se reține că este întemeiată pe motivele ce se vor prezenta în continuare.

Din actele dosarului rezultă că toți membrii de sindicat au dobândit titlu științific de doctor, anterior datei de 31 decembrie 2009.

Din aceleași acte, contractele individuale de muncă, rezultă că membrii de sindicat, unii au fost angajați ai pârâtei pe perioadă determinată, iar alții sunt angajați pe perioadă nedeterminată, începând cu anul 2011, anul 2012 și respectiv anul 2013.

Cu privire la aspectul că membrii de sindicat ar fi avut inclus în salariu de bază suma aferentă sporului de 15%, se constată din întâmpinările depuse pârâtei Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj și Ministerul Educației Naționale, că aceștia nu au susținut acest aspect, necontestând susținerile reclamantului privind neîncasarea sporului în discuție.

În ce privește lipsa temeiului legal de acordare a sporului până la data 1.08.2016, se constată că prima instanță a ignorat statuările din decizia Î.C.C.J. susmenționat.

Prima instanță a apreciat prin prisma dispozițiilor Legii nr. 128/1997, Legea nr. 330/2009, O.U.G. nr. 1/2010, Legea nr. 285/2010, și raportat la probele administrate, că membrii de sindicat au beneficiat de sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu fiind incluse în salariu de bază, salariul fiind acordat în limitele precizate de actele normative în vigoare și nu mai pot fi acordate încă o dată sub formă de despăgubiri.

De asemenea a mai argumentat că până la data de 1.08.2016 sporul pentru titlul științific de doctor nu a avut temei legal.

Reținerile primei instanțe nu sunt în concordanță cu probele dosarului și cu statuările din Decizia nr. 21/2016 a Î. C. C. J.

Astfel, Înalta Curte a reținut în considerentele deciziei, după ce a enunțat dispozițiile pertinente cu privire la sporul de 15% pentru titlul de doctor din Legea nr. 330/2009 art. 30 al. 6 și art. 48 al.1 pct. 7 din O.U.G. nr. 1/2010 art. 4 al. 1 și art. 6 al. 1, din Legea nr. 285/2010 art.1, alin. 5, din Legea nr. 63/2011 art. 8 Anexa nr. 5, pe care le-a raportat la prevederile art. I pct. 6 din Legea nr. 71/2015, că din coroborarea acestor dispoziții legale rezultă că sporul de 15% nu s-a mai regăsit, ca atare în legile cadru de salarizare nr. 330/2009 și nr. 284/2010, și astfel potrivit acestor legi sporul nu a mai fost acordat, iar pentru cei care la data intrării în vigoare a Legii nr. 330/2009 suma avea acest spor, soluția legislativă adoptată, de acordare ca sumă compensatorie, a fost pentru a respecta dispozițiile legale potrivit cărora nivelul salariilor în plată nu poate scădea prin aplicarea noilor legi.

Din succesiunea legislativă prezentată Înalta Curte a reținut că sporul de doctorat a supraviețuit prin introducerea lui în salariul de bază, conform art. 6 al. 1 din O.U.G. nr. 1/2010, tratament juridic care a supraviețuit prin legile anuale de salarizare.

În continuarea acestei idei instanța supremă a concluzionat că „legiuitorul nu a operat o abrogare veritabilă și efectivă ci a instituit o natură juridică nouă pentru suma ce recompensează angajatul care își perfecționează pregătirea profesională prin obținerea titlului științific de doctor. Prin introducerea acestei sume în salariul de bază, rezultă că un drept salarial secundar devine parte a salariului, ca drept fundamental, recunoscut și apărat de lege. Astfel spus, dreptul a supraviețuit, chiar dacă a cunoscut o evoluție în planul reglementării și a dobândit o nouă denumire: „sumă compensatorie”, fiind inclus în salariul de bază”.

Raportându-se apoi la prevederile Legii nr. 193/2016, ce completează dispozițiile art. 19 din Legea nr. 284/2010, cu un nou art. 19¹, Înalta Curte a statuat cu caracter de concluzie că prin legile anuale de salarizare sumele compensatorii acordate pentru sporul de 15%, ar fi trebuit incluse în salariul de bază, indiferent de data dobândirii titlului științific.

A apreciat instanța supremă că existența mai multor acte normative, adoptate succesiv într-un interval scurt de timp, în baza cărora s-a intenționat salarizarea unică a bugetarilor nu poate constitui temei legal pentru instituirea unui tratament diferențiat și pentru nesocotirea principiului egalității de tratament față de toți salariații și care presupune plata egală pentru muncă de valoare egală, pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice, salarizarea fiind necesară a fi făcută la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică unde sunt încadrați. Criteriul identității de situații între doi angajați trebuie să aibă în vedere identitatea de activitate desfășurată și de pregătire profesională, și nu identitatea de reglementare.

Luând în considerare și prevederile art. 2 din Legea nr. 285/2010 și art. I pct. 1 la .al. 5¹ al art. 1 din Legea nr. 71/2015, instanța supremă a concluzionat că nu există nici un argument legal care să justifice diferențele salariale dintre persoane care desfășoară aceeași activitate în cadrul aceleiași instituții, salariile stabilindu-se pe categorii de funcții și pe niveluri de pregătire profesională, iar nu în considerarea unor persoane *ut singuli* și care sunt, în mod întâmplător, contemporane edictării unui act normativ.

În justificarea hotărârii a fost avută în vedere și jurisprudența constantă a instanței de contencios constituțional, a celei aparținând Curții Europene a Drepturilor Omului, conform cărora principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, fiind concluzionat ca un tratament diferit neputând fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului ci trebuie să se justifice în mod rațional și obiectiv.

Pe baza acestor argumente, selectiv prezentate, apreciate ca fiind de esența argumentării hotărârii, Înalta Curte a statuat că, pentru respectarea principiului înscris în art. 3 lit. c și d din Legea

nr. 330/2009, „celor care au obținut titlul de doctor după 12 decembrie 2009 și până la apariția Legii nr. 71/2015 nu li se acordă un spor de 15%, ci li se stabilește un salariu de bază care include „sume compensatorii” calculate conform metodei indicate la art. 8 din Anexa V a Legii nr. 63/2011”.

Astfel spus, așa cum prin dispozitivul deciziei se stabilește „au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009”.

Raportat la cele arătate reiese că invocarea de către apelant a statuărilor din Decizia Înaltei Curți, este corectă și este însușită de Curte.

Având în vedere caracterul obligatoriu al Deciziei Înaltei Curți, potrivit art. 517 alin. 4, inclusiv a considerentelor acesteia, în baza art. 480 alin. 2 și 3 din N.C.P.C. urmează să fie admis ca fondat apelul.

Drept consecință urmează a fi schimbată în tot hotărârea atacată și admisă acțiunea reclamantului pentru membrii de sindicat reprezentați urmând a fi obligată pârâta la plata în favoarea membrilor de sindicat cu titlu de despăgubiri materiale, a sumelor echivalente sporului de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, ca urmare a obținerii titlului științific de doctor începând cu data angajării, însă nu mai devreme de data de 1.03.2014 și până la data de 01.08.2016, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective precum și la plata dobânzii aferente sumelor susmenționate.

În ceea ce privește soluția de respingere a excepției lipsei calității procesual pasive a Ministerului Educației Naționale, Curtea o apreciază greșită.

Reclamantul a chemat în judecată ministerul în calitate de ordonator principal de credite, pentru a asigura fondurile necesare plății drepturilor salariale pretinse prin acțiune.

Prima instanță în soluționarea excepției lipsei calității procesuale pasive a ministerului, a reținut calitatea în care acesta a fost chemat în judecată și a invocat prevederile Legii nr. 1/2011 a educației naționale.

Curtea are în vedere că prin Decizia nr. 13/2016 a Î.C.C.J., pronunțată în interesul legii, a făcut o analiză a calității procesuale a Ministerului de Interne în procesele ce au ca obiect drepturi de natură salariale.

În considerentele deciziei s-a reținut următoarele:

„44. În cazul în care reclamantul înțelege sa acționeze în justiție pentru recunoașterea și valorificarea drepturilor sale atât instituția/autoritatea publică angajatoare, cât și autoritatea publică centrală, în considerarea calității acesteia de ordonator principal de credite, determinarea calității procesuale pasive presupune identificarea subiectului pasiv al raportului juridic dedus judecății, respectiv titularul obligației de plata a drepturilor salariale.

45. În accepțiunea art. 159 alin. (1) din Codul muncii, care constituie dreptul comun în materie, salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de munca.

46. O caracteristică a raportului juridic de munca este aceea ca poate exista numai între două persoane, spre deosebire de raportul obligațional civil, în cadrul căruia poate fi, uneori, o pluralitate de subiecte active sau pasive.

47. Pe cale de consecință, ținând seama și de caracterul exclusiv al competenței (una și aceeași atribuție trebuie să aparțină unei singure autorități publice), în problema de drept supusa analizei se poate concluziona ca legitimarea procesuala pasiva revine doar autorității publice cu care funcționarul public se afla în raporturi de serviciu, întrucât acesteia îi aparține prerogativa stabilirii și acordării drepturilor salariale.

48. Potrivit art. 7 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007, "Ministrul administrației și internelor are calitatea de ordonator principal de credite".

49. În măsura în care pretențiile deduse judecății vizează exclusiv acordarea unor drepturi salariale sau de natura salariale, fără a pune în discuție atribuțiile legal reglementate ale ordonatorului principal de credite, Ministerul Afacerilor Interne nu poate avea calitate procesuala pasiva în acest gen de cauze.

50. Interesul atragerii în proces și a ordonatorului principal de credite, pe motiv ca acest demers ar reprezenta o garanție a executării obligației de plata ce revine instituției/autorității publice cu care este stabilit raportul de serviciu, nu este de natura să conducă la o altă concluzie, întrucât

acest interes nu este unul legitim, atâta vreme cat atribuțiile prevăzute de lege în materia repartizării creditelor bugetare, alocării și stabilirii destinației acestora nu cuprind o obligație de garanție sau de despăgubire a ordonatorului principal de credite, care sa constituie fundamentul pretențiilor deduse judecătii.

51. O obligație de garanție sau de despăgubire nu se reflecta nici în dispozițiile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, care instituie obligația ordonatorului principal de credite, în procedura de executare, de a dispune toate măsurile ce se impun, în vederea asigurării în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.

52. Un argument suplimentar din perspectiva analizata este reprezentat de dispozițiile art. 222 din Codul civil, sub denumirea marginala "Independenta patrimoniala", care consacra principiul potrivit căruia persoana juridica având în subordine o alta persoana juridica nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urma și nici persoana juridica subordonata nu răspunde pentru persoana juridica fata de care este subordonata, daca prin lege nu se dispune altfel. Așadar, independent de existenta din punct de vedere juridic a unei relații de subordonare între doua persoane juridice, legea oprește confuziunea patrimoniala între acestea și, în consecința, interzice răspunderea reciproca a celor doua persoane juridice pentru obligațiile proprii."

Curtea apreciază că, din perspectiva calității de ordonator de credite a ministerului, în care a fost chemat în judecată, dezlegările Înaltei Curți, din decizia arătată, își păstrează valabilitatea și în cazul acestuia.

Mai mult, se apreciază că, dezlegările date sunt de principiu pentru ipoteze ca cea în care s-a făcut dezlegarea, astfel că devin incidente prevederile art. 517 alin. 4 din N.C.P.C.

Pentru motivele arătate urmează, ca în cadrul schimbării hotărârii, să fie admisă excepția lipsei calității procesual pasive a Ministerului Educației Naționale și în consecința să respingă acțiunea reclamantului față de acest pârât ca fiind îndreptată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII D E C I D E

Admite apelul declarat de reclamantul SINDICATUL USAMV în numele membrilor de sindicat PAL EMOKE, STAN LAURA, HOSTIUC (POP) OANA-MIHAELA, GYORKE (TITILINCU) ADRIANA, RUGINĂ (PREDA) DUMITRIȚA - OLIVIA, COVRIG LLIE, PETRESCU MAG IOAN VALENTIN, COROIAN (PECE) AURELIA, MORARU (TEACĂ) PAULA IOANA și BERINDEAN (PETRICELE) IOANA-VIRGINIA, cu sediul procesual ales în Cluj-Napoca, SCPA Maxim Ivan și Asociații, str. Avram Iancu nr. nr. 8, et. 1, jud. Cluj, împotriva sentinței civile nr. 3968 din 03.07.2017 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 2012/117/2017, pe care o schimbă în tot în sensul că:

Admite acțiunea formulată de reclamant în contradictoriu cu pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ, cu sediul în Cluj-Napoca, Calea Mănăstur nr. 3-5, jud. Cluj, și în consecința:

Obligă pârâta la plata în favoarea membrilor de sindicat PAL EMOKE, STAN LAURA, HOSTIUC (POP) OANA-MIHAELA, GYORKE (TITILINCU) ADRIANA, RUGINĂ (PREDA) DUMITRIȚA - OLIVIA, COVRIG LLIE, PETRESCU MAG IOAN VALENTIN, COROIAN (PECE) AURELIA, MORARU (TEACĂ) PAULA IOANA și BERINDEAN (PETRICELE) IOANA-VIRGINIA, cu titlu de despăgubiri materiale, a sumelor echivalente sporului de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, ca urmare a obținerii titlului științific de doctor, începând cu data angajării, însă nu mai devreme de data de 01.03.2014 și până la data de 01.08.2016, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective.

Obligă pârâta la plata în favoarea aceluiași membri de sindicat a dobânzii legale aferente sumelor anterior menționate, calculată începând cu data scadenței fiecărei sume și până la data plății efective.

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, cu sediul în București, str. G-ral Berthelot nr. 28-30, sector 1 și în consecință respinge acțiunea reclamantului formulată în contradictoriu cu acest pârât ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Decizia este definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 15.12.2017.

PREȘEDINTE
NICOLAE MARIAN

JUDECĂTOR
IOANA-ROZALIA MAGYAROSI

GREFIER
NICOLAE DUMITRU

Red. N. M./Tehn. D.B.
5 ex./15.01.2018
Jud. fond: Petru Urs

Cod ECLI ECLI:RO:TBCLJ:2017:019.006170

Dosar nr. 1476/117/2017

Cod operator de date cu caracter personal 3184

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 6170/2017

Ședința publică de la 06 Noiembrie 2017

Completul compus din:

PREȘEDINTE Ana Aldea

Asistent judiciar Barbu-Alin Câmpean

Asistent judiciar Adrian Șter

Grefier Corina-Cristina Turc

Pe rol se află judecarea cererii formulate de reclamant SINDICATUL USAMV CN în contradictoriu cu pârât UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ, pârât MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantului av Raluca Maxim, lipsă fiind pârâtii.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință.

Tribunalul constată că în data de 03.11.2017 s-au depus prin serviciul registratură Note de ședință din partea reclamantului.

Reprezentanta reclamantului arată că pârâtul de rând 1 nu a răspuns la solicitarea instanței ci a depus un tabel doar pentru 44 de persoane, tabel în care nu a fost individualizată nicio perioadă și nici cuantumul plăților. De asemenea se arată că pârâtul trebuia să depună state de plată, pentru a face dovada introducerii sporurilor în salarii.

Reprezentanta reclamantului depune la dosar dovada cheltuielilor de judecată și arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Instanța din oficiu pune în discuție reprezentantei reclamantului să precizeze pentru fiecare membru de sindicat în parte pentru care perioadă se solicită acordarea sporului solicitat.

Reprezentanta reclamantului arată că solicită acordarea sporului de 15 % pentru toți membrii de sindicat începând cu data de 01.02.2014.

Instanța după deliberare, consemnând precizarea reprezentantei reclamantului și constatând că nu mai sunt alte cereri de formulat declară închisa faza cercetării judecătorești în temeiul art. 244 C.pr.civ. iar în temeiul art. 392 NCPC acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantului solicită admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată cu cheltuieli de judecată conform chitanței depuse la dosar.

În susținere, reprezentanta reclamantului arată că însăși pârâtul de rând 1, astfel cum a arătat prin întâmpinare, nu se opune admiterii petiției 1 al acțiunii, ci se opune doar la achitarea dobânzilor legale începând cu data de 01.02.2014, fiind de acord doar cu acordarea dobânzilor doar de la data pronunțării Deciziei ÎCCJ nr. 21/2016. În ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive reprezentanta reclamantului arată că a chemat în judecată Ministerul Educației Naționale doar pentru opozabilitate și având în vedere calitatea de ordonator de credite.

INSTANȚA

Prin acțiunea înregistrată la data de 24.02.2017, reclamantul Sindicatul USAMV CN, în reprezentarea membrilor de sindicat Micle (Pescar) Svetlana, Baci Adriana-Daniela, Constantinescu Radu, Cocan Daniel-Ioan, Taulescu Marian-Aurel, Vatca Anamaria-Etelca, Topan Calin-Gheorghe, Rus Vasile, El Mahdy (Heghedus) Iuliana-Cristina, Dumitrachi Mirabela-Oana, Miclea Ileana-Raluca, Borș Agnes, Apahidean Alexandru-Ioan, Rusu Aniela-Brindusa, Mihai Valentin, Iederan Cristian, Odagiu Antonia-Maria-Cristina, Florian Teodora, Florian Vasile-Constantin, Moldovan Cristina-Maria, Bunea Claudiu-Ioan, Babes Anca-Cristina, Stoie Andrei, Catinas Oana-Claudia, Popovici Anca-Aurora, Muresan Vlad, Boaru Mihaela-Ancuta, Domokos Alice Dorottya, Moldovan Lavinia, Muresan Crina-Carmen, Coldea Teodora-Emilia, Niculae Mihaela, Man Simona-Maria, Pop Anamaria, Zaharia Adrian, Rotaru Ancuta-Simona, Alamorean Camelia-Maria, Giurgiuman Ildiko-Tunde, Tabaran Alexandru-Flaviu, Copaciu Florina-Maria, Ober Ciprian-Andrei, David Adriana-Paula, Salagean Tudor, Marian Ovidiu, Bonta Victorita, Sobolu Radica-Cristina, Simonca Vasile, Muresan Iulia-Cristina, Muntean Lavinia-Elena, Catunescu Georgiana-Mihaela, Vodnar Dan-Cristian, Leopold Loredana, Crisan Melania-Ioana, Deak Jutka-Eva, Armanca Lucica, Magdas Cristian, Scurtu Iuliu-Calin, Szakacs Andrei, Goncan Tincuta-Marta, Istrate Liliana-Elena, în contradictoriu cu pârâții UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ și MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, a solicitat obligarea Universității de Științe Agricole și Medicina Veterinară Cluj să achite cu titlu de despăgubiri materiale, sumele echivalente sporului de 15 % din indemnizația de încadrare brută lunară, datorate pentru obținerea titlului științific de doctor către fiecare membru de sindicat în parte, începând cu data obținerii titlului științific de doctor însă nu mai devreme de 1 februarie 2014 și până la data de 01.08.2016, sume actualizate cu rata inflației; obligarea USAMV la achitarea tuturor dobânzilor legale aferente sumelor solicitate în cadrul capătului de cerere principal, de la data obținerii titlului de doctor însă nu mai devreme de 1 februarie 2014 și până la data achitării efective; obligarea Ministerului Educației Naționale în calitate de ordonator principal de credite să asigure fondurile necesare plății acestor drepturi salariale, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că toate cadrele didactice ale căror drepturi și interese legitime se doresc a fi protejate pe calea formulării prezentei acțiuni au obținut distincția/titulatura de doctor după data de 01.01.2010, conform documentelor justificative atașate prezentei cereri, nicio persoană dintre membrii de sindicat reprezentați în cadrul acestei proceduri nu a beneficiat de sporul de 15% aferent obținerii titlului de doctor sau de suma compensatorie tranzitorie astfel cum prevedeau actele normative care au reglementat salarizarea personalului din sectorul învățământ până la data de 31.07.2016 iar în acest fel au fost discriminați față de celelalte cadre didactice cărora li s-a stabilit salariul de bază prin includerea sumei compensatorii tranzitorii ce reprezintă valoarea sporului de doctorat până la data de 31.12.2009.

Astfel, a menționat că salariații USAMV care dețineau titlul științific de "doctor" anterior intrării în vigoare a Legii 330/2009 beneficiau de un spor reprezentând 15% din salariul de bază și au beneficiat de spor inclusiv după adoptarea Legii 330/2009, dar sub o altă formă, sub denumirea suma compensatorie cu caracter tranzitoriu, inclusă în salariul de bază, sens în care au menționat dispozițiile art. 30 alin. 6 din Legea nr. 330/2009, art. 4 alin.1, art. 6 alin.1 din OUG nr. 1/2010, art. 1 alin. 5 din Legea 285/2010.

A apreciat reclamantul că momentul obținerii unui anumit titlu științific nu poate constitui un criteriu transparent și obiectiv în vederea salarizării diferite a unei anumite categorii de personal, în acest mod s-ar acorda în mod aleatoriu drepturi salariale suplimentare doar persoanelor care au avut șansa de a fi contemporane cu adoptarea unui anumit act normativ or, o astfel de abordare constituie neîndoiește o formă de discriminare negativă, iar potrivit Legii 193/2016 s-a urmărit înlăturarea oricărei forme de discriminare privind politica salarială în materia sporului pentru obținerea titlului științific de doctor.

De asemenea, a arătat că adoptarea succesivă a unor acte normative cu scopul salarizării unitare, coerente și echitabile a bugetarilor, nu poate constitui temeiul legal al unui tratament diferențiat și discriminatoriu, contrar principiului egalității de tratament.

În susținerea pretențiilor au fost invocate acte normative, respectiv Decizia nr. 21/2016 a ÎCCJ.

Pârâțul Ministerul Educației Naționale, prin întâmpinarea formulată (f.37-vol. II) la data de 15.03.2017 a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, iar pe fond respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

A susținut că la data dobândirii de către fiecare reclamant a titlului de doctor, respectiv data emiterii Ordinului MECTS nu mai exista temei juridic, pentru ca aceștia să beneficieze de sporul de 15% aplicat la salariul de baza.

Ca o consecință a abrogării prevederilor legislative de acordare a titlului științific de doctor, din cauza faptului că reclamanții fac parte din categoria persoanelor care au obținut titlul de doctor după data de 31 decembrie 2009, nu au beneficiat de acest spor.

În ceea ce privește încălcarea principiului egalității în fața legii și nediscriminării, prin acordarea sporului de doctorat doar celor care au obținut acest titlu până la data de 31.12.2009, a arătat că instanțele de judecată nu pot cenzura soluția aleasă de legiuitor în stabilirea retribuiției unor categorii profesionale și să stabilească alte drepturi salariale decât cele prevăzute de lege deoarece s-ar încălca rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și principiul separației puterilor în stat.

A invocat Decizia nr. 820/2006, Curtea Constituțională a reținut că „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *temus regit actum*, nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și discriminări, astfel există diferențe între modul de salarizare al reclamanților și al cadrelor didactice care au obținut titlul de doctor până la data de 31.12.2009, însă eliminarea sporului s-a făcut în baza legii, astfel că nu se poate reține că suntem în prezența unei discriminări, atâta timp cât legea s-a aplicat tuturor persoanelor care au îndeplinit condițiile cât ea s-a aflat în vigoare, aplicându-se în mod nediscriminatoriu întregului personal plătit din fonduri publice.

De asemenea, a susținut în toate propunerile legislative inițiate acordarea sporului pentru titlul științific de doctor, astfel încât să nu mai existe diferențe de salarizare între cei care au titlul științific de doctor în domeniul în care își desfășoară activitatea.

În drept, au fost indicate dispozițiile art. 205 din Codul de procedură civilă, Legea educației naționale nr. 1/2011, Legea 500/2002.

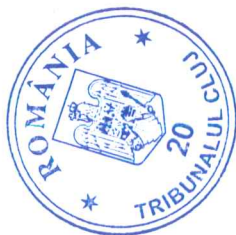
Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca, prin întâmpinare (f. 44 – vol. II) a solicitat respingerea acțiunii susținând că obligația de plată a sumelor compensatorii față de persoanele care au dobândit titlul de doctor a devenit scadentă de la data pronunțării Deciziei nr. 21/21.11.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial nr. 1002 din 13 decembrie 2016.

Astfel, potrivit legii, creditorul are dreptul la acordarea daunelor moratorii în cuantumul prevăzut de lege de la momentul în care obligația de plată a devenit scadentă.

În drept, s-a invocat Decizia ICCJ nr.21/21.11.2016, art. 1535 alin. (1) cod civil, art. 454 NCPC.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În ceea ce privește calitatea procesuală pasivă a Ministerului Educației și Cercetării Științifice, legitimarea procesuală rezultă din dispozițiile art. 216 alin.1, lit. g din Legea nr. 1/2011, conform căreia una dintre principalele atribuții ale ministerului este de a elabora și propune proiectul de buget pentru învățământul superior, ca parte a bugetului educației și bugetului cercetării. Mai mult, conform art. 222, alin. 3, finanțarea învățământului superior de stat se asigură din fonduri publice, iar dispozițiile art. 223, alin. 1 stabilesc că instituțiile de învățământ superior de stat funcționează ca instituții finanțate din fondurile alocate de la bugetul de stat, venituri extrabugetare și din alte resurse, potrivit legii.

Este real că între reclamanți și pârâțul Ministerul Educației și Cercetării Științifice nu există raporturi de muncă (nici nu s-a susținut existența unor asemenea raporturi) și nu s-a solicitat obligarea pârâțului la plata unor sume de bani direct către aceștia, acesta fiind chemat în judecată în virtutea atribuțiilor legale întrucât s-a solicitat obligarea acestuia la alocarea fondurilor necesare efectuării plății drepturilor, pretenții ce au fost întemeiate tocmai pe calitatea pârâțului Ministerului de autoritate finanțatoare, aspect care este de natură să conducă la concluzia că ministerul are calitate procesuală pasivă. Prin urmare, excepția invocată apare ca fiind neîntemeiată și se impune a fi respinsă, sentința fiind pronunțată în contradictoriu și cu acest pârât.

În ce privește fondul cauzei, instanța reține că membrii de sindicat reprezentați de reclamant au calitatea de angajați ai pârâtei de rândul 1 având funcții didactice ori didactice sau didactice auxiliare, aspect dovedit de adevărurile emise de angajator (f.68-127 – vol. I). Potrivit Diplomelor de doctor (f. 128 – 144; 147 – 149; 152 – 160; 166 – 205 vol. I, respectiv 1 – 9 vol. II), membrii de sindicat reprezentați de reclamant au obținut titlul științific de doctor în agronomie, horticultură, zootehnie, medicină veterinară, ori alte domenii specifice.

Inițial, personalul didactic, didactic auxiliar și de cercetare din învățământul superior care posedă un titlu științific de doctor, până la apariția Legii 330/2009, beneficia de un spor pentru titlul științific de 15% din salariul de bază, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific respectiv și care se plătea de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat acordarea sporului. Prevederile erau cuprinse în Legea nr. 128/1997, lege specială privind statutul personalului didactic.

Ulterior, prin dispozițiile cuprinse în Legea nr. 330/2009, prevederile amintite au fost abrogate, dar sumele de bani aferente sporului de doctorat au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31.12.2009.

Potrivit Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ – Anexa 5, capitolul 1, art. 8, persoanele care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de un spor pentru titlul științific de doctor beneficiază de o compensație tranzitorie calculată prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază stabilit potrivit prezentului capitol, calculat ca sumă între lit. A, B, C, D, E ale art. 3.

Astfel, s-a generat o diferențiere între salariații care au obținut titlul anterior datei de 31.12.2009 și cei care în viitor ar fi putut să se califice pentru obținerea unui spor, rezultând o situație conform căreia cadrele didactice aflate în situații identice, deținând titlul științific de doctor, sunt remunerate diferit, în funcție de data obținerii titlului. Astfel, cadrele didactice care au obținut titlul de doctor înainte de 01.01.2010 primesc în continuare acest spor, chiar și după intrarea în vigoare a noilor legi de salarizare, introdus în salariul de bază, iar cadrele didactice care au obținut acest titlu după data de 01.01.2010 nu mai beneficiază de acest spor.

În vederea reglementării acestei situații a fost promovat recurs în interesul legii de către Avocatul Poporului, admis de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 21/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, stabilindu-se că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30, alin. 6 și art. 48, alin. 1, pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art. 4, alin. 1, art. 6, alin. 1 din OUG 1/2010, art. 1, alin. 5 din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din Anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.

În motivarea Deciziei, Înalta Curte de Casație și Justiție a enunțat art. 19, ind. 1 din Legea nr. 284/2010, conform căruia personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific sau conducătorul instituției apreciază că pregătirea doctorală este utilă compartimentului în care își desfășoară activitatea persoana respectivă; b) nu a beneficiat de acordarea acestui spor sau nu i-a fost introdus în salariul de bază, potrivit reglementărilor legale anterioare, ca sumă compensatorie.

Potrivit art. 517, alin. 4 C. Proc. Civ, dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării Deciziei în Monitorul Oficial.

În temeiul considerentelor anterior enunțate, instanța va admite acțiunea reclamantului, în numele și pentru membrii de sindicat și va obliga pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ să achite membrilor de sindicat, cu titlu de despăgubiri materiale, sumele echivalente sporului de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, datorate pentru obținerea titlului științific de doctor, începând cu data de 01.02.2014 și până la 01.08.2016, sume actualizate cu rata inflației.

Totodată, în speță fiind incidente principiile răspunderii civile contractuale, potrivit cărora se impune repararea integrală a prejudiciului produs, tribunalul reține că sumele datorate se impun a fi actualizate cu indicele de inflație aplicabil la data plății efective, având în vedere beneficiul nerealizat de cadrele didactice ca urmare a devalorizării monetare survenite între data la care aceste drepturi ar fi trebuit acordate și data plății efective.

Având în vedere că natura juridică a dobânzii este diferită de natura juridică a actualizării obligației cu rata inflației, prima reprezentând o sancțiune (daune moratorii pentru neexecutarea obligației de plată), iar a doua valoarea reală a obligației bănești la data efectuării plății (daune compensatorii), instanța va reține este admisibil cumulul acestora și, deci, nu se ajunge la o dublă reparație, motiv pentru care va obliga pârâta să plătească membrilor de sindicat și dobânda legală calculată asupra sumelor, începând cu data scadenței fiecărui drept și până la plata efectivă.

Instanța va obliga pârâatul de rândul 2, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice să aloce fondurile necesare plății drepturilor bănești, obiect al prezentei cauze, având în vedere că a fost chemat în judecată datorită calității de finanțator al instituției de învățământ, respectiv în calitate de ordonator principal de credite.

În temeiul art. 453 C. Proc. Civ, fiind părți căzute în pretenții, pârâții vor fi obligați la plata în favoarea reclamantului a sumei de câte 3600 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial (f. 83-84 – vol. II).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâatul MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE.

Admite acțiunea formulată de către reclamantul SINDICATUL USAMV CN în numele și pentru membrii de sindicat Micle (Pescar) Svetlana, Baci Adriana-Daniela, Constantinescu Radu, Cocan Daniel-Ioan, Taulescu Marian-Aurel, Vatca Anamaria-Etelca, Topan Calin-Gheorghe, Rus Vasile, El Mahdy (Heghedus) Iuliana-Cristina, Dumitrachi Mirabela-Oana, Miclea Ileana-Raluca, Borș Agnes, Apahidean Alexandru-Ioan, Rusu Aniela-Brindusa, Mihai Valentin, Iederan Cristian, Odagiu Antonia-Maria-Cristina, Florian Teodora, Florian Vasile-Constantin, Moldovan Cristina-Maria, Bunea Claudiu-Ioan, Babes Anca-Cristina, Stoie Andrei, Catinas Oana-Claudia, Popovici Anca-Aurora, Muresan Vlad, Boaru Mihaela-Ancuta, Domokos Alice Dorotyya, Moldovan Lavinia, Muresan Crina-Carmen, Coldea Teodora-Emilia, Niculae Mihaela, Man Simona-Maria, Pop Anamaria, Zaharia Adrian, Rotaru Ancuta-Simona, Alamorean Camelia-Maria, Giurgiuman Ildiko-Tunde, Tabaran Alexandru-Flaviu, Copaciu Florina-Maria, Ober Ciprian-Andrei, David Adriana-Paula, Salagean Tudor, Marian Ovidiu, Bonta Victorita, Sobolu Radica-Cristina, Simonca Vasile, Muresan Iulia-Cristina, Muntean Lavinia-Elena, Catunescu Georgiana-Mihaela, Vodnar Dan-Cristian, Leopold Loredana, Crisan Melania-Ioana, Deak Jutka-Eva, Armanca Lucica, Magdas Cristian, Scurtu Iuliu-Calin, Szakacs Andrei, Goncan Tincuta-Marta, Istrate Liliana-Elena, toți cu domiciliul procesual ales la sediul Maxim, Ivan & Asociații SCPA situat în Cluj-Napoca, str. Avram Iancu nr.8, et.1, jud.Cluj în contradictoriu cu pârâții

UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ, cu sediul în Cluj-Napoca, Calea Mănăștur nr.3, jud. Cluj, cod fiscal 4288381, cont RO06TREZ216504601X00722, deschis la Trezoreria Cluj și MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, cu sediul în București, str. G-ral Berthelot, nr.28-30, sector 1, C1F 13729380,

Obligă pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ să achite membrilor de sindicat, cu titlu de despăgubiri materiale, sumele echivalente sporului de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, datorate pentru obținerea titlului științific de doctor, începând cu data de 01.02.2014 și până la 01.08.2016, sume actualizate cu rata inflației.

Obligă pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ să achite dobânzile aferente sumelor, de la data scadenței fiecărui drept și până la plata integrală a debitului.

Obligă pârâțul de rândul 2, MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, în calitate de ordonator principal de credite, să aloce fondurile necesare achitării acestor sume.

Obligă pârâții să plătească reclamantului suma de 3600 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Cererea de apel se depune la Tribunalul Cluj.

Pronunțată în ședința publică din data de 06.11.2017.

**Președinte,
Ana Aldea**

**Asistent judiciar,
Barbu-Alin Câmpean**

**Asistent judiciar,
Adrian Șter**

**Grefier,
Corina-Cristina Turc**

Red.AA/Tehn.AMV
4 ex./31.01.2018

TRIBUNALUL CLUJ
Conform cu originalul
Grefier

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A IV-A PENTRU LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. 1476/117/2017

DECIZIA CIVILĂ NR. 593/2018
Ședința publică din data de 10 mai 2018
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: CORINA-MIHAELA ȘIMAN
JUDECĂTOR: DANA-CRISTINA GÎRBOVAN
GREFIER: CRISTINA BOGDAN

S-au luat în examinare apelurile declarate de MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE și UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ împotriva sentinței civile nr. 6170 din 6.11.2017 a Tribunalului Cluj pronunțată în dosarul nr. 1476/117/2017 în contradictoriu cu intimatul SINDICATUL UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ NAPOCA, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta intimatului reclamant Sindicatul USAMV CN, avocat Raluca Maxim, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța constată că este competentă general, material și teritorial a soluționa cauza raportat la dispozițiile art. 96, pct.2 NCPC.

Apelurile au fost introduse în termenul legal, au fost comunicate și sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru, în conformitate cu dispozițiile art.157 din Legea nr. 263/2010.

S-a făcut referatul cauzei, prin care se arată că a fost parcursă procedura prevăzută de art. XV din Legea nr. 2/2013, în data de 29 martie 2018, fiind depusă la dosar întâmpinare din partea intimătei-reclamante, iar la data de 23 aprilie 2018, s-a depus la dosar răspuns la întâmpinare din partea apelantei Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj.

Reprezentanta intimătei-reclamante arată că nu are cereri de formulat în probațiune și depune la dosar cu titlu de practică judiciară o hotărâre în care este vorba despre alți membrii de sindicat însă consideră că aspectele de drept și cadrul procesual se impun a fi înveredate și în această cauză. În ceea ce privește solicitările în probațiune, menționează că prin întâmpinarea formulată cu privire la apelul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj, au invocat excepția tardivității în formularea acestei căi de atac și solicită a se face aplicarea prevederilor art. 292 alin.2 NCPC, respectiv să se pună în vedere apelantei să prezinte originalul plicului pe care la anexat în copie la răspunsul la întâmpinare.

Instanța prezintă spre vedere reprezentantei intimătei-reclamante fila de comunicare a sentinței apelate către Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj, aceasta având menționată data de 14.02.2018 (f. 91 dos. primă inst.).

Având în vedere data menționată pe fila de comunicare, reprezentanta intimătei-reclamante arată că nu mai susține excepția tardivității și nici cererile în probațiune formulate în baza acestei excepții.

Nemaifiind alte cereri în probațiune de formulat sau excepții de invocat, Curtea declară închisă faza cercetării judecătorești și acordă cuvântul asupra apelurilor.

Curtea acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reprezentanta intimătei-reclamante solicită respingerea apelului declarat de Ministerul Educației Naționale, ca neîntemeiat. Apreciază că există o exercitare procesuală pasivă în

cazul acestei apelante, din perspectiva calității sale de ordonator principal de credite, fiind obligația lor să aloce fondurile și sursele necesare către Universitățile din subordine. În acest sens s-a pronunțat și instanța de fond, reținând că legitimarea persoanelor pasive rezultă din dispozițiile art. 216 alin.1 lit. g din Legea Educației Naționale, respectiv art.223 alin.3, din același act normativ.

Susține că există legitimare activă și că aceasta se justifică prin raportare la dispozițiile Ordonanței nr. 22/2002 cu predilecție art. 2 și 4 alin.1 și 2, respectiv ordonatorul principal de credite, în speță Ministerul Educației Naționale este obligat să ia măsurile necesare, inclusiv virarea de credite bugetare pentru asigurarea bugetelor instituțiilor din subordine, inclusiv creditele necesare pentru achitarea sumelor precizate prin titluri executorii. Prevederile Legii nr. 500/2002, nu exonerează Ministerul Educației Naționale de la plată, respectiv din perspectiva legitimării procesuale pasive. Art.4 alin.2 din Ordonanța nr. 22/2002 prevede expres faptul că autoritatea finanțatoare, respectiv Ministerul Educației Naționale, este obligat să vireze credite bugetare pe tot parcursul anului.

Pentru toate aceste motive, consideră că apelul formulat este nefondat și solicită respingerea acestuia .

În ceea ce privește apelul formulat de către Universitate de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj, arată că în fața primei instanțe aceasta a recunoscut pretențiile principale, respectiv a reținut faptul că există o decizie obligatorie pronunțată în recursul în interesul legii, respectiv Decizia nr.21/2016. Mai mult decât atât nu a existat nici o solicitare în probațiune, nici o astfel de apărare în fapt și în drept, în scris sau în fața instanței de judecată, iar prin apel s-au invocat apărări noi, motive de fapt și de drept.

Apreciază că poziția procesuală a apelantei Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj este în contradicție cu limitele efectului devolutiv ale apelului, respectiv atâta timp cât apărărilor și motivele invocate de către Universitatea de nu au fost incluse într-o mică fracțiune în cele dispuse și discutate în fața instanței de fond, acestea nu pot face obiectul criticilor sale cu privire la soluția instanței de fond.

Susține că apelanta Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj nu poate critica soluția instanței de fond prin raportare la niște argumente și motive pe care nu le-a invocat în fața instanței de fond, argumentele acesteia, pe fond, fiind nefondate. Prin decizia nr. 21/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, privind examinarea recursului în interesul legii, s-a reținut faptul că sunt îndreptățiți să primească contravaloarea sporului, respectiv a compensației tranzitorii, atât persoanele care au dobândit titlatura de doctor înainte de anul 2010 precum și după anul 2010, neexistând nici un motiv legal pentru ca angajatorul să facă o distincție între aceste categorii de personal. Nu există nici un argument legal care să justifice diferențele salariale dintre persoanele care desfășoară aceeași activitate în cadrul aceleiași instituții, salariile fiind stabilite pentru statul de funcții și pe nivelul de pregătire profesională, iar nu în considerarea unor persoane.

Mai mult decât atât, nici până în acest moment nu poate să justifice de ce pentru persoane care au același calificativ profesional, de exemplu pentru postul de conferențiar se acordă sporuri iar pentru membrii de sindicat reprezentați în această cauză, nu sunt acordate sporuri.

Consideră că apelanta face o confuzie între dispozițiile legale aplicabile în materia încadrării pe post a diferitelor categorii de salariați și dispozițiile aplicabile în materia salarizării acestora. Ulterior, angajării indiferent de formă se impune a fi respectate toate principiile referitoare la salarizarea unitară cât și pentru munca egală.

Solicită respingerea apelului declarat de către apelanta Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj. Cheltuielile de judecată se vor solicita pe cale separată.

Se prezintă reprezentanta părâtei apelante Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj, d-na consilier juridic Silvia Mihali, cu împuternicire la dosare, care solicită admiterea apelului pentru motivele invocate prin memoriul de apel.

Susține că odată cu apariția Legii nr.1/2011, în momentul în care legiuitorul a menționat că la momentul la care o persoană accede pe un post de cadru didactic în cadrul Universității

este obligată să dețină diploma de doctor, apreciază că nu se impune acordarea aceluia spor de doctorat atâta vreme cât condiția de a deține diploma de doctor este o condiție principală.

Solicită admiterea apelului Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj astfel cum a fost formulat. Solicită respingerea apelului declarat de către Ministerul Educației Naționale întrucât acesta este ordonatorul principal, potrivit Legii nr.1/2011.

Curtea, considerându-se lămurită, declară închise dezbaterile și păstrează cauza în păstrează cauza în pronunțare.

CURTEA

Deliberând asupra prezentei cauze, instanța constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 6170 din 6.11.2017 a Tribunalului Cluj pronunțată în dosarul nr. 1476/117/2017, s-a respins excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâțul MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE.

S-a admis acțiunea formulată de către reclamantul SINDICATUL USAMV CN în numele și pentru membrii de sindicat Micle (Pescar) Svetlana, Baciuc Adriana-Daniela, Constantinescu Radu, Cocan Daniel-Ioan, Taulescu Marian-Aurel, Vatca Anamaria-Etelca, Topan Calin-Gheorghe, Rus Vasile, El Mahdy (Heghedus) Iuliana-Cristina, Dumitrachi Mirabela-Oana, Miclea Ileana-Raluca, Borș Agnes, Apahidean Alexandru-Ioan, Rusu Aniela-Brindusa, Mihai Valentin, Iederan Cristian, Odagiu Antonia-Maria-Cristina, Florian Teodora, Florian Vasile-Constantin, Moldovan Cristina-Maria, Bunea Claudiu-Ioan, Babes Anca-Cristina, Stoie Andrei, Catinas Oana-Claudia, Popovici Anca-Aurora, Muresan Vlad, Boaru Mihaela-Ancuta, Domokos Alice Dorotya, Moldovan Lavinia, Muresan Crina-Carmen, Coldea Teodora-Emilia, Niculae Mihaela, Man Simona-Maria, Pop Anamaria, Zaharia Adrian, Rotaru Ancuta-Simona, Alamorean Camelia-Maria, Giurgiuman Ildiko-Tunde, Tabaran Alexandru-Flaviu, Copaciu Florina-Maria, Ober Ciprian-Andrei, David Adriana-Paula, Salagean Tudor, Marian Ovidiu, Bonta Victorita, Sobolu Radica-Cristina, Simonca Vasile, Muresan Iulia-Cristina, Muntean Lavinia-Elena, Catunescu Georgiana-Mihaela, Vodnar Dan-Cristian, Leopold Loredana, Crisan Melania-Ioana, Deak Jutka-Eva, Armanca Lucica, Magdas Cristian, Scurtu Iuliu-Calina, Szakacs Andrei, Goncan Tincuta-Marta, Istrate Liliana-Elena în contradictoriu cu pârâții UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ și MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE; a fost obligată pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ să achite membrilor de sindicat, cu titlu de despăgubiri materiale, sumele echivalente sporului de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, datorate pentru obținerea titlului științific de doctor, începând cu data de 01.02.2014 și până la 01.08.2016, sume actualizate cu rata inflației; a fost obligată pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ să achite dobânzile aferente sumelor, de la data scadenței fiecărui drept și până la plata integrală a debitului; a fost obligat pârâțul de rândul 2, MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, în calitate de ordonator principal de credite, să aloce fondurile necesare achitării acestor sume; au fost obligați pârâții să plătească reclamantului suma de 3600 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial.

Pentru a reține astfel, tribunalul a constatat că în ce privește calitatea procesuală pasivă a Ministerului Educației și Cercetării Științifice, legitimarea procesuală rezultă din dispozițiile art. 216 alin.1, lit. g din Legea nr. 1/2011, conform cărora una dintre principalele atribuții ale ministerului este de a elabora și propune proiectul de buget pentru învățământul superior, ca parte a bugetului educației și bugetului cercetării. Mai mult, conform art. 222, alin. 3, finanțarea învățământului superior de stat se asigură din fonduri publice, iar dispozițiile art. 223, alin. 1 stabilesc că instituțiile de învățământ superior de stat funcționează ca instituții finanțate din fondurile alocate de la bugetul de stat, venituri extrabugetare și din alte resurse, potrivit legii.

Este real că între reclamanti și pârâțul Ministerul Educației și Cercetării Științifice nu există raporturi de muncă (nici nu s-a susținut existența unor asemenea raporturi) și nu s-a

solicitat obligarea pârâtului la plata unor sume de bani direct către aceștia, acesta fiind chemat în judecată în virtutea atribuțiilor legale întrucât s-a solicitat obligarea acestuia la alocarea fondurilor necesare efectuării plății drepturilor, pretenții ce au fost întemeiate tocmai pe calitatea pârâtului Ministerului de autoritate finanțatoare, aspect care este de natură să conducă la concluzia că ministerul are calitate procesuală pasivă. Prin urmare, excepția invocată a apărut ca fiind neîntemeiată și a fost respinsă, sentința fiind pronunțată în contradictoriu și cu acest pârât.

În ce privește fondul cauzei, instanța de fond a reținut că membrii de sindicat reprezentați de reclamant au calitatea de angajați ai pârâtei de rândul 1 având funcții didactice ori didactice sau didactice auxiliare, aspect dovedit de adeverințele emise de angajator (f.68-127 – vol. I). Potrivit Diplomelor de doctor (f. 128 – 144; 147 – 149; 152 – 160; 166 – 205 vol. I, respectiv 1 – 9 vol. II), membrii de sindicat reprezentați de reclamant au obținut titlul științific de doctor în agronomie, horticultură, zootehnie, medicină veterinară, ori alte domenii specifice.

Inițial, personalul didactic, didactic auxiliar și de cercetare din învățământul superior care poseda un titlu științific de doctor, până la apariția Legii 330/2009, beneficia de un spor pentru titlul științific de 15% din salariul de bază, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific respectiv și care se plătea de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat acordarea sporului. Prevederile erau cuprinse în Legea nr. 128/1997, lege specială privind statutul personalului didactic.

Ulterior, prin dispozițiile cuprinse în Legea nr. 330/2009, prevederile amintite au fost abrogate, dar sumele de bani aferente sporului de doctorat au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31.12.2009.

Potrivit Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ – Anexa 5, capitolul 1, art. 8, persoanele care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de un spor pentru titlul științific de doctor beneficiază de o compensație tranzitorie calculată prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază stabilit potrivit prezentului capitol, calculat ca sumă între lit. A, B, C, D, E ale art. 3.

Astfel, s-a generat o diferențiere între salariații care au obținut titlul anterior datei de 31.12.2009 și cei care în viitor ar fi putut să se califice pentru obținerea unui spor, rezultând o situație conform căreia cadrele didactice aflate în situații identice, deținând titlul științific de doctor, sunt remunerate diferit, în funcție de data obținerii titlului. Astfel, cadrele didactice care au obținut titlul de doctor înainte de 01.01.2010 primesc în continuare acest spor, chiar și după intrarea în vigoare a noilor legi de salarizare, introdus în salariul de bază, iar cadrele didactice care au obținut acest titlu după data de 01.01.2010 nu mai beneficiază de acest spor.

În vederea reglementării acestei situații a fost promovat recurs în interesul legii de către Avocatul Poporului, admis de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 21/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, stabilindu-se că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30, alin. 6 și art. 48, alin. 1, pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art. 4, alin. 1, art. 6, alin. 1 din OUG 1/2010, art. 1, alin. 5 din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din Anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.

În motivarea Deciziei, Înalta Curte de Casație și Justiție a enunțat art. 19, ind. 1 din Legea nr. 284/2010, conform căruia personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific sau conducătorul instituției apreciază că pregătirea doctorală este utilă compartimentului în care își desfășoară activitatea persoana respectivă; b) nu a beneficiat de acordarea acestui spor sau nu i-a fost introdus în salariul de bază, potrivit reglementărilor legale anterioare, ca sumă compensatorie.

Potrivit art. 517, alin. 4 C. Proc. Civ, dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării Deciziei în Monitorul Oficial.

În temeiul considerentelor anterior enunțate, instanța de fond a admis acțiunea reclamantului, în numele și pentru membrii de sindicat și a obligat pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ să achite membrilor de sindicat, cu titlu de despăgubiri materiale, sumele echivalente sporului de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, datorate pentru obținerea titlului științific de doctor, începând cu data de 01.02.2014 și până la 01.08.2016, sume actualizate cu rata inflației.

Totodată, în speță fiind incidente principiile răspunderii civile contractuale, potrivit cărora se impune repararea integrală a prejudiciului produs, tribunalul a reținut că sumele datorate se impun a fi actualizate cu indicele de inflație aplicabil la data plății efective, având în vedere beneficiul nerealizat de cadrele didactice ca urmare a devalorizării monetare survenite între data la care aceste drepturi ar fi trebuit acordate și data plății efective.

Având în vedere că natura juridică a dobânzii este diferită de natura juridică a actualizării obligației cu rata inflației, prima reprezentând o sancțiune (daune moratorii pentru neexecutarea obligației de plată), iar a doua valoarea reală a obligației bănești la data efectuării plății (daune compensatorii), instanța va reține este admisibil cumulul acestora și, deci, nu se ajunge la o dublă reparație, motiv pentru care va obliga pârâta să plătească membrilor de sindicat și dobânda legală calculată asupra sumelor, începând cu data scadenței fiecărui drept și până la plata efectivă.

Instanța de fond a obligat pârâțul de rândul 2, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice să aloce fondurile necesare plății drepturilor bănești, obiect al prezentei cauze, având în vedere că a fost chemat în judecată datorită calității de finanțator al instituției de învățământ, respectiv în calitate de ordonator principal de credite.

În temeiul art. 453 C. Proc. Civ, fiind părți căzute în pretenții, pârâții au fost obligați la plata în favoarea reclamantului a sumei de câte 3600 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial (f. 83-84 – vol. II).

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel pârâțul Ministerul Educației Naționale în conformitate cu dispozițiile art. 466 și următoarele din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea apelului și schimbarea sentinței civile nr. 6170/2017 în sensul admiterii excepției lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Educației Naționale.

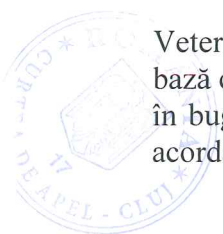
În motivare, a arătat că sentința civilă este nelegală, întrucât instanța de fond a interpretat în mod greșit prevederile art. 222 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 222 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, toate resursele de finanțare ale universităților de stat sunt venituri proprii, iar sumele alocate din bugetul Ministerului Educației Naționale sunt alocate pe bază de contract instituțional pentru finanțarea de bază, pentru fondul de burse și protecție socială a studenților, pentru fondul de dezvoltare instituțională, precum și pentru finanțarea de obiective de investiții și contract complementar pentru finanțarea reparațiilor capitale, a dotărilor și a altor cheltuieli de investiții, precum și subvenții pentru cazare și masă.

Toate aceste venituri sunt utilizate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile autonomiei universitare, în vederea realizării obiectivelor care le revin în cadrul politicii statului din domeniul învățământului, iar rectorii universităților de stat sunt direct responsabili de alocarea resurselor instituției, prioritar spre departamentele și structurile cele mai performante.

De asemenea, instanța de fond nu a ținut seama nici de prevederile art. 14 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice „nici o cheltuială nu poate fi înscrisă în bugetele prevăzute la art. 1 alin.(2) și nici angajată și efectuată din aceste bugete, dacă nu există bază legală pentru respectiva cheltuială.” Ministerul Educației Naționale nu are atribuții în finanțarea cheltuielilor de personal.

A solicitat apelanta să se observe că Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj nu a făcut dovada că Ministerul Educației Naționale nu a alocat finanțarea de bază corespunzătoare cu drepturile salariale calculate pentru angajații ei, sume incluse ca atare în bugetul propus spre aprobare în conformitate cu prevederile legale; finanțarea de bază se acordă sub formă de sursă globală de la bugetul de stat, urmând ca în temeiul autonomiei

universitare veniturile alocate de Ministerul Educației Naționale, să fie utilizate de instituția de învățământ superior, care are un drept de gestiune asupra acestei sume.

Atribuțiile ce revin ministerului sunt de natură administrativ-fiscală și fac parte din specificul activității acestei instituții publice, fiind exercitate în, condițiile legii. Acestea nu creează raporturi juridice între minister și orice alt subiect de drept nu justifică legitimarea procesuală pasivă, neputând fi impusă acestuia modalitatea de elaborare a proiectului bugetului pentru învățământul superior, conform art. 201 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în sensul includerii sau nu a unei anumite sume de bani în acest buget.

De asemenea, potrivit dispozițiilor O.G. nr. 2[^]/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilite prin titluri executorii, executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice în temeiul titlurilor executorii se realizează din sumele aprobate prin bugetele acestora la titlul de cheltuieli, la care se încadrează obligația de plată respectivă, ordonatorii principali de credite bugetare având obligația de a lua măsurile ce se impun pentru asigurarea în bugetele proprii și ale instituțiilor publice din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.

Având în vedere cele menționate mai sus, a solicitat admiterii apelului formulat și schimbarea hotărârii pronunțate, în sensul admiterii excepției lipsei calității procesual pasive a Ministerului Educației Naționale.

În drept, a invocat prevederile art. 466 din Codul de Procedură Civilă; Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr. 53/2003 privind Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare; O.G. nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva aceleiași sentințe a declarat apel și Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj - Napoca, solicitând, în principal admiterea apelului, schimbarea în tot a Sentinței civile nr. 6170/2017, rejudecarea cauzei cu consecința respingerii acțiunii reclamantului Sindicatul USAMV Cluj-Napoca; în subsidiar, scutirea sa de la plata cheltuielilor de judecată, în situația în care instanța va respinge apelul.

În motivarea apelului a arătat că sporul era obligatoriu, potrivit Legii nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic.

Astfel, prin dispozițiile Legii nr. 330/2009, prevederile legii amintite (Legea 128/1997) au fost abrogate însă sumele de bani aferente sporului de doctorat au fost menținute sub forma unei sume compensatorii. S-a generat astfel o diferențiere între salariații care au obținut titlul de doctor înaintea apariției Legii 330/2009 față de cei care au obținut titlul de doctor după apariția legii. Astfel cadrele didactice care au obținut titlul de doctor înaintea apariției legii primesc în continuare sporul de doctorat care este inclus în salariu de bază, iar cadrele didactice care au obținut titlul de doctor ulterior apariției Legii nr. 330/2009 nu beneficiază de acest spor.

În vederea reglementării aceste situații, a fost promovat recursul în interesul legii de către Avocatul poporului și în consecință înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul stabilind că: în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.30 alin. (6) și art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art.4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din anexa nr. 5 a Legii nr.63/2011, au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr.330/2009.

În opinia apelantei, eroarea pornește de la interpretarea și aplicarea greșită a Legii nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, precum și a legilor succesive în timp.

Astfel, potrivit Legii nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, pentru ocuparea funcției didactice de conferențiar universitar, profesor universitar, candidații trebuie să dețină titlul științific de doctor în ramura de știință corespunzătoare postului sau într-o ramură înrudită; pentru ocuparea funcției didactice de lector universitar/șef de lucrări,

candidații trebuie să fie doctori sau doctoranzi în ramura de știință corespunzătoare postului ori într-o ramură înrudită.

Ocuparea funcțiilor didactice pentru ocuparea postului de șef lucrări, asistent universitar, preparator nu era condiționată de deținerea titlului de doctor iar contractual individual de muncă se putea încheia pe perioadă nedeterminată.

Odată cu apariția Legii nr. 1/2011, ocuparea funcției didactice este condiționată de deținerea titlului de doctor, atunci când angajarea se face pe o perioadă nedeterminată.

Astfel: potrivit art. 294, alin. (1) din legea nr. 1/2011, angajarea pe un post didactic sau de cercetare se face, după intrarea în vigoare a prezentei legi, pe perioadă determinată sau pe perioadă nedeterminată; iar potrivit art. 294 alin. (1) teza II din legea nr. 1/2011, angajarea pe perioadă nedeterminată pe orice funcție didactică sau de cercetare este posibilă numai prin concurs public, organizat de instituția de învățământ superior, după obținerea titlului de doctor.

Așadar, condiția deținerii titlului de doctor la angajarea pe perioadă nedeterminată pe orice funcție didactică sau de cercetare din învățământul superior exclude, în primul rând, obligația angajatorului de acordare a oricărui spor ori indemnizație pentru deținerea titlului de doctor.

Faptul că legiuitorul nu a fost și nu este consecvent în legislație, nu înseamnă că angajatorul, a creat vreo discriminare prin neacordarea unei indemnizații/sume compensatorii pentru deținerea titlului științific de doctor, după intrarea în vigoare a legii nr. 1/2011 a educației naționale, atâta vreme cât deținerea titlului de doctor este o condiție obligatorie la angajare într-o instituție de învățământ superior.

Astfel, salariații care au beneficiat de un spor de 15% din salariul de bază înainte de dispozițiile Legii 330/2009, și după apariția acesteia sub denumirea de sumă compensatorie pentru deținerea titlului științific de doctor, aceștia beneficiază în continuare.

Odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 1/2011 a educației naționale, ocuparea funcției didactice este condiționată de deținerea titlului de doctor, atunci când angajarea se face pe perioadă nedeterminată iar prevederile Legii nr. 330/2009 au devenit caduce.

În concluzie, în temeiul legii nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, funcția de preparator didactic și asistent universitar putea fi ocupată de către o persoană ce nu deținea titlul de doctor cu un contract de muncă pe perioadă nedeterminată.

Odată cu apariția Legii nr. 1/2011 ocuparea funcției didactice este condiționată de deținerea titlului de doctor, atunci când angajarea se face pe perioadă nedeterminată.

Prin excepție, ocuparea funcției didactice se poate face pe perioadă determinată fără deținerea titlului de doctor, în cazul doctoranzilor, însă pe o perioadă de maxim 5 ani.

Potrivit art. 294 alin. (4) prin excepție, studenții-doctoranzi pot fi angajați pe o perioadă determinată de maximum 5 ani.

În considerarea Deciziei nr. 21 din 21 noiembrie 2016, a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de Avocatul poporului, prin care s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, subscrisa pârâtă USAMV Cluj-Napoca, nu s-a opus acțiunii reclamantului.

Având în vedere că la primul termen de judecată, apelanta nu s-a opus pretențiilor solicitate, în mod greșit instanța de judecată a obligat pârâtii la achitarea cheltuielilor de judecată.

În considerentele sentinței, instanța reține, (...reprezentanta reclamantului arată că pârâtul de rândul 1 (adică USAMV Cluj-Napoca) arată prin întâmpinare că nu se opune petiției 1 al acțiunii, acordarea a 15% pentru obținerea titlului științific de doctor.

Astfel, potrivit art. 454 din Noul Cod procedură civilă, „pârâtul, care a recunoscut la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate pretențiile reclamantului, nu va

putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se află de drept în întârziere."

Or, în cauza dedusă judecării, reclamanta nu a făcut dovada punerii în întârziere a apelantei și aceasta nu se află de drept în întârziere.

Prin urmare, în prezentul litigiu dedus judecării, fiind incidente dispozițiile art. 454 NCPC, nu există temei legal pentru obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

Apelanta a solicitat instanței să constate, în raport cu obiectul dedus judecării și potrivit prevederilor art. 454 noul cod de proc. civilă, că s-a admis în mod netemeinic și nelegal onorariul avocațial în dosarul nr. 1476/117/2016 și obligarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca la achitarea acestuia. În ceea ce privește obligarea pârâților la achitarea dobânzilor aferente sumelor, rugăm onorata instanță să ne indice modul de calcul al acestora ținând cont de faptul că subscria, USAMV Cluj-Napoca nu este o unitate de tip bancar și nu dispune de mijloacele (soft-ul) necesare pentru a face această operațiune. Modul de calcul al inflației este prezentat de Institutul Național de Statistică, însă modul de calcul al dobânzilor nu este indicat.

În drept, a făcut trimitere la toate dispozițiile legale la care a făcut referire în motivarea apelului.

În apărare, a formulat întâmpinare intimatul-reclamant Sindicatul USAMV Cluj – Napoca față de apelul declarat de pârâțul Ministerul Educației Naționale, solicitând respingerea acestui apel ca nefundat și menținerea în tot a sentinței apelate.

În motivare se arată în esență că față de disp. art. 1 și art. 4, alin.1 din OG nr. 22/2002, este obligația apelantului în calitatea sa de ordonator principal de credite de a include în buget sumele pe care USAMV va fi obligată a le plăti în temeiul unor titluri executorii, inclusiv cel rezultat din prezenta cauză.

Se arată că disp. Legii nr. 500/2002 nu exonerează apelantul de la a aloca USAMV fondurile necesare executării obligațiilor care îi incumbă.

În drept, se face trimitere la textele legale invocate în cuprinsul motivării întâmpinării.

În apărare, a formulat întâmpinare intimatul-reclamant Sindicatul USAMV Cluj – Napoca față de apelul declarat de pârâta USAMV Cluj-Napoca, în reprezentarea membrilor de sindicat menționați prin cererea introductivă, în temeiul art. 205 C. pr. civ., prin care a solicitat în principal, admiterea excepției tardivității cererii de apel promovate de USAMV și, pe cale de consecință, anularea căii de atac declarate în mod nelegal de către Universitate și menținerea în totalitate a sentinței apelate; în subsidiar, respingerea cererii de apel drept nefondată și, pe cale de consecință, menținerea în totalitate a sentinței apelate; cu cheltuieli de judecată.

În susținere, a arătat, cu privire la tardivitatea apelului promovat de către USAMV, potrivit art. 215 din Legea 62/2011, termenul de apel în ceea ce privește conflictele individuale de muncă este de 10 zile și curge de la data comunicării hotărârii.

Or, prin raportare la momentul comunicării sentinței către sindicat, la data de 7 Februarie 2018 și data înregistrării apelului declarat în cauză de către Ministerul Educației Naționale - anume 20 Februarie 2018, data înregistrării apelului declarat în cauză de către USAMV - doar la data de 1 Martie 2018; în cazul USAMV, există o prezumție relativă a declarării căii de atac a apelului peste termenul legal.

Or, potrivit art. 185 alin. (1) C. pr. civ., „când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului (...) Actul de procedura făcut peste termen este lovit de nulitate”.

Concluzionând, în măsura în care USAMV nu va face dovada formulării căii de atac în termenul prevăzut de lege, a solicitat să se constate faptul că Universitatea a declarat apel în mod tardiv și, pe cale de consecință să fie anulat.

Cu privire la limitele efectului devolutiv al apelului, a solicitat să se observe că poziția USAMV evidențiată prin cererea de apel nu are absolut nicio legătură cu argumentele și susținerile Universității evidențiate în fața instanței de fond.

A mai arătat că prin pozițiile procesuale depuse în fața Tribunalului Cluj: (1) USAMV a recunoscut pretențiile sale, mai puțin accesoriile; USAMV nu a propus mijloace probă care să contrazică pretențiile sale, deși sarcina probei îi aparținea.

În vreme ce pe parcursul procedurii desfășurate în fața primei instanțe, USAMV s-a raliat susținerilor Sindicatului și a admis legalitatea și temeinicia susținerilor sale în fața instanței de apel, Universitatea și-a schimbat în totalitate poziția procesuală, solicitând respingerea cererii introductive.

Pentru prima dată, în apel, USAMV invocă apărări cu privire la fondul pretențiilor sale, ceea ce este expres interzis de lege.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 478 alin. (2) Cod pr. civ., coroborate cu cele ale art. 478 alin. (3) Cod pr. civ., părțile au prerogativa de a utiliza motive și mijloace de apărare noi în fața instanței de apel doar dacă prin intermediul acestora nu este modificată cauza cererii de chemare în judecată/întâmpinării.

Cu alte cuvinte, elementele suplimentare invocate de părți sunt admisibile doar dacă acestea vin în sprijinul aceluiași teze promovate prin cererea de chemare în judecată sau prin întâmpinare. Or, în cazul de față, apărările USAMV sunt în totală contradicție cu poziția procesuala depusa în fața instanței de fond, motiv pentru care acestea nu pot fi primite.

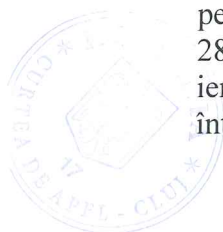
În acest sens s-a pronunțat în mod unanim și doctrina de specialitate, care a reținut faptul că:

„Prin motivele și mijloacele de apărare și probele noi Invocate prin exercitarea apelului și prin întâmpinare trebuie să se respecte limitele judecării derulate în fața primei instanțe, astfel ca, prin acestea, nu pot fi formulate pretenții noi și, totodată, ele nici nu pot determina schimbarea calității părților, a cauzei sau a obiectului cererii deduse judecării”.

Având în vedere considerentele dezvoltate anterior, a solicitat să fie cenzurate toate motivele și mijloacele de apărare invocate de către USAMV care exced limitelor efectului devolutiv al apelului. S-a referit în principal la susținerile Universității din cadrul cap. I (pg. 2-3) al cererii de apel, referitoare la succesiunea în timp a Legilor 128/1997 și 1/2011, precum și la îndreptățirea persoanelor reprezentate de a beneficia de drepturile salariale solicitate.

Intimata a arătat că sentința pronunțată este legală și temeinică.

În pofida susținerilor apelantei, apreciază că, în privința unor persoane aflate într-o situație similară (sau chiar identică) din punct de vedere al pregătirii profesionale, s-a făcut o distincție care nu s-a bazat pe niciun element obiectiv, cu ignorarea următoarelor dispoziții legale: art. 478 alin. (2) Cod pr. Civ. - „Părțile nu se vor putea folosi înaintea instanței de apel de alte motive, mijloace de apărare și dovezi decât cele invocate la prima instanță sau arătate în motivarea apelului ori în întâmpinare”; art. 16 alin. (1) coroborat cu art. 41 din Constituția României; art. 1 pct. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale ratificată de România prin Legea nr. 103 din 25 aprilie 2006, art. 5 alin. (1), art. 2 alin. (1) coroborate cu prevederile O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 166 din 7 Martie 2014; art. 2 din Legea 285/2010: „pentru personalul nou-încadrat în funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat”; principiul egalității de tratament în domeniul salarizării: la munca egală, salariu egal; Independent de prevederile art. 159 alin. (3) din Codul Muncii, principiul în discuție este proclamat de numeroase reglementări internaționale: Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale; Carta Socială Europeană, Carta comunitară a drepturilor fundamentale ale muncitorilor etc.; principiilor generale în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice (i.e. art. 6 din Legea 330/2009, art. 3 din Legea 284/2010 etc.), dintre care amintim salarizarea echitabilă, unitară și coerentă, realizarea ierarhiei salariilor funcțiilor de bază, a soldelor și a indemnizațiilor lunare de încadrare, atât între domeniile de activitate, cât și în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și

importanța activității desfășurate, având la bază, printre altele, nivelul studiilor și competențelor;

Prevederile Legii nr. 128/1997 și cele ale Legii nr. 1/2011 indicate de către Apelanta reglementează condițiile de încadrare în muncă a cadrelor didactice și nedidactice - nu modul de salarizare al acestora.

Odată ce se constată faptul că:

(i) candidații îndeplinesc condițiile impuse de lege pentru a putea ocupa anumite posturi (auxiliare sau didactice) în cadrul unei instituții de învățământ superior și, subsecvent;

(ii) în urma concursului, candidații sunt angajați pe post în relația dintre USAMV și salariații săi devin aplicabile dispozițiile legale obligatorii referitoare la salarizarea egală, pentru munca egală.

Cu alte cuvinte, dispozițiile Legii nr. 128/1997 și cele ale Legii nr. 1/2011 nu trebuie privite în mod individual și izolat, ci prin raportare la întreg cadrul normativ aplicabil în momentul încadrării în munca a persoanelor reprezentate.

Faptul că, în timp, condițiile necesare în vederea angajării ar fi variat, nu are nicio înrăurire asupra modului de salarizare a unor persoane care prestează aceeași muncă, pe același post, și având aceeași calificare profesională. În acest sens, precizăm faptul că salarizarea personalului didactic/auxiliar analizat nu s-a făcut cu respectarea tuturor normelor legale aplicabile în materie, fiind creată pe cale de consecință, o discriminare negativă în defavoarea membrilor de Sindicat reprezentați. În speță, nu este vorba despre o așa-zisă discriminare bazată pe o succesiune de legi, astfel cum în mod eronat încearcă să expună apelanta, ci despre o discriminare bazată pe neaplicarea corespunzătoare a dispozițiilor legale aflate în vigoare la momentul salarizării persoanelor reprezentate. Aceeași concluzie decurge din cuprinsul Deciziei nr. 21/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în soluționarea recursului în interesul legii.

Posibilitatea acordării sporului antemenționat de către angajator rezidă tocmai în noțiunea de nivel de salarizare în plată pentru funcții similare cuprinsă în cadrul actelor normative prezentate pe larg prin cererea introductivă.

Astfel, conform prevederilor Legii nr. 285/2010, sumele compensatorii aferente atribuirii titlaturii științifice de doctor erau incluse în salariul de bază, iar aceasta cerință trebuia realizată cu asigurarea aceleiași nivel de salarizare în plată pentru funcții similare. Acest principiu a fost menținut, conform art. I pct. 6 din Legea 71/2015, sens în care, prin nivel de salarizare în plată pentru funcții similare se înțelege și acum: același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse după data de 31.12.2009, sumele aferente salarizării de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de aceasta dată.

Pe cale de consecință, din coroborarea prevederilor legale deja enunțate, rezultă faptul că există o obligație legală de a acorda tuturor funcționarilor publici încadrați în aceeași funcție și având aceeași calificare profesională, aceeași remunerație și, mai precis, același salariu de bază (în cadrul căruia trebuiau incluse atât sporurile/indemnizațiile, cât și sumele compensatorii cu caracter provizoriu). Or, în situația de față, angajații USAMV aflați în aceeași situație din punctul de vedere al funcției/postului deținut și al studiilor absolvite, nu au beneficiat/beneficiază de aceleași drepturi salariale.

A mai arătat intimată că adoptarea succesivă a unor acte normative cu scopul salarizării unitare, coerente și echitabile a bugetarilor, deci, cu scop protecționist, nu poate constitui temeiul legal al unui tratament diferențiat și discriminatoriu, contrar principiului egalității de tratament mai sus evidențiat.

Astfel cum rezultă din par. 38-39 al Dec. ICO 21/2016, legiuitorul nu a operat o abrogare veritabilă și efectivă a sporului ulterior datei de 01.01.2010, ci a existat continuitate în reglementare, chiar dacă sporul nu a fost individualizat ca atare ci a fost denumit impropriu compensație tranzitorie:

"38. (...) sporul de doctorat a supraviețuit prin introducerea lui în salariul de bază, conform art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, acest tratament juridic fiind continuat de legile anuale de salarizare.

39. Așadar, legiuitorul nu a operat o abrogare veritabilă și efectivă, ci a instituit o natură juridică nouă pentru suma ce recompensează angajatul care își perfecționează pregătirea profesională prin obținerea titlului științific de doctor. Prin includerea acestei sume în salariul de bază, rezultă că un drept salarial secundar devine parte a salariului, ca drept fundamental, recunoscut și apărut de lege. Altfel spus, dreptul a supraviețuit, chiar dacă a cunoscut o evoluție în planul reglementării și a dobândit o nouă denumire: "sumă compensatorie", fiind indus în salariul de bază."

În situația de față, nu există niciun temei juridic care să justifice poziția apelantei reliefată prin cererea de apel.

În același sens, par. 44 și urm. din considerentele Deciziei pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursului în interesul legii statuează următoarele:

"44. Existența mai multor acte normative, adoptate succesiv într-un interval scurt de timp, în baza cărora s-a intenționat salarizarea unică a bugetarilor nu poate constitui un temei legal pentru instituirea unui tratament diferențiat și pentru nesocotirea principiu/ui egalității de tratament față de toți salariații fi care presupune plată egală pentru muncă de valoare egală.

45. Criteriul temporal sau acela al unor reglementări diferite nu poate justifica diferențe de salarizare între persoane care exercită aceeași funcție și care au aceeași pregătire profesională.

46. Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație defavorabilă în ceea ce privește personalul care, începând cu anul 2011, îndeplinește condițiile necesare pentru a-l fi inclusă în salariu suma compensatorie de 15% din salariul de bază, comparativ cu personalul care, în anul anterior, era astfel salarizat.

47. Pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice, salarizarea trebuie să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică unde sunt încadrați. Atunci când este analizată identitatea de situații între doi angajați, nu trebuie verificată identitatea de reglementare, ci trebuie avută în vedere identitatea de activitate desfășurată și de pregătire profesională.

50. Având în vedere prevederile: art. 2 din Legea nr. 285/2010, potrivit căroră: ". . . pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat" și art. I pct. 1 referitor la alin. (51) al art. 1 din Legea nr. 71/2015, conform căruia: "Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții." Rezultă că nu există niciun argument legal care să justifice diferențele salariale dintre persoane care desfășoară aceeași activitate în cadrul aceleiași instituții. Salariile se stabilesc pe categorii de funcții și pe niveluri de pregătire profesională, iar nu în considerarea unor persoane primate ' ut singuli și care sunt, în mod întâmplător, contemporane edictării unui act normativ.

51. Potrivit jurisprudenței constante a instanței de contencios constituțional, precum și a celei a Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, iar un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice în mod rațional și obiectiv.

52. Așadar, celor care au obținut titlul de doctor după 12 decembrie 2009 și până la apariția Legii nr. 71/2015 nu li se acordă un spor de 15%, ci li se stabilește un salariu de bază care include "sume compensatorii" calculate conform metodei indicate la art. 8 din anexa nr. V a Legii nr. 63/2011, doar așa putându-se asigura respectarea principiului înscris în art. 3 Ut

c) și d) din Legea nr. 330/2009. Situațiile tranzitorii nu înseamnă încălcarea legii și nu pot justifica diferențe sa/aria/e importante perpetuate de la 1 ianuarie 2010 până la 9 aprilie 2015.

În concluzie, raportat la momentul obținerii titlului științific de doctor de către persoanele reprezentate și, de asemenea, la dreptul pozitiv aplicabil, în opinia noastră, cadrul legislativ obliga USAMV să acorde sporul/compensația echivalentă persoanelor reprezentate de Sindicat prin prezenta procedura judiciară.

Acest lucru este confirmat atât de legislația aplicabilă la momentul obținerii titlului, precum și de Decizia nr. 21/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursului în interesul legii.

A reamintit aici că Decizia ICCJ nr. 21/2016 este obligatorie potrivit art. 517 alin. (4) C.pr.civ. Or, cât timp instanța supremă statuează în mod ferm faptul că: acordarea sporului / compensației se va achita și pentru persoanele care au obținut titlul de doctor după anul 2010, este evident că achitarea drepturilor de natură salarială trebuie realizată pentru membrii de Sindicat reprezentați prin prezenta procedura judiciară, soluția primei instanțe fiind legală și temeinică.

3.2. Cu privire la scutirea USAMV de la plata cheltuielilor de judecată.

Solicitarea apelantei în sensul scutirii de la plata cheltuielilor de judecată în baza recunoașterii pretențiilor membrilor de sindicat reprezentați nu este fondată.

În principal, a avut în vedere două argumente:

- Recunoașterea a fost doar parțială, întrucât USAMV s-a opus achitării dobânzilor legale aferente sumelor reprezentând sporul aferent obținerii titlului științific de doctor. Or, în baza art. 454 C. pr. Civ., exonerarea de la plata cheltuielilor de judecată poate opera doar în cazul unei recunoașteri integrale/totale a pretențiilor.

- USAMV era de drept în întârziere în momentul introducerii cererii de chemare în judecată de către Sindicat, conform dispozițiilor art. 1523 alin. (2) lit. c. În concret, Universitatea a refuzat/neglijat să execute o obligație cu executare succesivă în mod repetat. Or, persoanele aflate de drept în întârziere nu se pot prevala de dispozițiile aceluiași art. 454 C. pr. Civ., antemenționat.

Analizând actele și lucrările dosarului, în temeiul art. 479 alin.1 NCPC, reține următoarele:

În ceea ce privește apelul declarat de pârâțul Ministerul Educației Naționale, acesta vizează soluția primei instanțe de respingere a excepției lipsei calității procesual pasive a Ministerului Educației Naționale, soluție pe care Curtea o apreciază greșită pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Reclamantul a chemat în judecată ministerul în calitate de ordonator principal de credite, pentru a asigura fondurile necesare plății drepturilor salariale pretinse prin acțiune, fapt pentru care, prin analogie, Curtea se va raporta la Decizia nr. 13/2016 a Î.C.C.J. – RIL prin care s-a făcut o analiză a calității procesuale a Ministerului de Interne în procesele ce au ca obiect drepturi de natură salarială. În concret, în considerentele amintitei decizii s-au reținut următoarele: „ În cazul în care reclamantul înțelege să acționeze în justiție pentru recunoașterea și valorificarea drepturilor sale atât instituția/autoritatea publică angajatoare, cât și autoritatea publică centrală, în considerarea calității acesteia de ordonator principal de credite, determinarea calității procesuale pasive presupune identificarea subiectului pasiv al raportului juridic dedus judecății, respectiv titularul obligației de plata a drepturilor salariale. În accepțiunea art. 159 alin. (1) din Codul muncii, care constituie dreptul comun în materie, salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă. O caracteristică a raportului juridic de muncă este aceea că poate exista numai între două persoane, spre deosebire de raportul obligațional civil, în cadrul căruia poate fi, uneori, o pluralitate de subiecte active sau pasive. Pe cale de consecință, ținând seama și de caracterul exclusiv al competenței (una și aceeași atribuție trebuie să aparțină unei singure autorități publice), în problema de drept supusă analizei se poate concluziona că legitimarea procesuală pasivă revine doar autorității publice cu care funcționarul public se află în raporturi de serviciu, întrucât acesteia îi aparține prerogativa stabilirii și acordării drepturilor salariale. Potrivit art. 7 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007, Ministrul

administrației și internelor are calitatea de ordonator principal de credite. În măsura în care pretențiile deduse judecății vizează exclusiv acordarea unor drepturi salariale sau de natură salarială, fără a pune în discuție atribuțiile legal reglementate ale ordonatorului principal de credite, Ministerul Afacerilor Interne nu poate avea calitate procesuală pasivă în acest gen de cauze. Interesul atragerii în proces și a ordonatorului principal de credite, pe motiv ca acest demers ar reprezenta o garanție a executării obligației de plata ce revine instituției/autorității publice cu care este stabilit raportul de serviciu, nu este de natura să conducă la o alta concluzie, întrucât acest interes nu este unul legitim, atâta vreme cât atribuțiile prevăzute de lege în materia repartizării creditelor bugetare, alocării și stabilirii destinației acestora nu cuprind o obligație de garanție sau de despăgubire a ordonatorului principal de credite, care să constituie fundamentul pretențiilor deduse judecății. O obligație de garanție sau de despăgubire nu se reflecta nici în dispozițiile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, care instituie obligația ordonatorului principal de credite, în procedura de executare, de a dispune toate măsurile ce se impun, în vederea asigurării în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii. Un argument suplimentar din perspectiva analizată este reprezentat de dispozițiile art. 222 din Codul civil, sub denumirea marginală "Independența patrimonială", care consacră principiul potrivit căruia persoana juridică având în subordine o alta persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urma și nici persoana juridică subordonată nu răspunde pentru persoana juridică față de care este subordonată, dacă prin lege nu se dispune altfel. Așadar, independent de existența din punct de vedere juridic a unei relații de subordonare între două persoane juridice, legea oprește confuziunea patrimonială între acestea și, în consecință, interzice răspunderea reciprocă a celor două persoane juridice pentru obligațiile proprii."

Concluziv, Curtea apreciază că, din perspectiva calității de ordonator de credite a ministerului, în care a fost chemat în judecată, dezlegările instanței supreme, din decizia mai sus citată, sunt aplicabile și în prezenta cauză, *mutatis mutandis*.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 480, alin. 2 NCPC, Curtea va admite apelul declarat de Ministerul Educației Naționale, va schimba hotărârea apelată, urmând să fie admisă excepția lipsei calității procesual pasive a Ministerului Educației Naționale și să fie respinsă acțiunea reclamantului față de acest pârât ca fiind îndreptată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

În ceea ce privește apelul declarat de pârâta Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca, Curtea apreciază raționamentul primei instanțe ca fiind corect.

În mod judicios prima instanță a făcut aplicarea Deciziei Î.C.C.J. nr. 21/2016 -RIL prin care s-a reținut, în considerente, după ce s-au enunțat dispozițiile pertinente cu privire la sporul de 15% pentru titlul de doctor din Legea nr. 330/2009 art. 30 al. 6 și art. 48 al.1 pct. 7 din O.U.G. nr. 1/2010 art. 4 al. 1 și art. 6 al. 1, din Legea nr. 285/2010 art.1, alin. 5, din Legea nr. 63/2011 art. 8 Anexa nr. 5, pe care le-a raportat la prevederile art. I pct. 6 din Legea nr. 71/2015, că din coroborarea acestor dispoziții legale rezultă că sporul de 15% nu s-a mai regăsit, ca atare în legile cadru de salarizare nr. 330/2009 și nr. 284/2010, și astfel potrivit acestor legi sporul nu a mai fost acordat, iar pentru cei care la data intrării în vigoare a Legii nr. 330/2009 aveau acest spor, soluția legislativă adoptată, de acordare ca sumă compensatorie, a fost pentru a respecta dispozițiile legale potrivit cărora nivelul salariilor în plată nu poate scădea prin aplicarea noilor legi.

Din succesiunea legislativă prezentată, Înalta Curte a reținut că sporul de doctorat a supraviețuit prin introducerea lui în salariul de bază, conform art. 6 al. 1 din O.U.G. nr. 1/2010, tratament juridic care a supraviețuit prin legile anuale de salarizare.

În continuarea acestei idei instanța supremă a concluzionat că „legiuitorul nu a operat o abrogare veritabilă și efectivă, ci a instituit o natură juridică nouă pentru suma ce recompensează angajatul care își perfecționează pregătirea profesională prin obținerea titlului științific de doctor. Prin introducerea acestei sume în salariul de bază, rezultă că un drept salarial secundar devine parte a salariului, ca drept fundamental, recunoscut și apărut de lege.

Astfel spus, dreptul a supraviețuit, chiar dacă a cunoscut o evoluție în planul reglementării și a dobândit o nouă denumire: „sumă compensatorie”, fiind inclus în salariul de bază.

Raportându-se apoi la prevederile Legii nr. 193/2016, ce completează dispozițiile art. 19 din Legea nr. 284/2010, cu un nou art. 19¹, Înalta Curte a statuat cu caracter de concluzie că prin legile anuale de salarizare sumele compensatorii acordate pentru sporul de 15%, ar fi trebuit incluse în salariul de bază, indiferent de data dobândirii titlului științific. A apreciat instanța supremă că existența mai multor acte normative, adoptate succesiv într-un interval scurt de timp, în baza cărora s-a intenționat salarizarea unică a bugetarilor nu poate constitui temei legal pentru instituirea unui tratament diferențiat și pentru nesocotirea principiului egalității de tratament față de toți salariații și care presupune plata egală pentru muncă de valoare egală, pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice, salarizarea fiind necesară a fi făcută la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică unde sunt încadrați. Criteriul identității de situații între doi angajați trebuie să aibă în vedere identitatea de activitate desfășurată și de pregătire profesională, și nu identitatea de reglementare.

Luând în considerare și prevederile art. 2 din Legea nr. 285/2010 și art. I pct. 1 la .al. 5¹ al art. 1 din Legea nr. 71/2015, instanța supremă a concluzionat că nu există nici un argument legal care să justifice diferențele salariale dintre persoane care desfășoară aceeași activitate în cadrul aceleiași instituții, salariile stabilindu-se pe categorii de funcții și pe niveluri de pregătire profesională, iar nu în considerarea unor persoane *ut singuli* și care sunt, în mod întâmplător, contemporane edictării unui act normativ.

În justificarea hotărârii a fost avută în vedere și jurisprudența constantă a instanței de contencios constituțional, a celei aparținând Curții Europene a Drepturilor Omului, conform cărora principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, fiind concluzionat ca un tratament diferit neputând fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului ci trebuie să se justifice în mod rațional și obiectiv.

Pe baza acestor argumente, Înalta Curte a statuat că, pentru respectarea principiului înscris în art. 3 lit. c și d din Legea nr. 330/2009, „celor care au obținut titlul de doctor după 21 decembrie 2009 și până la apariția Legii nr. 71/2015 nu li se acordă un spor de 15%, ci li se stabilește un salariu de bază care include „sume compensatorii” calculate conform metodei indicate la art. 8 din Anexa V a Legii nr. 63/2011”. Relevant este așadar deținerea titlului de doctor, fiind lipsit de relevanță dacă deținerea titlului de doctor este solicitată ca și o condiție prealabilă pentru ocuparea unui post, cum se arată în motivarea apelului declarat de pârâta Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca.

Astfel spus, așa cum prin dispozitivul deciziei se stabilește „au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009”.

Având în vedere caracterul obligatoriu al Deciziei Î.C.C.J. nr. 21/2016 -RIL, potrivit art. 517 alin. 4, inclusiv a considerentelor acesteia, urmează să fie respins ca nefondat apelul declarat de pârâta Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca cât privește fondul pretențiilor reclamantului. Apelul va fi respins ca nefondat și în privința cheltuielilor de judecată acordate de prima instanță, Curtea observând că poziția exprimată de către pârâta Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca prin întâmpinarea de la f. 44-45 vol. II dos.primă inst. Nu este una de veritabilă neopozitie și recunoaștere integrală și necondiționată a pretențiilor reclamantului, cum impune art. 454 NCPC. Citarea Deciziei Î.C.C.J. nr. 21/2016 –RIL nu valorează recunoaștere, iar cu privire la petitul de acordare a dobânzilor legale opoziția este manifestă și evidentă.

Concluziv, în baza art. 480 alin. 1 N.C.P.C., Curtea va respinge ca nefondat apelul declarat de pârâta Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca împotriva sentinței civile nr. 6170 din 6.11.2017 a Tribunalului Cluj pronunțată în dosarul nr. 1476/117/2017.

PENTRU ACESTE MOTIVE

**ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite apelul declarat de pârâțul MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE cu sediul în București, str. G-ral Berthelot, nr.28-30, sector 1, C1F 13729380, împotriva sentinței civile nr. 6170 din 6.11.2017 a Tribunalului Cluj pronunțată în dosarul nr. 1476/117/2017, pe care o schimbă în parte în sensul că admite excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâțul MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE.

Păstrează restul dispozițiilor sentinței apelate.

Respinge apelul declarat de pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ NAPOCA cu sediul în Cluj-Napoca, Calea Mănăstur, nr.3, jud. Cluj, cod fiscal 4288381, cont RO06TREZ216504601X00722, deschis la Trezoreria Cluj împotriva aceleiași sentințe.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 10.05.2018.

**PREȘEDINTE,
CORINA-MIHAELA
ȘIMAN**

**JUDECĂTOR,
DANA CRISTINA
GÎRBOVAN**

**GREFIER,
CRISTINA BOGDAN**

RED.CMS/TEHN/C.M.S./D.B./4EX./11.06.2018
Jud. fond: Ana Aldea

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A IV-A PENTRU LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. 6880/117/2017

DECIZIA CIVILĂ NR. 962/A/2018

Ședința publică din data 5 septembrie 2018
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: SERGIU-CĂTĂIN BOBOȘ
JUDECĂTOR: ANCA-ADRIANA POP
GREFIER: DANIELA ȚARINĂ

S-a luat în examinare apelul declarat de pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ-NAPOCA împotriva sentinței civile nr. 543 din 20 februarie 2018, pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 6880/117/2017, privind și pe reclamantul SINDICATUL UNIVERSITĂȚII DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ-NAPOCA și pe pârâtul MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima strigare a cauzei, se prezintă reprezentanta apelantei-pârâte, doamna consilier juridic Silvia Mihali și reprezentanta intimatului-reclamant, doamna avocat Raluca I. Maxim, lipsă fiind reprezentantul intimatului-pârât Ministerul Educației Naționale.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Apelul a fost introdus în termenul legal, a fost comunicat cu intimații și este scutit de la plata taxei judiciare de timbru, în conformitate cu dispozițiile art. 270 din Codul Muncii.

Se constată că intimații au solicitat judecarea în lipsă, prin întâmpinare, în conformitate cu dispozițiile art. 223 C.pr.civ.

S-a făcut referatul cauzei, prin care se arată că a fost parcursă procedura prevăzută de art. XV din Legea nr. 2/2013, la dosar fiind depuse întâmpinări formulate de intimații Ministerul Educației Naționale, în data de 18 mai 2018 (filele 18-22) și Sindicatul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca, în data de 30 mai 2018 (filele 25-41), iar în datele de 21 și 26 iunie 2018 a fost înregistrat răspunsul la întâmpinare al apelantei-pârâte (filele 48-51 și 53-55).

Întrebată fiind de către instanță, reprezentanta apelantei învederează că la nivelul instituției de învățământ superior există salariați, din rândul celor care au obținut doctoratul înainte de luna ianuarie a anului 2010, care beneficiază de compensațiile de 15% aferente titlului de doctor, pentru perioada în litigiu.

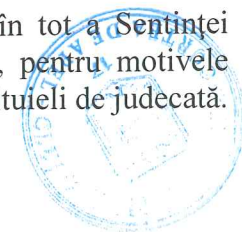
Reprezentanta intimatului-reclamant depune la dosar, cu titlu de practică judiciară, copia Sentinței civile nr. 593/2018 pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosarul nr. 1476/117/2017 (filele 64-71).

Reprezentantele părților învederează că nu mai au cereri de formulat.

La întrebarea instanței, adresată în conformitate cu dispozițiile art. 244 alin. 1 și alin. 3 C.pr.civ., arată că sunt de acord ca apelul să fie soluționat la prezentul termen de judecată.

Nemaifiind formulate alte cereri în probațiune și nemaifiind invocate excepții, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 392 C.pr.civ., declară deschise dezbaterile și acordă cuvântul reprezentantelor părților pentru a pune concluzii asupra apelului.

Reprezentanta apelantei-pârâte solicită admiterea apelului și schimbarea în tot a Sentinței civile nr. 543/2018, cu consecința respingerii acțiunii formulate de reclamant, pentru motivele dezvoltate pe larg prin memoriul de apel și prin răspunsul la întâmpinare, fără cheltuieli de judecată.

Precizează că după intrarea în vigoare a prevederilor Legii nr. 1/2011, deținerea titlului științific de doctor a devenit o condiție esențială pentru ocuparea funcțiilor didactice și că, în aceste circumstanțe, acordarea sporului de doctorat suplimentar nu este legală.

Solicită respingerea ca netemeinică a excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Educației Naționale, pe motiv că, deși din punct de vedere juridic angajatorul este Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca, potrivit dispozițiilor art. 213 alin. 6 din Legea nr.1/2011, Ministerul Educației Naționale este ordonatorul principal de credite, iar în momentul în care acesta alocă fondurile cu destinație salarială de la bugetul de stat, rectorul, în calitate de ordonator de credite al universității, repartizează fondurile potrivit destinației primite de la minister.

Reprezentanta intimatului-reclamant solicită respingerea apelului formulat de pârâtă, ca nefondat și, pe cale de consecință, menținerea sentinței civile pronunțată de Tribunalul Cluj, ca legală și temeinică, cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Solicită să se constate că motivul de apel referitor la condiția obligativității deținerii titlului de doctor pentru ocuparea funcțiilor didactice de asistent universitar, de conferențiar, de laborant, de cadru didactic auxiliar etc., este invocat de către pârâtă pentru prima dată în calea de atac, astfel că, în opinia sa, se impune cenzurarea acestuia, iar în subsidiar, respingerea lui ca neîntemeiat.

Reprezentanta intimatului-reclamant face trimitere la prevederile Deciziei nr. 21/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în considerentele și dispozitivul căreia se menționează în mod expres, explicit și fără urmă de echivoc, că pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice salarizarea trebuie să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția publică, iar atunci când este analizată identitatea de situații între doi angajați nu trebuie verificată identitatea de reglementare, ci trebuie avută în vedere identitatea de activitate desfășurată și de pregătirea profesională.

De asemenea, solicită să se observe inconsecvența apelantei-pârâte care a dispus în mod discreționar, chiar și în afara procedurii contencioase, acordarea, începând cu luna decembrie 2016, a compensațiilor ce fac obiectul prezentului demers doar pentru anumiți angajați, în timp ce membrilor de sindicat reprezentați în prezentul litigiu nu li s-a recunoscut acest drept.

În legătură cu excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Educației Naționale, apreciază că Decizia nr. 13/2016 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție într-un recurs în interesul poate fi interpretată în sensul promovat de către apelantă, având în vedere faptul că prin litigiul promovat de sindicat nu s-a solicitat acordarea unor drepturi de natură salarială, însă cererea de chemare în judecată a avut ca petit suplimentar obligarea Ministerului Educației Naționale la asigurarea fondurilor necesare pentru ordonanțarea cheltuielilor cu privire la aceste pretenții.

Curtea, considerând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, închide dezbaterile, în conformitate cu prevederile art. 394 C.pr.civ. și reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Prin sentința civilă nr. 543 din 20.02.2018 a Tribunalului Cluj pronunțată în dosarul nr. 6880/117/2017, s-a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, invocată de acesta și respinge acțiunea formulată de reclamantul SINDICATUL UNIVERSITĂȚII DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ-NAPOCA în numele membrilor de sindicat, urmare admiterii excepției.

S-a admis acțiunea formulată de reclamantul SINDICATUL UNIVERSITĂȚII DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ-NAPOCA, în numele membrilor de sindicat, în contradictoriu cu pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ (USAMV) CLUJ-NAPOCA.

Pârâta a fost obligată să plătească membrilor de sindicat reprezentați, drepturile salariale restante, reprezentând echivalentul sporului de 15% din salariul de bază pentru titlul științific de

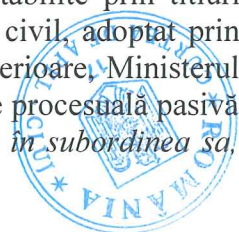
doctor, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație la data plății efective, precum și dobânda legală, aferentă debitului principal, la data plății efective, după cum urmează:

1	Borzan	Mihai-Marian	• 29.09.2014-01.08.2016
2	Coman	Cristina	• 10.10.2014-01.08.2016
3	Racz	Camellia-Gabriela	• 28.09.2014-07.01.2016
4	Muresan	Elena Andruta	• 03.02.2016-01.08.2016
5	Petrea	Anamaria-Luciana	• 28.09.2014-29.12.2015
6	Tabaran	Alexandra	• 28.09.2014-05.06.2016
7	Pop	Carmen	• 07.10.2014-08.05.2016
8	Burduhos	Petru-Daniel	• 07.12.2015-01.08.2016
9	Margaoan	Rodica	• 21.01.2016-01.08.2016
10	Borsa	Andrei	• 07.10.2014-01.08.2016
11	Jucan	Denisa-Andreea	• 28.09.2015-01.08.2016
12	Stoian	Horea-Vlad	• 08.12.2015-01.08.2016
13	Alupoae	Elena	• 29.09.2014-01.08.2016
14	Sarpataky	Orsolya	• 15.02.2016-01.08.2016
15	Porutiu	Andra	• 11.11.2014-01.08.2016
16	Nagy	Andras-Laszlo	• 29.09.2014-01.08.2016
17	Rusu	Mihai	• 01.10.2015-01.08.2016
18	Matei	Sorana	• 29.09.2014-01.08.2016
19	Hoble	Adela-Gabriela	• 28.09.2015-01.08.2016
20	Bors-Oprisa	Sonia	• 28.09.2015-01.08.2016
21	Malinas	Cristian-Dumitru	• 07.12.2015-01.08.2016
22	Varga	Mircea-Ioan	• 04.06.2015-01.08.2016
23	Malinas	Anamaria	• 19.05.2015-01.08.2016
24	Salanta	Liana-Claudia	• 07.10.2014-01.08.2016
25	Andronie	Luisa-Mihaela	• 16.02.2015-01.08.2016
26	Crisan	Valentin-Dan	• 28.09.2014-07.05.2015 și 28.09.2015-01.08.2016
27	Bel M.	Lucia Victoria	• 06.02.2015-27.09.2015
28	Mihai	Mihaela	• 07.12.2015-01.08.2016
29	Rotaru	Horea-Dan	• 10.12.2014-01.08.2016
30	Bordea	Daniela	• 06.02.2015-01.08.2016
31	Grigoraș I. Mircea	Adrian	28.09.2014-01.11.2016.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut în ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâțul Ministerul Educației Naționale că este întemeiată, a admis-o și în consecință a respins acțiunea față de acest pârât.

Instanța a reținut că între salariați și acest pârât nu există raporturi juridice de muncă și nici nu există o obligație de garanție în privința plății drepturilor bănești pretinse.

În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia în interesul legii nr. 10/2011, dezleagă chestiunea chemării în garanție a Ministerului Finanțelor Publice în litigiile în care se urmărește obținerea obligării instituțiilor publice la plata unor diferențe cu titlu de drepturi salariale ale personalului din sectorul bugetar, respectiv în Decizia în interesul legii nr. 13/2016, statuează că: „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 222 din Codul civil, adoptat prin Legea nr. 287 din 17 iulie 2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Afacerilor Interne, în calitatea sa de ordonator principal de credite, nu are calitate procesuală pasivă în litigiile dintre angajați și instituțiile/unitățile cu personalitate juridică aflate în subordinea sa, având ca obiect solicitarea unor drepturi de natură salarială”.

Este adevărat că deciziile se referă la alte ministere însă rațiunea este aceeași și pentru situația altor ministere chemate în judecată în acest tip de litigii. Totodată Înalta Curte de Casație și Justiție face referire și la faptul că interesul atragerii în proces și a ordonatorului principal de credite, pe motivul garantării executării obligației de plată ce revine instituției/autorității publice nu este unul legitim, „atâta vreme cât atribuțiile prevăzute de lege în materia repartizării creditelor bugetare, alocării și stabilirii destinației acestora nu cuprind o obligație de garanție sau de despăgubire a ordonatorului principal de credite, care să constituie fundamentul pretențiilor deduse judecării”.

Pe fondul cauzei, instanța a reținut că membrii de sindicat, semnatori ai cererii de chemare în judecată, au calitatea de salariați ai pârâtei USAMV și dețin titlul științific de doctor ulterior datei de 31.12.2009, așa cum rezultă din înscrisurile de la dosar (adeverințe privind încadrarea în muncă și copia diplomei de doctor - f. 38-67 și 68-108, 160, 161).

Instanța a reținut că până la apariția Legii nr. 330/2009, personalul care posedă un titlu științific de doctor și care își desfășura activitatea în sistemul sanitar-veterinar, beneficia în baza Legii nr. 435/2006, de un spor pentru titlul științific de 15% din salariul de bază, care se plătea de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat acordarea sporului.

Ulterior, prin dispozițiile cuprinse în Legea nr. 330/2009, prevederile legale menționate au fost abrogate, dar sumele de bani aferente sporului de doctorat au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31.12.2009.

Prin Decizia RIL nr. 21/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30, alin. 6 și art. 48, alin. 1, pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art. 4, alin. 1, art. 6, alin. 1 din OUG 1/2010, art. 1, alin. 5 din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din Anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, *au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.*

În motivare, Înalta Curte de Casație și Justiție a enunțat art. 19, ind. 1 din Legea nr. 284/2010, conform căruia personalul care deține titlul științific de doctor, *indiferent de data obținerii acestuia*, beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific sau conducătorul instituției apreciază că pregătirea doctorală este utilă compartimentului în care își desfășoară activitatea persoana respectivă; b) nu a beneficiat de acordarea acestui spor sau nu i-a fost introdus în salariul de bază, potrivit reglementărilor legale anterioare, ca sumă compensatorie.

Potrivit art. 517, alin. 4 Cod procedură civilă, dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării Deciziei în Monitorul Oficial.

În cazul reclamanților, titlul științific de doctor a fost obținut ulterior datei de 31.12.2009 și nu au beneficiat de acest spor până la 01.08.2016, respectiv, în cazul membrului de sindicat Grigoraș I. Mircea Adrian sporul a fost acordat doar începând cu luna decembrie 2016, fapt necontestat de angajator. Instanța mai reține că pârâta nu a contestat nici faptul că membrii de sindicat își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific.

Raportat la cele mai sus arătate, instanța a apreciat că reclamanții sunt îndreptățiți la plata cu titlu de despăgubiri materiale, a sumelor echivalente sporului de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, ca urmare a obținerii titlului științific de doctor, calculate lunar, din luna următoare obținerii titlului, însă nu mai devreme de 28.09.2014 (raportat la termenul de prescripție de 3 ani și la data introducerii acțiunii 28.09.2017) și până la data de 01.08.2016, dată de la care s-a acordat sporul așa cum susțin părțile, respectiv până la data încetării contractului individual de muncă anterior datei de 01.08.2016 în cazul unora dintre membrii de sindicat.

Totodată la acordarea sumelor cu acest titlu s-a ținut cont de data angajării fiecărui membru de sindicat în cadrul USAMV, cu excluderea perioadelor în care în care contractul individual de muncă a fost suspendat.

Având în vedere cele de mai sus, raportat la dispozițiile legale menționate, acțiunea a fost admisă, iar pârâta USAMV a fost obligată să plătească membrilor de sindicat reprezentati, drepturile salariale restante, reprezentând echivalentul sporului de 15% din salariul de bază pentru titlul științific de doctor, sume ce vor fi actualizate cu indicii de inflație la data plății efective.

precum și dobânda legală, aferentă debitului principal, la data plății efective, conform dispozitivului.

Instanța a mai reținut că, fiind incidente principiile răspunderii civile contractuale, sumele datorate vor fi actualizate cu indicii de inflație aplicabil la data plății efective și se impune a fi calculată dobânda legală.

Actualizarea urmărește acoperirea unui prejudiciu cauzat de fluctuațiile monetare în intervalul de timp scurs de la data scadenței și cea a plății efective a sumei datorate, iar dobânda se acordă cu titlu de reparare integrală a prejudiciului cauzat prin întârziere și acoperă beneficiul nerealizat, în acord cu dispozițiile art. 1531 din Codul civil.

În baza dispozițiilor art. 453 Cod procedură civilă, raportat la principiul disponibilității, nu au fost acordate cheltuieli de judecată, nefiind solicitate de partea care a câștigat procesul.

Împotriva acestei hotărâri pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ (USAMV) CLUJ-NAPOCA a declarat apel în termen legal prin care a solicitat admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței civile atacate, cu consecința respingerii acțiunii reclamantului, Sindicatul USAMV Cluj-Napoca.

În motivarea apelului pârâta prezintă starea de fapt și demersurile efectuate înainte și în timpul procesului la prima instanță și apreciază că în mod nelegal prima instanță a admis acțiunea și solicită respingerea în integralitate a acțiunii.

Referitor la excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Educației Naționale, s-a arătat că potrivit art. 222 alin. (3) din Legea nr. 1/2011 privind educația națională, finanțarea învățământului superior de stat se asigură din fonduri publice.

Potrivit art. 223 din Legea nr. 1/2011 privind educația națională, M.E.N. are atribuții în procedura de finanțare, astfel: „(1) Instituțiile de învățământ superior de stat funcționează ca instituții finanțate din fondurile alocate de la bugetul de stat, venituri extrabugetare și din alte surse, potrivit legii. (7) Finanțarea instituțiilor de învățământ superior de stat se face pe bază de contract încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și instituția de învățământ superior, respectiv prin contract instituțional pentru finanțarea de bază”.

Potrivit Ordinului nr. 3.279 din 2017 privind aprobarea Metodologiei de alocare a fondurilor bugetare pentru finanțarea de bază și finanțarea suplimentară a instituțiilor de învățământ superior de stat din România, Art. 1 „(1) Sumele stabilite pentru finanțarea de bază și cea suplimentară, provenite de la bugetul Ministerului Educației Naționale, sunt evidențiate distinct în contractul instituțional al instituțiilor de învățământ superior. Art. 3 „Finanțarea de bază se referă la: 1. cheltuieli de personal (CP): salarii pentru personalul didactic, auxiliar didactic și nedidactic, personal de cercetare implicat în desfășurarea programelor de studii, sporuri, CAS, (...)”.

Într-adevăr între M.E.N. și reclamanții, membrii de sindicat nu există raporturi juridice de muncă, calitatea de angajator potrivit art. 10 și 14 din Codul muncii, coroborat cu art. 293 din Legea 1/2011 a educației naționale o are USAMV Cluj-Napoca, însă finanțarea de bază pentru plata drepturilor salariale este asigurată de M.E.N., USAMV Cluj-Napoca în calitate de instituție angajatoare are obligația să repartizeze și să gestioneze sumele alocate de la bugetul de stat cu această destinație.

Potrivit art. 14 din Legea 500/2002 privind finanțele publice „nici o cheltuială nu poate fi înscrisă în bugetele prevăzute la art. 1 alin. 2 și nici angajată și efectuată din aceste bugete, dacă nu există bază legală pentru respectiva cheltuială „(3) Nici o cheltuială din fonduri publice nu poate fi angajată, ordonanța și plătită dacă nu este aprobată potrivit legii și nu are prevederi bugetare”. Or, sporul pentru titlul științific de doctor nu a fost acordat de către M.E.N. prin finanțarea de bază, iar USAMV Cluj-Napoca în calitate de angajator al reclamanților atât în lipsa cadrului legal cât și a fondurilor nu a acordat sporul solicitat.

Prin urmare, în procesul M.E.N. se impune având în vedere calitatea de ordonator principal de credite al instituțiilor de învățământ superior. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 1 și 4 din O.G. nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, M.E.N. în calitate de ordonator principal de credite bugetare are obligația de a lua măsurile ce se impun pentru asigurarea din bugetul propriu pentru instituțiile aflate în subordine, creditele necesare pentru sumele stabilite prin titluri executorii.

Așadar, în speță, M.E.N. are calitate procesuală pasivă pentru garantarea executării obligației de plată.

Aplicarea prin analogie de către instanța de fond a Deciziei nr. 13/2016 privind calitatea procesuală a Ministerului de Interne în procesele ce au ca obiect drepturi de natură salarială, este neîntemeiată și totodată nelegală, atâta timp cât acordarea sumelor necesare plății sporului științific de doctor este un atribut exclusiv al M.E.N, potrivit legii educației naționale ce prevede că finanțarea învățământului superior de stat se asigură din fonduri publice.

Mai mult, potrivit art. 4 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ „gestiunea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile de învățământ preuniversitar și universitar de stat se asigură de ordonatorii principali de credite și de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. (2) Ordonatorii principali de credite și angajatorii au obligația să stabilească salariile de bază, sporurile și alte drepturi salariale stabilite potrivit prezentei legi, să asigure promovarea personalului în funcții, grade și trepte profesionale, în condițiile legii, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu”. Așadar, potrivit dispozițiilor legale, atribuția stabilirii nivelului de salarizare în plată pentru funcțiile similare revine ordonatorilor principali de credite, Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, care emite ordinele de salarizare corespunzătoare.

Sușține că M.E.N. este ordonatorul principal de credite și autoritatea ce alocă instituțiilor de învățământ superior fondurile necesare plății drepturilor salariale. Astfel, în raportul juridic de drept material dedus judecății, în sarcina ministerului există o obligație de „a face” față de USAMV Cluj-Napoca în calitate de angajator care ar putea cădea în pretenții. Chiar dacă nu ministerul este angajatorul, acesta trebuie să aloce, prin contractul instituțional, fondurile necesare plății drepturilor ce fac obiectul cauzei.

Având în vedere prevederile legale solicită respingerea lipsei calității procesuale pasive a M.E.N. privind achitarea drepturilor salariale, reprezentând sporul pentru titlul științific de doctor.

În ceea ce privește fondul cauzei, pârâta apelantă susține că eroarea primei instanțe pornește de la interpretarea și aplicarea greșită a Legii nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, precum și a legilor succesive în timp.

Astfel, potrivit Legii nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic

- pentru ocuparea funcției didactice de conferențiar universitar, profesor universitar, candidații trebuie să dețină titlul științific de doctor în ramura de știință corespunzătoare postului sau într-o ramură înrudită;

- pentru ocuparea funcției didactice de lector universitar/șef de lucrări, candidații trebuie să fie doctori sau doctoranzi în ramura de știință corespunzătoare postului ori într-o ramură înrudită.

Ocuparea funcțiilor didactice pentru ocuparea postului de șef lucrări, asistent universitar, preparator nu era condiționată de deținerea titlului de doctor iar contractual individual de muncă se putea încheia pe perioadă nedeterminată.

Odată cu apariția Legii nr. 1/2011 a educației naționale, ocuparea funcției didactice este condiționată de deținerea titlului de doctor, atunci când angajarea se face pe perioadă nedeterminată.

Astfel, potrivit art. 294, alin. (1) din Legea nr. 1/2011, angajarea pe un post didactic sau de cercetare se face, după intrarea în vigoare a prezentei legi, pe perioadă determinată sau pe perioadă nedeterminată; iar potrivit art. 294 alin. (1) teza II din Legea nr. 1/2011, angajarea pe perioadă nedeterminată pe orice funcție didactică sau de cercetare este posibilă numai prin concurs public, organizat de instituția de învățământ superior, după obținerea titlului de doctor.

Așadar, condiția deținerii titlului de doctor la angajarea pe perioadă nedeterminată pe orice funcție didactică sau de cercetare din învățământul superior exclude, în primul rând, obligația angajatorului de acordare a oricărui spor ori indemnizație pentru deținerea titlului de doctor.

Faptul că legiuitorul nu a fost și nu este consecvent în legiferare, nu înseamnă că angajatorul, a creat vreo discriminare prin neacordarea unei indemnizații/sume compensatorii pentru deținerea titlului științific de doctor, după intrarea în vigoare a Legii nr. 1/2011 a educației naționale, atâta vreme cât deținerea titlului de doctor este o condiție obligatorie la angajare într-o instituție de învățământ superior.

Astfel, salariații care au beneficiat de un spor de 15% din salariul de bază înainte de dispozițiile legii 330/2009, și după apariția acesteia sub denumirea de sumă compensatorie pentru deținerea titlului științific de doctor, aceștia beneficiază în continuare.

Odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 1/2011 a educației naționale, ocuparea funcției didactice este condiționată de deținerea titlului de doctor, atunci când angajarea se face pe perioadă nedeterminată iar prevederile legii nr. 330/2009 au devenit caduce.

Legea nr. 1/2011 a educației naționale, reprezintă norma specială în domeniu ce reglementează structura, funcțiile, organizarea și funcționarea sistemului național de învățământ de stat, particular și confesional (art. I teza II din lege), ce se aplică cu prioritate față de norma generală.

Normele juridice speciale sunt acelea care se aplică la cazurile expres stabilite de lege, astfel - norma specială derogă de la norma general, specialia generalibus derogant.

Altfel spus, ori de câte ori pentru o situație de fapt dată devin incidente o normă generală și o normă specială, se va aplica cu întâietate norma specială. Norma generală se aplică numai în cazul în care nu există o normă specială.

Caracterul prioritar al norme speciale decurge din însăși finalitatea adoptării ei, dovedind voința legiuitorului de a deroga de la legea de drept comun, prin prevederi de strictă interpretare și aplicare.

În concluzie, în temeiul Legii nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, funcția de preparator didactic și asistent universitar putea fi ocupată de către o persoană ce nu deținea titlul de doctor cu un contract de muncă pe perioadă nedeterminată.

Odată cu apariția Legii nr. 1/2011 ocuparea funcției didactice este condiționată de deținerea titlului de doctor, atunci când angajarea se face pe perioadă nedeterminată.

Prin excepție, ocuparea funcției didactice se poate face pe perioadă determinată fără deținerea titlului de doctor, în cazul doctoranzilor, însă pe o perioadă de maxim 5 ani. Potrivit art. 294 alin. (4) prin excepție, studenții-doctoranzi pot fi angajați pe o perioadă determinată de maximum 5 ani.

Reclamantii, membrii de sindicat au calitatea de angajați ai USAMV Cluj-Napoca și au obținut titlul științific de doctor ulterior anului 2010, motiv pentru care nu a beneficiat de acordarea sporului științific, întrucât acest spor nu s-a regăsit printre cele acordate de legile de salarizare în vigoare începând cu data de 01 ianuarie 2010. Până la data de 01.01.2010 sporul pentru titlul științific de doctor a fost acordat potrivit prevederilor art. 50 alin. 1 din Legea nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic. Ulterior această lege a fost abrogată prin Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, sporul fiind acordat sub forma unei compensații tranzitorii pentru persoanele care beneficiau de acest spor în decembrie 2009.

Or, nici prin Legea nr. 284/2010 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu a mai fost prevăzută posibilitatea acordării sporului pentru titlul de doctor și nici prin legile anuale de salarizare din perioada 2011-2016.

Conform prevederilor art. 1 alin. 5 din Legea nr. 285/2010, în salariul de bază aferent lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile care potrivit legii cadru nr. 330/2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice făceau parte din salariul de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu acordate potrivit O.U.G. nr. 1/2010. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale guvernului necuprinse în Legea nr. 330/2009 și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii, cu caracter tranzitoriu, se introduc în salariul de bază, fără ca acordarea lor să conducă la creșteri salariale altele decât cele din prezenta lege”.

Din aceste prevederi legale se desprinde concluzia că în situația în care drepturile salariale determinate conform Legii nr. 330/2009 sunt mai mici după data de 01.01.2010 decât cele din luna decembrie 2009, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența și că această sumă se include în salariul de bază fără ca această adăugare să depășească limita salariul stabilit prin legea cadru.

Membrii de sindicat care dețineau titlul științific de doctor la data de 31.12.2009 au beneficiat de acesta sub forma unei sume compensatorii, iar cei care la data de 31.12.2009 nu aveau în plată acest spor, nu pot beneficia de aceste sume compensatorii deoarece nu există temei legal pentru acordarea lor. Potrivit art. 8 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul

2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ prevede următoarele „Persoanele care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de un spor pentru titlul științific de doctor beneficiază de o compensație tranzitorie calculată prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază stabilit potrivit prezentului capitol, calculat ca sumă între lit. A, B, C, D, E ale art. 3”.

Art. 11 alin. 2 din Legea 63/2011 prevede următoarele: „Compensațiile tranzitorii se pot acorda doar persoanelor care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de sporurile pentru care se acordă aceste compensații”.

Prin Decizia nr. 329/2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din cap. I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, Curtea Constituțională a constatat faptul că, sporul pentru titlul științific de doctor a fost eliminat începând cu data de 01.01.2010 potrivit Legii cadru nr. 330/2009, iar sume/e de bani aferente sporului pentru titlul științific de doctor au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31.12.2009.

De asemenea, Curtea Constituțională prin Decizia nr. 130/2015 a constatat următoarele „sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție, și că legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula”.

În consecință, pretențiile reclamantilor fundamentate pe Decizia nr.21/2016, constând în eliminarea discriminării existente între salariații care beneficiau de sporul de doctorat înainte de anul 2010 și care au rămas cu el în plată, prin mecanismul acordării sumelor compensatorii cu caracter tranzitoriu, pe de o parte și salariații care au solicitat acordarea acestui spor după data de 01.01.2010, când nu a mai fost prevăzut în legislație, nu pot fi admise în absența unui temei legal pentru includerea acestor sume.

În cauza dedusă judecării reclamanții nu se află în prezența unui tratament juridic diferit aplicat unor persoane aflate în situații similare, deoarece, pe de o parte, sporul de 15% era prevăzut de lege în favoarea unor persoane care aveau dobândit titlul de doctor în drept anterior anului 2010, sporul în discuție fiind reglementat de un anumit act normativ ce era în vigoare la un moment dat, iar pe de altă parte, există situația unei categorii de personal, care a obținut titlul academic de doctor în drept ulterior anului 2010, în baza unei alte legislații de salarizare, care nu a mai prevăzut și remunerarea aferentă acestui titlu.

Așadar, legislația a instituit o interdicție de a acorda sporul de doctorat pentru persoanele care au dobândit titlu științific ulterior anului 2010, sporul pentru titlul științific de doctor a avut temei legal la data de 01.08.2016, moment în care USAMV Cluj-Napoca avea obligația prin sumele alocate de către M.E.N să achite reclamanților sporul aferent titlului științific de doctor.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (1) Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dăcii își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul, condiție ce trebuie dovedită de reclamant, Sindicatul USAMV Cluj-Napoca, pentru toți membrii de sindicat pe care îi reprezintă.

Intimatul pârât Ministerul Educației Naționale București a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat și menținerea sentinței civile atacată ca legală și temeinică (f.18-22).

Reclamantul intimat Sindicatul USAMV Cluj-Napoca a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de apel drept nefondată și, pe cale de consecință, menținerea sentinței civile atacate, drept legală și temeinică, cu cheltuieli de judecată (f.25-28).

În susținerea poziției procesuale s-a arătat că prin cererea de apel, pârâta USAMV invocă apărări cu totul noi direct prin cererea de apel cu ignorarea principiului disponibilității, precum și a limitelor efectului devolutiv al apelului.

În concret, Universitatea afirmă faptul ca, în soluționarea cauzei, instanța de fond a interpretat și aplicat în mod greșit dispozițiile Legii nr. 128/1997 și ale Legii nr. 1/2011.

Astfel, în timp ce sub egida dispozițiilor Legii nr. 128/1997, posturile de asistent universitar, sef lucrări sau preparator puteau fi ocupate pe durata nedeterminată, fără obținerea prealabilă a titlului științific de doctor, sub egida dispozițiilor Legii nr. 1/2011, acest lucru nu ar mai fi fost posibil - deținerea titlului antemenționat fiind o condiție sine qua non în vederea ocupării oricărei poziții în cadrul unei instituții de învățământ superior pe durata nedeterminată.

Având în vedere aceste aspecte, condiția deținerii titlului științific de doctor ar exclude obligația angajatorului de plată a oricărui spor/indemnizație, fiind un criteriu care ar trebui îndeplinit în mod obligatoriu la momentul angajării. Cu alte cuvinte, USAMV pune semnul egalității între condițiile necesare a fi îndeplinite în vederea angajării și condițiile de salarizare ale angajaților.

Limitele efectului devolutiv ale cererii de apel determinate de ceea ce s-a supus judecării în primă instanță. Universitatea aduce o serie de argumente și susțineri total noi, care nu s-au regăsit în întâmpinarea dedusă analizei instanței de fond sau în dezbaterile orale.

Intimatul arată că sentința pronunțată este legală și temeinică.

În ceea ce privește fondul susținerilor USAMV, contrar celor evidențiate prin cererea de apel depusă, se apreciază că, în privința unor persoane aflate într-o situație similară (sau chiar identică) din punct de vedere al pregătirii profesionale, s-a făcut o distincție care nu s-a bazat pe niciun element obiectiv, cu ignorarea următoarelor dispoziții legale: art. 16 alin. (1) coroborat cu art. 41 din Constituția României; art. 1 pct. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale ratificată de România prin Legea nr. 103 din 25 aprilie 2006, art. 5 alin. (1), art. 2 alin. (1) coroborate cu prevederile O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 166 din 7 Martie 2014; art. 2 din Legea 285/2010: „pentru personalul nou-încadrat în funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovât în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat”; principiul egalității de tratament în domeniul salarizării: la munca egală, salariu egal; Independent de prevederile art. 159 alin. (3) din Codul Muncii, principiul în discuție este proclamat de numeroase reglementări internaționale: Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale; Carta Socială Europeană, Carta comunitară a drepturilor fundamentale ale muncitorilor etc.; principiilor generale în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice (i.e. art. 6 din Legea 330/2009, art. 3 din Legea 284/2010 etc.), dintre care amintim salarizarea echitabilă, unitară și coerentă, realizarea ierarhiei salariilor funcțiilor de bază, a soldelor și a indemnizațiilor lunare de încadrare, atât între domeniile de activitate, cât și în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, având la bază, printre altele, nivelul studiilor și competențelor samd;

Apelanta nu este în măsură să justifice nici în acest moment motivul pentru care sporul/compensația s-a acordat și se acordă în continuare doar pentru o serie de angajați, în vreme ce persoanele reprezentate de Sindicat în prezentul litigiu nu beneficiază de aceste sume. Mai mult decât atât, inconsecvența USAMV se manifestă inclusiv cu privire la persoanele reprezentate de Sindicat, putând fi observat cu ușurință exemplul concret al dlui. Grigoras căruia i-au fost recunoscute parțial drepturile salariale suplimentare de către Universitate începând cu luna Decembrie a anului 2016, fără a fi necesară o procedură contencioasă în acest sens. Cu alte cuvinte, USAMV a decis în mod discreționar ca doar anumiți angajați să beneficieze de drepturile salariale suplimentare care li se cuveneau de drept, în baza legii.

În aceeași măsură, USAMV nu explică nici impactul Deciziei nr. 21/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție

În concluzie, în pofida existenței temeiurilor de drept relevante, angajatorul nu a acordat drepturile de natură salariale la care era ținut potrivit legii. Discriminarea cauzată salariaților nu a fost opera legiuitorului ci a angajatorului, în acest sens deja fiind pronunțată și Decizia ICCJ nr. 21/2016.

Pârâta apelantă UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ (USAMV) CLUJ-NAPOCA a formulat răspuns la întâmpinare, prin care arată că își susține în

continuare toate aspectele și motivele de fapt și de drept, așa cum au fost invocate în cuprinsul apelului pe cale I-a formulat (f.48-51).

Analizând sentința atacată prin prisma motivelor de apel și a apărărilor formulate Curtea, în temeiul art. 479 alin.1 C.pr.civ., reține următoarele:

Critica pârâtei apelante privitoare la modul de soluționare a excepției lipsei calității procesuale pasive a Ministerul Educației Naționale este apreciată de Curte ca fiind neîntemeiată.

Astfel, reclamantul a chemat în judecată ministerul în calitate de ordonator principal de credite, pentru a asigura fondurile necesare plății drepturilor salariale pretinse prin acțiune, fapt pentru care, prin analogie, Curtea se va raporta la Decizia nr. 13/2016 a Î.C.C.J. – RIL prin care s-a făcut o analiză a calității procesuale a Ministerului de Interne în procesele ce au ca obiect drepturi de natură salarială. În concret, în considerentele amintitei decizii s-au reținut următoarele: „ În cazul în care reclamantul înțelege să acționeze în justiție pentru recunoașterea și valorificarea drepturilor sale atât instituția/autoritatea publică angajatoare, cât și autoritatea publică centrală, în considerarea calității acesteia de ordonator principal de credite, determinarea calității procesuale pasive presupune identificarea subiectului pasiv al raportului juridic dedus judecății, respectiv titularul obligației de plată a drepturilor salariale. În accepțiunea art. 159 alin. (1) din Codul muncii, care constituie dreptul comun în materie, salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă. O caracteristică a raportului juridic de muncă este aceea că poate exista numai între două persoane, spre deosebire de raportul obligațional civil, în cadrul căruia poate fi, uneori, o pluralitate de subiecte active sau pasive. Pe cale de consecință, ținând seama și de caracterul exclusiv al competenței (una și aceeași atribuție trebuie să aparțină unei singure autorități publice), în problema de drept supusa analizei se poate concluziona că legitimarea procesuală pasivă revine doar autorității publice cu care funcționarul public se află în raporturi de serviciu, întrucât acesteia îi aparține prerogativa stabilirii și acordării drepturilor salariale. Potrivit art. 7 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007, Ministrul administrației și internelor are calitatea de ordonator principal de credite. În măsura în care pretențiile deduse judecății vizează exclusiv acordarea unor drepturi salariale sau de natură salarială, fără a pune în discuție atribuțiile legal reglementate ale ordonatorului principal de credite, Ministerul Afacerilor Interne nu poate avea calitate procesuală pasivă în acest gen de cauze. Interesul atragerii în proces și a ordonatorului principal de credite, pe motiv că acest demers ar reprezenta o garanție a executării obligației de plată ce revine instituției/autorității publice cu care este stabilit raportul de serviciu, nu este de natura să conducă la o altă concluzie, întrucât acest interes nu este unul legitim, atâta vreme cât atribuțiile prevăzute de lege în materia repartizării creditelor bugetare, alocării și stabilirii destinației acestora nu cuprind o obligație de garanție sau de despăgubire a ordonatorului principal de credite, care să constituie fundamentul pretențiilor deduse judecății. O obligație de garanție sau de despăgubire nu se reflectă nici în dispozițiile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, care instituie obligația ordonatorului principal de credite, în procedura de executare, de a dispune toate măsurile ce se impun, în vederea asigurării în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii. Un argument suplimentar din perspectiva analizată este reprezentat de dispozițiile art. 222 din Codul civil, sub denumirea marginală "Independența patrimonială", care consacră principiul potrivit căruia persoana juridică având în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urma și nici persoana juridică subordonată nu răspunde pentru persoana juridică față de care este subordonată, dacă prin lege nu se dispune altfel. Așadar, independent de existența din punct de vedere juridic a unei relații de subordonare între două persoane juridice, legea oprește confuziunea patrimonială între acestea și, în consecință, interzice răspunderea reciprocă a celor două persoane juridice pentru obligațiile proprii.”

Concluziv, Curtea apreciază că, din perspectiva calității de ordonator de credite a ministerului, în care a fost chemat în judecată, dezlegările instanței supreme, din decizia mai sus citată, sunt aplicabile și în prezenta cauză, *mutatis mutandis*.

Motivele de apel prin care pârâta critica soluția primei instanțe din perspectiva succesiunii în timp a Legilor nr. 128/1997 și nr. 1/2011, precum și la îndreptățirea persoanelor reprezentate de reclamantul intimat de a beneficia de drepturile salariale suplimentare solicitate reprezintă, în opinia

Curții, argumente și susțineri noi, inadmisibile în apel, care nu s-au regăsit în întâmpinarea dedusa analizei instanței de fond sau în dezbaterile orale din fața primei instanțe.

Limitele efectului devolutiv ale cererii de apel sunt determinate de ceea ce s-a supus judecății în primă instanță.

Potrivit dispozițiilor art. 478 alin.2 C.pr.civ. coroborate cu cele ale art. 478 alin.3 C.pr.civ., părțile au prerogativa de a utiliza motive și mijloace de apărare noi în fața instanței de apel doar dacă prin intermediul acestora nu este modificată cauza cererii de chemare în judecată/întâmpinării. Cu alte cuvinte, elementele noi și suplimentare invocate de părți sunt admisibile doar dacă acestea vin în sprijinul aceluiași teze promovate prin cererea de chemare în judecată sau prin întâmpinare.

În acest sens se reține că prin motivele și mijloacele de apărare și probele noi invocate prin exercitarea apelului și prin întâmpinare trebuie să se respecte limitele judecății derulate în fața primei instanțe, astfel ca, prin acestea, nu pot fi formulate pretenții noi și, totodată, ele nici nu pot determina schimbarea calității părților, a cauzei sau a obiectului cererii deduse judecății.

Or, în vreme ce pârâta apelantă a susținut în fața primei instanțe faptul că pretențiile persoanelor reprezentate nu sunt fundamentate întrucât sporul aferent obținerii titlului științific de doctor nu a mai fost prevăzut de legile salarizării începând cu data de 1 ianuarie 2010, prin cererea de apel, aceasta și-a schimbat în mod fundamental poziția procesuala și a promovat teza conform căreia titlul de doctor era o condiție obligatorie și prealabilă angajării și de aici ar rezulta inexistența obligației angajatorului de a acorda sporul anterior precizat ceea ce este, în mod vădit, inadmisibil.

Totodată, Curtea apreciază că este neîntemeiată critica pârâtei apelante referitoare la inaplicabilitatea Deciziei nr. 21/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție constând în eliminarea discriminării existente între salariații care beneficiau de sporul de doctorat înainte de anul 2010 și care au rămas cu el în plată, prin mecanismul acordării sumelor compensatorii cu caracter tranzitoriu, pe de o parte și salariații care au solicitat acordarea acestui spor după data de 01.01.2010, când nu a mai fost prevăzut în legislație deoarece nu există un temei legal pentru acordarea acestor drepturi.

Prin Decizia nr. 21/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 1.002 din 13 decembrie 2016, s-a admis recursul în interesul legii și, în consecință, s-a stabilit că: “În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, *au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009*”.

Această decizie este obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin.4 C.pr.civ.

În considerentele acestei hotărâri, Înalta Curte de Casație și Justiție a enunțat art. 19, ind. 1 din Legea nr. 284/2010, conform căruia personalul care deține titlul științific de doctor, *indiferent de data obținerii acestuia*, beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific sau conducătorul instituției apreciază că pregătirea doctorală este utilă compartimentului în care își desfășoară activitatea persoana respectivă; b) nu a beneficiat de acordarea acestui spor sau nu i-a fost introdus în salariul de bază, potrivit reglementărilor legale anterioare, ca sumă compensatorie.

Astfel cum rezulta din par. 38-39, 44-52 ale Deciziei ÎCCJ nr.21/2016, legiuitorul nu a operat o abrogare veritabilă și efectivă a sporului ulterior datei de 01.01.2010, ci a existat continuitate în reglementare, chiar dacă sporul nu a fost individualizat ca atare ci a fost denumit impropriu compensație tranzitorie.

“38. Din succesiunea în timp descrisă anterior, rezultă că sporul de doctorat a supraviețuit prin introducerea lui în salariul de bază, conform art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, acest tratament juridic fiind continuat de legile anuale de salarizare.

39. Așadar, legiuitorul nu a operat o abrogare veritabilă și efectivă, ci a instituit o natură juridică nouă pentru suma ce recompensează angajatul care își perfecționează pregătirea profesională prin obținerea titlului științific de doctor. Prin includerea acestei sume în salariul de bază, rezultă că un drept salarial secundar devine parte a salariului, ca drept fundamental, recunoscut și apărut de lege.

Altfel spus, dreptul a supraviețuit, chiar dacă a cunoscut o evoluție în planul reglementării și a dobândit o nouă denumire: "sumă compensatorie", fiind inclus în salariul de bază.

44. Existența mai multor acte normative, adoptate succesiv într-un interval scurt de timp, în baza cărora s-a intenționat salarizarea unică a bugetarilor nu poate constitui un temei legal pentru instituirea unui tratament diferențiat și pentru nesocotirea principiului egalității de tratament față de toți salariații și care presupune plată egală pentru muncă de valoare egală.

45. Criteriul temporal sau acela al unor reglementări diferite nu poate justifica diferențe de salarizare între persoane care exercită aceeași funcție și care au aceeași pregătire profesională.

46. Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație defavorabilă în ceea ce privește personalul care, începând cu anul 2011, îndeplinește condițiile necesare pentru a-i fi inclusă în salariu suma compensatorie de 15% din salariul de bază, comparativ cu personalul care, în anul anterior, era astfel salarizat.

47. Pentru toate categoriile de personal aflate în situații identice, salarizarea trebuie să se facă la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică unde sunt încadrați. Atunci când este analizată identitatea de situații între doi angajați, nu trebuie verificată identitatea de reglementare, ci trebuie avută în vedere identitatea de activitate desfășurată și de pregătire profesională.

48. Reglementarea propusă de Legea nr. 330/2009, dar și cea prevăzută de Legea-cadru nr. 284/2010 și Legea nr. 285/2010 a urmărit un sistem unitar de salarizare, apariția acestor acte normative fiind o consecință a abrogării unor legi speciale de salarizare, existente în diferitele domenii ale sistemului bugetar. Desigur că legiuitorul poate interveni cu modificări în politica salarială, din rațiuni economice, financiare, dar nu poate face acest lucru decât dacă reglementează criterii uniforme și o metodologie de calcul exactă pentru ipoteze de fapt identice.

49. Or, ceea ce se solicită prin sesizarea formulată se reduce la aplicarea unui principiu fundamental din dreptul muncii: la muncă și pregătire identică, salarizare identică.

50. Având în vedere prevederile:

- art. 2 din Legea nr. 285/2010, potrivit căreia: "... pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat" și

- art. I pct. 1 referitor la alin. (5¹) al art. 1 din Legea nr. 71/2015, conform căreia: "Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradatie, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

Rezultă că nu există niciun argument legal care să justifice diferențele salariale dintre persoane care desfășoară aceeași activitate în cadrul aceleiași instituții. Salariile se stabilesc pe categorii de funcții și pe niveluri de pregătire profesională, iar nu în considerarea unor persoane privite ut singuli și care sunt, în mod întâmplător, contemporane edictării unui act normativ.

51. Potrivit jurisprudenței constante a instanței de contencios constituțional, precum și a celei a Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, iar un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice în mod rațional și obiectiv.

52. Așadar, celor care au obținut titlul de doctor după 12 decembrie 2009 și până la apariția Legii nr. 71/2015 nu li se acordă un spor de 15%, ci li se stabilește un salariu de bază care include "sume compensatorii" calculate conform metodei indicate la art. 8 din anexa nr. V a Legii nr. 63/2011, doar așa putându-se asigura respectarea principiului înscris în art. 3 lit. c) și d) din Legea nr. 330/2009. Situațiile tranzitorii nu însemna încălcarea legii și nu pot justifica diferențe salariale importante perpetuate de la 1 ianuarie 2010 până la 9 aprilie 2015.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept, Curtea în temeiul art. 480 alin.1 C.pr.civ. va respinge ca nefondat apelul declarat de pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ (USAMV) CLUJ-NAPOCA, împotriva sentinței civile nr. 543 din 20.02.2018 a Tribunalului Cluj, pronunțată în dosarul nr. 6880/117/2017, pe care o va menține ca fiind legală și temeinică

În ședința publică din 05.09.2018, reprezentanta intimatului-reclamant a arătat că va solicita cheltuieli de judecată pe cale separată motiv pentru care, cu respectarea principiului disponibilității, Curtea nu se va mai pronunța asupra acestora.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul declarat de pârâta UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ (USAMV) CLUJ-NAPOCA, CUI 21616390, cu sediul în Cluj-Napoca, Calea Mănăștur, nr. 3-5, jud. Cluj, împotriva sentinței civile nr. 543 din 20.02.2018 a Tribunalului Cluj pronunțată în dosarul nr. 6880/117/2017, pe care o menține.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 05 septembrie 2018.

PREȘEDINTE,
SERGIU CĂTĂLIN BOBOȘ

JUDECATOR,
ANCA-ADRIANA POP

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE CONFLICTE DE
MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 543/2018
Ședința publică din 20 Februarie 2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE Daniela Cătuna
Asistent judiciar Barbu-Alin Câmpean
Asistent judiciar Adrian Șter
Grefier Larisa Daria Raț

Pe rol se află judecarea cauzei de Litigii de muncă privind pe reclamantul SINDICATUL USAMV CN în contradictoriu cu pârâții UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDECINĂ VETERINARĂ CLUJ și MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantului, av. Maxim Raluca, cu împuternicire avocațială depusă la fila 6 din dosar și reprezentanta pârâtei de rând 1, consilier juridic Dagău Ioana-Georgiana, cu împuternicire depusă al fila 122 din dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței obiectul cauzei și părțile.

Se constată că reclamantul a depus note scrise cu privire la diploma de doctor a doamnei Bel Lucia Victoria.

Instanța pune în discuția părților excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Educației Naționale.

Reprezentanta reclamantei solicită respingerea excepției, deoarece în baza art. 223 din Legea educației naționale, Ministerul Educației Naționale are calitatea de ordonator principal de credite.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea excepției, întrucât potrivit art. 223 din Legea educației naționale, Ministerul Educației Naționale are calitatea de ordonator principal de credite și nu de angajator. De asemenea, aceasta invocă art. 3 din Ordinul nr. 3279/2017 cu privire la finanțarea de bază, respectiv salarii, sporuri, CAS și alte contribuții.

Instanța se va pronunța odată cu fondul asupra excepției lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Educației Naționale.

Constatând că părțile nu mai au cereri de formulat și că nu mai sunt alte incidente de soluționat, instanța, potrivit art. 244 Cod procedură civilă, declară cercetarea procesului încheiată și potrivit art. 392 Cod procedură civilă declară deschise dezbaterile asupra fondului acordând cuvântul părților în ordinea și în condițiile prevăzute la art. 216 Cod procedură civilă.

Reprezentanta reclamantului solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată și precizată, invocând și Decizia RIL nr. 21/2016 a Î.C.C.J. După anul 2010 sporul de doctorat a a fost menținut sub forma compensației tranzitorii, reclamantii nebeneficiind de aceasta. Cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea acțiunii pentru motivele arătate în întâmpinarea depusă la dosar. Începând cu anul 2010 sporul de doctorat nu a mai fost acordat, deoarece nu mai exista temei legal de acordare a sa. Fără cheltuieli de judecată.

Instanța, în baza art. 394 Cod procedură civilă, reține cauza în pronunțare pe baza actelor de la dosar.

INSTANȚA

Deliberând reține că:

Prin cererea de chemare în judecată formulată la data de 28.09.2017, reclamantul Sindicatul USAMV CN, în reprezentarea membrilor de sindicat: Borzan Mihai-Marian, Coman Cristina, Racz Camelia-Gabriela, Muresan Elena-Andruta, Petrean Anamaria-Luciana, Tabaran Alexandra, Pop Carmen, Burduhos Petru-Daniel, Margaoan Rodica, Borsa Andrei, Jucan Denisa-Andreea, Stoian Horea-Vlad, Alupoae Elena, Sarpataky Orsolya, Porutiu Andra, Nagy Andras-Laszlo, Rusu Minai, Matei Sorana, Hoble Adela Gabriela, Bors-Oprisa Sonia, Malinas Cristian-Dumitru, Varga Mircea-loan, Malinas Anamaria, Salanta Liana-Claudia, Andronie Luisa-Mihaela, Crisan Valentin-Dan, Bel Lucia, Minai Mihaela, Rotaru Horea-Dan, Bordea Daniela și în contradictoriu cu pârâții UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE SI MEDICINA VETERINARA CLUJ și MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, a solicitat sa se dispună obligarea pârâtei de rd.1 sa achite cu titlu de despăgubiri materiale sumele echivalente sporului de 15 % din indemnizația de încadrare bruta lunara, actualizate cu rata inflației, sume datorate pentru obținerea titlului științific de doctor de către fiecare membru de sindicat, începând cu data angajării, însă nu mai devreme de 28 Septembrie 2014 si pana la data de 01.08.2016, respectiv pana la data încetării raporturilor contractuale între părți, după caz, cu titlu de despăgubiri materiale, conform tabelului nominal atașat, respectiv obligarea pârâtei de rd.1 la achitarea tuturor dobânzilor legale, aferente sumelor solicitate în cadrul capătului de cerere principal, de la data angajării, in sa nu mai devreme de 28.09.2014, si pana la data achitării efective și obligarea pârâtului de rd.2, în calitate de ordonator principal de credite, sa asigure fondurile necesare plății acestor drepturi salariale, cu cheltuieli de judecata.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că membrii de sindicat sunt încadrați în cadrul pârâtei de rd.1, așa cum reiese din adeverințele depuse la dosarul cauzei și că nu au beneficiat de sporul de 15% aferent obținerii titlaturii de doctor sau de suma compensatorie tranzitorie astfel cum prevedeau actele normative care au reglementat salarizarea personalului din sectorul învățământ până la data de 31.07.2016.

În acest fel, membrii de sindicat au fost discriminați fata de celelalte cadre didactice cărora li s-a stabilit salariul de baza prin includerea sumei compensatorii tranzitorii ce reprezenta valoarea sporului de doctorat până la data de 31.12.2009.

Reclamantul a mai arătat ca salariații care dețineau titlul științific de doctor anterior intrării în vigoare a Legii 330/2009, beneficiau de un spor reprezentând 15% din salariul de baza, iar după adoptarea acestei legi sub denumirea de sumă compensatorie cu caracter provizoriu, așa cum reiese din prevederile OUG nr. 1/2010, ale Legii nr. 285/2010 și ale Legii nr. 71/2015.

De asemenea, a menționat că spre deosebire de situația prezentată, salariații USAMV care au obținut titlul științific de "doctor" după anul 2010 (deci ulterior intrării în vigoare a Legii 330/2009) nu au beneficiat de acest spor si nici nu au primit alta indemnizație echitabila, iar în aceasta categorie sunt incluși si membrii de sindicat individualizați în cuprinsul Anexei I.

Prin urmare, în privința unor persoane aflate într-o situație similară din punct de vedere al pregătirii profesionale, s-a făcut o distincție care nu s-a bazat pe niciun element obiectiv, cu ignorarea art. 16 alin. (1) coroborat cu art 41 din Constituția României, art. 1 pct. 1 din Protocolul nr. 12 la CEDO coroborate cu prevederile O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, art. 2 din Legea 285/2010, principiul egalității de tratament în domeniul

salarizării: la munca egala, salariu egal, principiilor generale In materia salarizării personalului plătit din fonduri publice.

Reclamantul a apreciat ca, momentul obținerii unui anumit titlu științific, nu poate constitui un criteriu transparent si obiectiv, în vederea salarizării diferite a unei anumite categorii de personal; în acest mod, s-ar acorda în mod aleatoriu drepturi salariale suplimentare doar persoanelor care au avut șansa de a fi contemporane cu adoptarea unui anumit act normativ. Or, o astfel abordare constituie neîndoiește o forma de discriminare negativa.

Pe fondul lacunelor menționate a fost adoptata Legea 193/2016 (care modifica legea cadru 284/2010, privind salarizarea unitara a personalului plătit din fonduri publice), prin intermediul acestui act normativ, s-a urmărit înlăturarea oricărei forme de discriminare privind politica salariața în materia sporului pentru obținerea titlului științific de doctor.

Reclamantul a susținut că adoptarea succesiva a unor acte normative cu scopul salarizării unitare, coerente si echitabile a bugetarilor, nu poate constitui temeiul legal al unui tratament diferențiat si discriminatoriu, contrar principiului egalității de tratament și că se impune luarea în considerare a Deciziei ÎCCJ nr. 21/2016 și a dispozițiilor art. 517 alin. (4) C.pr.civ.

În ceea ce privește membrii de sindicat, care au avut contractul individual de munca suspendat, reclamantul a solicitat acordarea drepturilor pretinse, astfel:

Racz Camelia-Gabriela pentru perioada 28.09.14-07.01.16, Petrean Anamaria-Luciana pentru perioada 28.09.14-29.12.15, Tabaran Alexandra pentru perioada 28.09.14-05.06.16 si Pop Carmen pentru perioada 07.10.14-08.05.16.

Cu privire la pretențiile accesorii, reclamantul a susținut că natura juridică a dobânzii legale este diferită de natura juridică a actualizării obligației cu rata inflației, prima reprezentând o sancțiune (daune moratorii pentru neexecutarea obligației de plată), iar a doua reprezentând valoarea reală a obligației bănești la data efectuării plății (daune compensatorii), fiind incidente prevederile Deciziei nr. 4426/2013 a ÎCCJ.

Prin întâmpinarea formulată, pârâțul Ministerul Educației Naționale, a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, iar pe fondul cauzei a arătat că pretențiile reclamantilor sunt neîntemeiate și se impun a fi respinse (f.115)

Pârâțul a mai arătat că sporul pentru acordarea titlului științific de doctor pentru personalul didactic și pentru alte categorii de salariați a fost eliminat în perioada 01.01.2010 și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 71/2015 și că pentru salariații-personal didactic care îl aveau în plată anterior datei de 01.01.2010, acest spor se achită ca și sumă compensatorie, ca o măsură tranzitorie, până la intrarea în vigoare a dispozițiilor Legii nr.284/2010.

Din 01.01.2010 s-a aplicat Legea nr.330/2009 și dispozițiile art.6 din OUG nr. 1/2010, în sensul că s-a acordat o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu, care să acopere diferența dintre salariul recalculat și cel plătit în decembrie 2009.

De asemenea, a învederat că în anul 2011, personalul care beneficia de acest spor la data de 31.12.2009 i s-a menținut suma aferentă în cadrul aceleiași compensații tranzitorii conform prevederilor Legii nr.285/2010 și Legii nr.63/2011 și că personalul didactic care a obținut acest titlu științific de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr.284/2010 nu putea primi acest spor de 15%, deoarece acordarea acestuia nu era prevăzută de legea salarizării unitare și nu-l aveau în decembrie 2009, pentru a li se acorda în continuare ca și sumă compensatorie.

Totodată, a menționat că în perioada 01.01.2010-03.04.2015 nu exista temei legal pentru acordarea sporului de 15% pentru deținerea titlului științific de doctor, iar sumele solicitate de reclamanti nu reprezintă „un bun” în sensul prevăzut de art.1 din Protocolul adițional nr.1 al Convenției, neavând o bază suficientă în dreptul intern.

Drept urmare, acordarea acestui spor nu a fost prevăzută de legea salarizării pe anii 2010, 2011, 2012, 2013 și 2014, iar instanța nu se poate substitui legislativului, singurul care poate modifica legea în sensul dorit de reclamanti.

Pârâtul a mai susținut că instanța de judecată nu se poate substitui legiuitorului pentru a constata că reclamanții sunt discriminați față de colegii care dețineau titlul științific de doctor la 31.12.2009 și care primesc acest spor de 15% din indemnizația de bază în cadrul sumei compensatorii, iar cele două categorii nu se află în aceleași condiții de egalitate la 31.12.2009 nici ulterior acestei date, cu începere de la 01.01.2010 până la 03.04.2015.

Mai mult, în ceea ce privește încălcarea principiului egalității în fața legii și nediscriminării, prin acordarea sporului de doctorat doar celor care au obținut acest titlu până la data de 31.12.2009, instanțele de judecată nu pot cenzura soluția aleasă de legiuitor în stabilirea retribuției unor categorii profesionale și să stabilească alte drepturi salariale decât cele prevăzute de lege deoarece s-ar încălca rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și principiul separației puterilor în stat.

Pârâtul a considerat că în speță se impune luarea în considerare a Deciziei nr.820/2006 a Curții Constituționale și dacă există diferențe între modul de salarizare al reclamanților și al cadrelor didactice care au obținut titlul de doctor până la data de 31.12.2009, însă eliminarea sporului s-a făcut în baza legii, astfel că nu se poate reține că suntem în prezența unei discriminări, atâta timp cât legea s-a aplicat tuturor persoanelor care au îndeplinit condițiile cât ea s-a aflat în vigoare, aplicându-se în mod nediscriminatoriu întregului personal plătit din fonduri publice.

Prin decizia nr.617/2015, Curtea Constituțională a reținut că, de altfel, art. 5 alin. (1 indice 1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 925 din 18 decembrie 2014, cu modificări și completări, articol introdus prin Legea nr. 71/2015 de aprobare a acesteia, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, reglementează interpretarea noțiunii de „nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare” prin care se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, printre altele, și sumele aferente sporului de doctorat, în cazul în care salariatul angajat, numit sau promovât, îndeplinește aceleași condiții ca și salariații aflați în funcții la data de 31 decembrie 2009.

De asemenea, aplicarea prevederilor Legii nr. 71/2015 trebuie să se realizeze de către ordonatorii de credite cu respectarea Legii nr. 186/2014 a bugetului de stat p anul 2015, precum și ale Legii nr. 500/2001.

În drept, a invocat art. 205 C.pr.civ.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta Universitatea de Științe Agricole și Medicinii Veterinară Cluj-Napoca (f. 123), a arătat că așa cum rezultă din actele depuse la dosarul cauzei, reclamanții au calitatea de angajați ai pârâtei începând cu anul 2014 și nu au beneficiat de acordarea sporului pentru titlul științific de doctor, întrucât acest spor nu s-a regăsit printre cele acordate de legile de salarizare în vigoare începând cu data de 01 ianuarie 2010. Prin Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice începând cu data de 01.01.2010 sporul pentru titlul științific de doctor prevăzut de art. 50 alin. 1 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic a fost acordat sub forma unei compensație tranzitorii.

Ulterior, nici prin Legea nr. 284/2010 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, nu a mai fost prevăzută posibilitatea acordării sporului pentru titlul de doctor și nici în legile anuale de salarizare din perioada 2011-2016, fiind incidente și dispozițiile art. 8 și ale art. 11 alin. 2 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.

De asemenea, a susținut se impune luarea în considerare a Deciziei nr. 329/2013 a ÎCCJ și că angajații care dețineau titlul de doctor la data de 31.12.2009 au beneficiat de acest spor sub forma unei compensații tranzitorii, iar cei care la data de 31.12.2009 mi aveau în plata acest spor, nu pot beneficia de acest spor deoarece nu există temei legal pentru acordarea acestuia, în speță reclamanții au dobândit calitatea de angajați al subscrisei începând cu anul 2014.

Or, sporul în discuție a fost eliminat începând cu data de 1 ianuarie 2010, faptul că, sumele de bani aferente sporului au fost menținute în continuare sub forma unei compensații cu caracter

tranzitorii) pentru persoanele care îl aveau în plată la data tle 31 decembrie 2009 nu vizează existența sau inexistența sporului, ci reprezintă o măsură tranzitorie.

Totodată, a învederat că, la momentul încheierii contractului individual de muncă nu exista temei juridic de acordare de către pârâtă a sporului de 15% aplicabil la salariul de baza.

Astfel, deși reclamantii au dobândit titlul de doctor anterior anului 2014, la data angajării, respectiv începând cu data de 01.01.2014, legislația în domeniul salarizării, nu mai prevedea acordarea sporului de 15% pentru persoanele care aveau titlul științific de doctor. De altfel, nici legea nr. 330/2009, legea-cadru nr. 284/2010 și nici legile de salarizare adoptate pentru fiecare an începând cu data de 01.01.2010 nu mai prevedeau acordarea acestui spor.

Sporul aferent titlului de doctor are temei legal începând cu data de 01.08.2016. Prin O.U.G. 57/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare s-a prevăzut la art. 3¹ alin. 8 că, începând cu luna august 2016, personalul care deține titlul științific de doctor, își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut acest titlu și nu beneficiază de suma compensatorie inclusă în anul 2010 în salariul de bază, solda/salariul de funcție, indemnizația lunară de încadrare, beneficiază de suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor stabilită la nivelul similar în plată pentru aceeași funcție, grad didactic, tranșă de vechime în învățământ pentru personalul didactic din învățământ, respectiv grad/treaptă profesională și, după caz, vechime în funcție în cazul celorlalte categorii de personal, din instituția sau autoritatea publică respectivă sau, după caz, într-o instituție sau autoritate publică similară.

Pârâta a mai susținut că în speță sunt incidente dispozițiile Deciziei nr. 820/2006 și ale Deciziei nr. 130/2015 ale Curții Constituționale, astfel că pretențiile reclamantilor fundamentate pe decizia 21/2016, constând în eliminarea discriminării existente între salariații care beneficiau de sporul de doctorat înainte de anul 2010 și care au rămas cu el în plată, prin mecanismul acordării sumelor compensatorii cu caracter tranzitoriu, pe de o parte și salariații care au solicitat acordarea acestui spor după data de 01.01.2010, când nu a mai fost prevăzut în legislație, nu pot fi admise în absența unui temei legal pentru includerea acestor sume.

Legislația a instituit o interdicție de a acorda sporul de doctorat pentru persoanele care la momentul angajării nu beneficiau de acest spor. Relevant este faptul că, deși membrii de sindicat au dobândit titlu de doctor anterior anului 2010, angajarea la USAMV Cluj-Napoca s-a făcut în anul 2014 când potrivit ar.11 alin. 2 din legea 63/2011 s-a prevăzut ca „Prin contractele de muncă încheiate după intrarea în vigoare a prezentei legi nu pot fi stabilite compensații tranzitorii”. Așadar, la momentul încheierii contractului individual de muncă cu reclamantii, nu exista temei juridic de acordare a sporului de 15% pentru titlul științific de doctor.

În ceea ce privește petitul privind calculul și plata dobânzilor legale aferente drepturilor salariale, pârâta a învederat sunt aplicabile prevederile art. 1535 din Codul Civil. Or, în cauza dedusă judecătii nu există temei legal de acordare a daunelor moratorii, deoarece obligația de plată nu este scadentă.

În drept: Legea nr. 330/2009, legea nr. 63/2011, legea 284/2010, legea nr. 285/2010, Decizia nr. 329/2013, Decizia nr. 820/2006, Decizia nr. 130/2015, art. 1.535 Cod Civil, art. 454 și art. 223 N.C.P.C.

Reclamantul a răspuns la întâmpinare, solicitând respingerea apărărilor pârâtei și reiterând susținerile din cererea introductivă (f. 132).

Ulterior, **reclamantul și-a precizat acțiunea**, în sensul că și-a extins pretențiile și cu privire la membrul de sindicat Grigoraș I. Mircea Adrian, solicitând acordarea sporului de doctor de 15% de la data angajării dar nu mai devreme de 28.09.2014 și până la data de 01.11.2016, cu dobânda legală și obligarea pârâtului de rd.2 să aloce fondurile necesare plății drepturilor salariale, cu cheltuieli de judecată (f. 145).

În cursul judecătii s-a administrat proba cu înscrisurile depuse de părți.

Față de probatoriul administrat, instanța reține următoarele:

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâțul Ministerul Educației Naționale instanța apreciază excepția întemeiată, urmează să o admită și în consecință să respingă acțiunea față de acest pârât.

Instanța reține că între salariați și acest pârât nu există raporturi juridice de muncă și nici nu există o obligație de garanție în privința plății drepturilor bănești pretinse.

În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia în interesul legii nr. 10/2011, dezleagă chestiunea chemării în garanție a Ministerului Finanțelor Publice în litigiile în care se urmărește obținerea obligării instituțiilor publice la plata unor diferențe cu titlu de drepturi salariale ale personalului din sectorul bugetar, respectiv în Decizia în interesul legii nr. 13/2016, statuează că : „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 222 din Codul civil, adoptat prin Legea nr. 287 din 17 iulie 2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Afacerilor Interne, în calitatea sa de ordonator principal de credite, nu are calitate procesuală pasivă în *litigiile dintre angajați și instituțiile/unitățile cu personalitate juridică aflate în subordinea sa, având ca obiect solicitarea unor drepturi de natură salarială*”.

Este adevărat că deciziile se referă la alte ministere însă rațiunea este aceeași și pentru situația altor ministere chemate în judecată în acest tip de litigii. Totodată Înalta Curte de Casație și Justiție face referire și la faptul că interesul atragerii în proces și a ordonatorului principal de credite, pe motivul garantării executării obligației de plată ce revine instituției/autorității publice nu este unul legitim, „*atâta vreme cât atribuțiile prevăzute de lege în materia repartizării creditelor bugetare, alocării și stabilirii destinației acestora nu cuprind o obligație de garanție sau de despăgubire a ordonatorului principal de credite, care să constituie fundamentul pretențiilor deduse judecării*”.

Pe fondul cauzei, instanța reține că:

Membrii de sindicat, semnatori ai cererii de chemare în judecată, au calitatea de salariați ai pârâtei USAMV și dețin titlul științific de doctor ulterior datei de 31.12.2009, așa cum rezultă din înscrisurile de la dosar (adeverințe privind încadrarea în muncă și copia diplomei de doctor -f. 38-67 și 68-108, 160, 161).

Instanța va reține că până la apariția Legii 330/2009, personalul care posedă un titlu științific de doctor și care își desfășura activitatea în sistemul sanitar-veterinar, beneficia în baza Legii nr. 435/2006, de un spor pentru titlul științific de 15% din salariul de bază, care se plătea de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat acordarea sporului.

Ulterior, prin dispozițiile cuprinse în Legea nr. 330/2009, prevederile legale menționate au fost abrogate, dar sumele de bani aferente sporului de doctorat au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31.12.2009.

Prin Decizia RIL nr. 21/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30, alin. 6 și art. 48, alin. 1, pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art. 4, alin. 1, art. 6, alin. 1 din OUG 1/2010, art. 1, alin. 5 din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din Anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, *au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.*

În motivare, Înalta Curte de Casație și Justiție a enunțat art. 19, ind. 1 din Legea nr. 284/2010, conform căruia personalul care deține titlul științific de doctor, *indiferent de data obținerii acestuia*, beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific sau conducătorul instituției apreciază că

pregătirea doctorală este utilă compartimentului în care își desfășoară activitatea persoana respectivă; b) nu a beneficiat de acordarea acestui spor sau nu i-a fost introdus în salariul de bază, potrivit reglementărilor legale anterioare, ca sumă compensatorie.

Potrivit art. 517, alin. 4 Cod procedură civilă, dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării Deciziei în Monitorul Oficial.

În cazul reclamantilor, titlul științific de doctor a fost obținut ulterior datei de 31.12.2009 și nu au beneficiat de acest spor până la 01.08.2016, respectiv, în cazul membrului de sindicat Grigoraș I. Mircea Adrian sporul a fost acordat doar începând cu luna decembrie 2016, fapt necontestat de angajator. Instanța mai reține că pârâta nu a contestat nici faptul că membrii de sindicat își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific.

Raportat la cele mai sus arătate, instanța apreciază că reclamanții sunt îndreptățiți la plata cu titlu de despăgubiri materiale, a sumelor echivalente sporului de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, ca urmare a obținerii titlului științific de doctor, calculate lunar, din luna următoare obținerii titlului, însă nu mai devreme de 28.09.2014 (raportat la termenul de prescripție de 3 ani și la data introducerii acțiunii 28.09.2017) și până la data de 01.08.2016, dată de la care s-a acordat sporul așa cum susțin părțile, respectiv până la data încetării contractului individual de muncă anterior datei de 01.08.2016 în cazul unora dintre membrii de sindicat.

Totodată la acordarea sumelor cu acest titlu s-a ținut cont de data angajării fiecărui membru de sindicat în cadrul USAMV, cu excluderea perioadelor în care în care contractul individual de muncă a fost suspendat.

Având în vedere cele de mai sus, raportat la dispozițiile legale menționate, acțiunea va fi admisă, iar pârâta USAMV va fi obligată să plătească membrilor de sindicat reprezentați, drepturile salariale restante, reprezentând echivalentul sporului de 15% din salariul de bază pentru titlul științific de doctor, sume ce vor fi actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, precum și dobânda legală, aferentă debitului principal, la data plății efective, după cum urmează:

1	Borzan	Mihai-Marian	• 29.09.2014-01.08.2016
2	Coman	Cristina	• 10.10.2014-01.08.2016
3	Racz	Camellia-Gabriela	• 28.09.2014-07.01.2016
4	Muresan	Elena Andruta	• 03.02.2016-01.08.2016
5	Petrea	Anamaria-Luciana	• 28.09.2014-29.12.2015
6	Tabaran	Alexandra	• 28.09.2014-05.06.2016
7	Pop	Carmen	• 07.10.2014-08.05.2016
8	Burduhos	Petru-Daniel	• 07.12.2015-01.08.2016
9	Margaoan	Rodica	• 21.01.2016-01.08.2016
10	Borsa	Andrei	• 07.10.2014-01.08.2016
11	Jucan	Denisa-Andreea	• 28.09.2015-01.08.2016
12	Stoian	Horea-Vlad	• 08.12.2015-01.08.2016
13	Alupoae	Elena	• 29.09.2014-01.08.2016
14	Sarpataky	Orsolya	• 15.02.2016-01.08.2016
15	Porutiu	Andra	• 11.11.2014-01.08.2016
16	Nagy	Andras-Laszlo	• 29.09.2014-01.08.2016
17	Rusu	Mihai	• 01.10.2015-01.08.2016
18	Matei	Sorana	• 29.09.2014-01.08.2016
19	Hoble	Adela-Gabriela	• 28.09.2015-01.08.2016
20	Bors-Oprisa	Sonia	• 28.09.2015-01.08.2016
21	Malinas	Cristian-Dumitru	• 07.12.2015-01.08.2016
22	Varga	Mircea-Ioan	• 04.06.2015-01.08.2016
23	Malinas	Anamaria	• 19.05.2015-01.08.2016
24	Salanta	Liana-Claudia	• 07.10.2014-01.08.2016

25	Andronie	Luisa-Mihaela	• 16.02.2015-01.08.2016
26	Crisan	Valentin-Dan	• 28.09.2014-07.05.2015 și 28.09.2015-01.08.2016
27	Bel M.	Lucia Victoria	• 06.02.2015-27.09.2015
28	Mihai	Mihaela	• 07.12.2015-01.08.2016
29	Rotaru	Horea-Dan	• 10.12.2014-01.08.2016
30	Bordea	Daniela	• 06.02.2015-01.08.2016
31	Grigoraș I. Mircea	Adrian	28.09.2014-01.11.2016

Instanța mai reține că, fiind incidente principiile răspunderii civile contractuale, sumele datorate vor fi actualizate cu indicele de inflație aplicabil la data plății efective și se impune a fi calculată dobânda legală.

Actualizarea urmărește acoperirea unui prejudiciu cauzat de fluctuațiile monetare în intervalul de timp scurs de la data scadenței și cea a plății efective a sumei datorate, iar dobânda se acordă cu titlu de reparare integrală a prejudiciului cauzat prin întârziere și acoperă beneficiul nerealizat, în acord cu dispozițiile art. 1531 din Codul civil.

În baza disp. art. 453 Cod procedură civilă, raportat la principiul disponibilității, nu vor fi acordate cheltuieli de judecată, nefiind solicitate de partea care a câștigat procesul.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului **MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE**, , cu sediul în București, str. General Berthelot nr. 28 - 30, invocată de acesta și respinge acțiunea formulată de reclamantul **SINDICATUL UNIVERSITĂȚII DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ-NAPOCA** în numele membrilor de sindicat, urmare admiterii excepției.

Admite acțiunea formulată de reclamantul **SINDICATUL UNIVERSITĂȚII DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ-NAPOCA**, cu sediul procesual ales în Cluj-Napoca, str. Avram Iancu nr. 8, et.I, jud. Cluj, în numele membrilor de sindicat, în contradictoriu cu pârâta **UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ (USAMV) CLUJ-NAPOCA**, CUI 21616390, cu sediul în Cluj-Napoca, Calea Mănăștur, nr. 3-5, jud. Cluj .

Obligă pârâta să plătească membrilor de sindicat reprezentați, drepturile salariale restante, reprezentând echivalentul sporului de 15% din salariul de bază pentru titlul științific de doctor, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație la data plății efective, precum și dobânda legală, aferentă debitului principal, la data plății efective, după cum urmează:

1	Borzan	Mihai-Marian	• 29.09.2014-01.08.2016
2	Coman	Cristina	• 10.10.2014-01.08.2016
3	Racz	Camellia-Gabriela	• 28.09.2014-07.01.2016
4	Muresan	Elena Andruta	• 03.02.2016-01.08.2016
5	Petrean	Anamaria-Luciana	• 28.09.2014-29.12.2015
6	Tabaran	Alexandra	• 28.09.2014-05.06.2016
7	Pop	Carmen	• 07.10.2014-08.05.2016
8	Burduhos	Petru-Daniel	• 07.12.2015-01.08.2016
9	Margaoan	Rodica	• 21.01.2016-01.08.2016
10	Borsa	Andrei	• 07.10.2014-01.08.2016
11	Jucan	Denisa-Andreea	• 28.09.2015-01.08.2016
12	Stoian	Horea-Vlad	• 08.12.2015-01.08.2016
13	Alupoae	Elena	• 29.09.2014-01.08.2016

14	Sarpataky	Orsolya	• 15.02.2016-01.08.2016
15	Porutiu	Andra	• 11.11.2014-01.08.2016
16	Nagy	Andras-Laszlo	• 29.09.2014-01.08.2016
17	Rusu	Mihai	• 01.10.2015-01.08.2016
18	Matei	Sorana	• 29.09.2014-01.08.2016
19	Hoble	Adela-Gabriela	• 28.09.2015-01.08.2016
20	Bors-Oprisa	Sonia	• 28.09.2015-01.08.2016
21	Malinas	Cristian-Dumitru	• 07.12.2015-01.08.2016
22	Varga	Mircea-Ioan	• 04.06.2015-01.08.2016
23	Malinas	Anamaria	• 19.05.2015-01.08.2016
24	Salanta	Liana-Claudia	• 07.10.2014-01.08.2016
25	Andronie	Luisa-Mihaela	• 16.02.2015-01.08.2016
26	Crisan	Valentin-Dan	• 28.09.2014-07.05.2015 și 28.09.2015-01.08.2016
27	Bel M.	Lucia Victoria	• 06.02.2015-27.09.2015
28	Mihai	Mihaela	• 07.12.2015-01.08.2016
29	Rotaru	Horea-Dan	• 10.12.2014-01.08.2016
30	Bordea	Daniela	• 06.02.2015-01.08.2016
31	Grigoraș I. Mircea	Adrian	28.09.2014-01.11.2016

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Cererea de apel se depune la TRIBUNALUL CLUJ.

Pronunțată în ședință publică, azi, 20 februarie 2018.

Președinte,
Daniela Cătuna

Asistent Judiciar,
Barbu-Alin Câmpean

Asistent Judiciar,
Adrian Șter

Grefier,
Larisa-Daria Raț

Red./Dact/ DC/DC/28.03.2018/4 ex.

